

list

LETO XVIII
ŠT. 10
4. NOVEMBER 2011
1,60 EUR

ISSN 1581-8373

9 770158 183733

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Knjižnica Velenje
Titov trg 05
3320 Velenje

Poštnina
plačana pri
pošti 3325
Šoštanj

Blok 6
Termoelektrarna
Šoštanj

MALI DANENAZEN ENJA
VEČ ENERGIJE

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi 6. in 7. člena Pravilnika o vrednotenju programov organizacij in društev na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti (Uradni list Občine Šoštanj št. 6/2008), Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o proračunu Občine Šoštanj za leto 2011 (Uradni list OŠ št. 7/2011) in sklepa župana Občina Šoštanj, Trg svobode 12, objavlja

JAVNI RAZPIS

za sofinanciranje programov na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti ter dejavnosti neprofitnih organizacij, društev in zvez s tega področja, ki jih bo v letu 2011 sofinancirala Občina Šoštanj

I. NAROČNIK: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

II. PREDMET RAZPISA: sofinanciranje letnih programov humanitarnih in invalidskih dejavnosti ter dejavnosti neprofitnih organizacij, društev in zvez s tega področja v občini Šoštanj, ki se v letu 2011 izvajajo za občane občine Šoštanj.

III. Pravico do sofinanciranja programov na tem razpisu imajo izvajalci, ki izpolnjujejo naslednje pogoje:

- da imajo sedež na območju občine Šoštanj in izvajajo dejavnost za občane občine Šoštanj,
- društva, ki delujejo na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti, neprofitne organizacije, društva, združenja in zveze in imajo lahko svoj sedež tudi izven območja občine Šoštanj, njihovi člani pa morajo biti tudi občani občine Šoštanj,
- da opravljajo dejavnost na neprofitni ravni,
- da imajo urejeno evidenco o članstvu, plačani članarini in ostalo dokumentacijo, kot jo določa zakon,
- da so registrirani in delujejo neprekinjeno najmanj eno leto,
- da imajo zagotovljene materialne, prostorske, kadrovske in organizacijske pogoje za uresničevanje načrtovanih aktivnosti,
- da občinski upravi redno dostavljajo poročila o realizaciji programov.

IV. OKVIRNA VIŠINA SREDSTEV: sredstva so predvidena v občinskem proračunu na postavki 20046001 Humanitarna društva in organizacije v okvirni višini 2.700,00 EUR.

V. RAZPISNA DOKUMENTACIJA vam je na voljo v tajništvu Občine Šoštanj in na spletnem naslovu Občine Šoštanj www.sostanj.si.

VI. ODDAJA VLOG: vloge morajo biti podane v skladu z razpisno dokumentacijo skupaj z dokazili in prilogami. Poslane morajo biti v zapečatenem ovitku na naslov: Občina Šoštanj, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj, s pripisom: »Javni razpis za sofinanciranje programov na področju humanitarnih in invalidskih dejavnosti za leto 2011 -NE ODPIRAJ« najpozneje **do 21. novembra 2011**. Šteje se, da je prijava prispela pravočasno, če je bila oddana zadnji dan roka za oddajo vlog na pošti s priporočeno pošiljko ali oddana do 12. ure v Občine Šoštanj. Prepozno oddanih vlog komisija ne bo obravnavala.

VII. DATUM ODPIRANJA VLOG: 23. november 2011

VIII. SKLEP O IZIDU RAZPISA bodo vlagatelji prejeli v 7-ih dneh po vrednotenju vlog.

IX. POGODBE O SOFINANCIRANJU bodo z izbranimi vlagatelji sklenjene v 10-ih dneh po končanem postopku.

X. PORABA DODELJENIH SREDSTEV: izvajalci morajo dodeljena sredstva porabiti v proračunskem letu, za katerega velja ta razpis.

Datum: 20.10.2011

ŽUPAN OBČINE ŠOŠTANJ
Darko MENIH, prof., l. r.

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor
Izdajanje Lista finančno omogoča
Občina Šoštanj, zanjo Darko
Menih, župan.

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Vodenje redakcije

Milojka Komprij

Lektoriranje

Jožica Andrejc
(za razpise in objave odgovarja
naročnik)

Oblikovanje

Tomaž Smolčnik, Eurograf d.o.o.

Tisk

Eurograf d.o.o.

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 11 (november 2011), pošljete najkasneje do 20. novembra 2011 na elektronski naslov: list.revija@gmail.com

Praznik Občine Šoštanj	5	Podoba kulture	28
Naša občina	8	Muzej usnjarstva Šoštanj	30
Dogodki in ljudje	10	Srečanja	32
Volitve v državni zbor	13	Zapisani (v) glasbi	33
Župnijska obvestila	14	Iz/beremo	34
Upravna enota	15	Izlet	38
Naš čas v komentarju	16	Meditacija	39
TEŠ 6	17	KK Elektra	40
Intervju: Jožica Andrejc	18	Taborniki	41
Napovednik prireditev	22	Iš piš, ti loviš	42
Šolski list	24	Fotoreportaža: požar	43
Vrtec	26		

OBVESTILO

Organizatorjem volilne kampanje za volitve v DZ RS, 4. 12. 2011

Predvolilna številka Lista (11), s sporočili o kandidatih, programih, itd., bo izšla 1. 12. 2011.

List namenja 1/4 (eno pokončno četrtno strani: 10,5 x 14,5 cm) za predstavitev vsaki od kandidatnih list, v kolikor predstavniki liste pripravijo vsebino ali oblikujejo vsebino. Ta prostor za vsako listo se ne plača.

Posebne oblikovalske zahteve za brezplačno četrtno strani, se naročniku zaračuna po tarifi za oblikovanje po ceniku za oglaševanje v Listu.

Vrstni red brezplačnih predvolilnih četrtin strani v Listu bo enak izžrebanemu vrstnemu listu na glasovnicah, razen v primeru dodatnih naročil, ki bi pomenile večji obseg strani in bi jih v takšnem primeru zaradi tehnoloških zahtev ne bilo mogoče prelomiti v enakem vrstnem redu, kot na glasovnicah.

V primeru naročenega večjega predvolilnega sporočila, se bo površina strani, večja od ene četrtine, zaračunavala po veljavnem ceniku za oglaševanje v Listu.

Odgovorni urednik

Foto: Jože Miklavc

Praznik Občine Šoštanj

30. september, šoštanjski občinski praznik

Na svečani seji Sveta Občine Šoštanj, ki je bila v šoštanjskem kulturnem domu na večer pred občinskim praznikom 30. septembrom, je zbrane nagovoril župan občine in državnozborni poslanec Darko Menih. Takole je dejal:

Spoštovane občanke in občani, podžupana, občinski in krajevni svetniki in svetnice, župani sosednjih občin, gospodarstveniki, dekan, ravnateljici, častni občani!

S štiriletnim mandatom, ki ste mi ga občani pred enim letom suvereno zaupali, sem sprejel veliko moralno obvezo, se zavedal svoje odgovornosti in priložnosti, še posebej v tem težkem gospodarskem in političnem obdobju tako v Sloveniji kot v Evropi. Upam in verjamem,

Foto: arhiv OŠ

da bomo uspeli izpeljati vse, kar sem vam obljubil v predvolilnem času, seveda pa je pogoj za to razumevalno in strpno skupno delo vseh, ki soustvarjajo razvoj v naši občini, da imajo pošten, odgovoren in pravičen odnos.

September je mesec občinskega praznovanja. Z zgibanko, ki so jo dobila vsa gospodinjstva na dom, smo vam ponudili bogat program raznovrstnih dogajanj, v brošuri pa vam podrobneje predstavljamo vse opravljeno v prvem letu mojega novega mandata.

Za realizacijo razvojnih projektov občine moramo najprej sprejeti ustrezne urbanistično-prostorske akte, pripraviti investicijsko dokumentacijo z vsemi dovoljenji in soglasji, hkrati pa se moramo uspešno prijavljati tudi na javne razpise. Istočasno moramo vsako leto v proračunu zagotoviti tudi lastna sredstva, saj na razpisih lahko pridobimo samo sofinancerska sredstva. Priprava vsega naštetega traja več

mesecev, včasih tudi let. Nato sledi javni izbor izvajalcev in šele po podpisu pogodbe sledi izvedba projekta. Lahko rečem, da smo tudi v tem letu bili uspešni pri pridobivanju finančnih sredstev. Z njimi smo sanirali velik del plazov in uredili nekaj kanalizacije. Po večletnih prizadevanjih smo končno uspeli pridobiti sredstva za sanacijo brežin potokov v Belih Vodah, Florjanu in Lokovici. Tudi kanalizacija v Lokovici je sofinancirana.

Veliko smo postorili na komunalni in cestni infrastrukturi v samem mestu, žal pa poteka revitalizacija starega mesta za mnoge prepočasi in to zaradi privatnega lastništva nepremičnin ter nezaključene denacionalizacije. Ves čas potekajo aktivni pogovori z lastniki, vendar velikokrat naletimo na gluha ušesa ali pa prevelike denarne zahteve, kar si pa občina v teh težkih časih ne more privoščiti. Enaki problemi se vse prepogosto pojavljajo tudi pri asfaltiranju cest, gradnji toplovoda in kanalizacij. Nekaj lastnikov zemljišč bi radi svojo zemljo prodalo kot zlato, za vsako malenkost izsiljujejo odškodnino in s tem upočasnjujejo in dražijo projekte.

Zavedamo se, da bo potrebno še veliko postoriti. V pripravi imamo projekt za nov vrtec in posledično tudi mladinski center, tržnico in knjižnico, postopno posodabljanje javne razsvetljave, nadaljevanje ureditve športnega parka, sofinanciranje malih čistilnih naprav, nadaljevanje obnove ceste v Topolšico in s tem tudi ureditev kolesarske povezave z mestom in jezerom, nadaljnja obnova ceste v Skorno. Imamo še načrte na področju turizma in varstva okolja, saj smo zaradi posledic rudarjenja in proizvodnje električne energije kar desetletja živeli v neprimernem okolju. S sanacijo ugreznin in namestitvijo čistilnih naprav so se pogoji življenja sicer izboljšali, vendar nas tu čaka še veliko dela. Izgradnji bloka VI in tretje razvojne osi bosta prav gotovo pripomogli h kvalitetnejšemu bivanju, a žal razni politični in ekonomski interesi vse prepogosto nastavljajo ovire zdravemu razumu.

Zagotovo je kultura pomembna v vsakdanjem življenju vsakega izmed nas in v naši občini imamo veliko kulturne in naravne dediščine. Muzej usnarstva že postaja prepoznaven izven občinskih meja, Vilo Mayer smo v tem letu še dodatno opremili in uredili okolico, Zavod za kulturo je poleg rednih mesečnih razstav v Mestni galeriji uvedel gledališki abonma, ki je bil na naše veselje zelo dobro obiskan, tudi poulično gledališče Ana Desetnica se je glede na število obiskovalcev lepo prijelo, amatersko gledališče Agledaš pa je s prvo predstavo naravnost navdušilo. Ne znamo si več predstavljati Šoštanja brez mednarodnega pustnega karnevala, brez pevskega zbora Svobode in Pihalnega orkestra Zarja.

Vedno smo si prizadevali, da bi enakomerno razvijali kulturno, športno in družbeno dogajanje tako v mestu kot na podeželju. Potrditev so številna na novo ustanovljena društva. Pohvalno je, da so vsa društva izjemno delovna in tako vidno soustvarjajo kulturno in družabno življenje v naši občini. Novemu krajevni domu v Ravnah sta se v tem letu pridružila še dva nova domova za krajane: dom

krajanov s turistično pisarno ter gasilski dom v Topolšici in jutri dom krajanov v Zavodnjah, ki omogoča prostore, v katerih se bi lahko odvijal tudi pouk, v kolikor bi bilo to potrebno. Novo športno igrišče v Skornem vse bolj postaja družabni prostor Skornjanov. Seveda pa naša čaka še primerna adaptacija športnega igrišča in stare šole v Belih Vodah. Tudi zima 2010/11 je bila zabavno drsalna, za dodatno pestro družabno dogajanje pa je občina poskrbela z nakupom šotora in tako društvom priskočila neposredno na pomoč.

Vesel sem, da lahko rečem, da v naši občini kljub vsemu solidarnost še živi. V teh dneh smo odprli prenovljeno hišo Anževih v Gaberkah, ki je bila dokončana izključno z donacijskimi sredstvi in pridnimi rokami posameznikov, vso akcijo pa je vodil prizadeveni predsednik Kulturnice Franc Šteharnek.

Osrednji dogodek v tem letu je bila prav gotovo 100-letnica mesta. Z dobrim sodelovanjem občinske uprave, članov Krajevne skupnosti Šoštanj in predstavnikov vseh društev v občini je praznovanje potekalo skozi celo leto in bo zaključeno s krajevnim praznikom 9. oktobra. Številne kulturne, športne in družabne prireditve so privabile občane vseh starostnih skupin in dokazali smo, da je nujno sožitje mesta s podeželjem, dvignili smo naš optimizem in samozavest, poklonili smo se preteklosti in poiskali odgovore na aktualne dogodke.

Ob današnjem občinskem prazniku čestitam vsem občankam in občanom. Želim vam veliko resničnega, ne samo verbalnega, medsebojnega spoštovanja. Čestitam vsem prejemnikom občinskih priznanj in se zahvaljujem vsem občinskim in krajevnim svetnikom, občinski upravi ter zunanjim sodelavcem za opravljeno delo v tem letu.

V vsaki skupnosti so posamezniki ali skupine, ki se nikoli ne vprašajo, če se spleča, temveč delajo dobra dela zato, ker verjamejo, da je tako prav. Lepa beseda, prijazen pogled, stisk roke – življenje ni le blišč in bogastvo.

Sicer pa je bil dogodek tudi kulturno obarvan, nastopil je Mešani pevski zbor Svoboda pod vodstvom Anke Jazbec, prvič se je na domačem odru predstavila lani ustanovljena folklorna skupina Oglar, ki jo vodi Milena Movh. Pred kulturnim domom je goste pozdravil Pihalni orkester Zarja pod vodstvom Mirana Šumečnika.

*Osrednji dogodek svečanosti je bila podelitev plaketa, priznanj in naziva častni občan za leto 2011. Podeljevala sta župan in predsednik komisije za priznanja Drago Kotnik. Na predlog različnih predlagateljev in po sklepu Sveta Občine Šoštanj so prejemniki nagrad za leto 2011 naslednji občani in organizacije: **Plaketo Občine Šoštanj za leto 2011 so prejeli PV Invest, Velenje, Ravenski trio in JZ Vrtec Šoštanj.***

Nagrado je v imenu PV Invest prevzel direktor mag. Drago Potočnik. V obrazložitvi podelitve je predlagatelj (Lista Viktorja Dreva in OO SDS Šoštanj) med drugim zapisal, da je prejemnik veliko prispeval k razvoju Šoštanja na področju prostorskih in okoljevarstvenih

Foto: arhiv OŠ

ureditev ter urbanizacije prostora. K temu med drugim sodi Center starejših Zimzelen, ki je bil odprt leta 2009, Vila Mayer, obnovljena in v ponos Šoštanju, sodijo pa tudi sanacije plazov in pa nadzor in obvladovanje dogajanja v pridobivalnem prostoru Premogovnika Velenje. Plaketo Občine Šoštanj za leto 2011 je prejel tudi JZ Vrtec Šoštanj. Prevzela jo je ravnateljica vrta mag. Milena Brusnjak. V obrazložitvi predlagatelja (OO SDS Šoštanj) je bilo poleg ostalega zapisano: Vodstvo in strokovni delavci kljub večkrat težkim pogojem z izjemno toplino skrbijo za razvoj otrok, v njih spodbujajo humanitarno dobroto, ljubezen do kraja, večkrat preko svojega delovnega časa. Osvojili so številne nagrade in sodelujejo pri različnih projektih, že nekaj let pa so vključeni tudi v projekt eko vrtec. Priznanje jim je spodbuda za nadaljnje delo, kar so že potrdili s krajšim nastopom otrok na sami svečanosti.

Posebno topel aplavz je doživel tudi Ravenski trio Anton Pečovnik, Jože Medved in Anton Goršek, Plaketo Občine Šoštanj za leto 2011 so prejeli za dolgoletno ohranjanje ljudskega izročila in skrb za dobro počutje v kraju. Predlagatelj KO ZB za vrednote NOB Ravne je na koncu predloga napisal: *Za nas so oni junaki!* Tudi dobitniki Priznanj Občine Šoštanj za leto 2011 so bili trije. **Turistično olepševalno društvo Skorno** je dobilo priznanje zaradi dolgoletnega delovanja na področju kulturnih, turističnih in športnih aktivnosti v kraju in

občini. Predlagatelj KS Skorno Florjan je v obrazložitvi zapisal, da z gledno organizirajo proslavo ob dnevu državnosti, izvedejo številna športna tekmovanja in skrbijo za oživitev starih običajev v Skornem.

Ob zvokih tolkal je priznanje Občine Šoštanj prejel tudi **Karel Pungartnik** za 52 let predanega igranja pri godbi in sodelovanja v drugih dejavnostih, tudi gasilstvu. Predlagatelj Pihalni orkester Zarja je zapisal, da je edini, ki se skoraj 100-odstotno udeležuje vaj in nastopov.

Dobitnik priznanja Občine Šoštanj za leto 2011 pa je bil že drugo leto po vrsti **Viktor Drev**. Letošnji predlagatelj KS Topolšica ga je za priznanje predlagala za 24 let vodenja Krajevne skupnosti Topolšica ter za dela svetovalca župana za javne gospodarske službe, člana upravnega odbora in nadzornega sveta Komunalnega podjetja Velenje. Njegov trud je pripomogel k izgradnji cest, trgovine, električnega in telefonskega omrežja, kanalizacije, vodovoda, kabelske, igrišča, ... kakor tudi novega večnamenskega doma v Topolšici.

Kot rečeno, je Svet Občine Šoštanj na predlog KS Šoštanj in Desusa, OO Šoštanj potrdil tudi letošnjega častnega občana. **Zvone Čebul** si je prestižni naziv zaslužil s svojo zvestobo mestu Šoštanju in 60-letnim zbirateljstvom, ki mu posveča ves prosti čas. Njegova zbirateljska strast ga je uvrstila med največje slovenske zbiratelje narodnega blaga. Je neprecenljiv vir informacij in gradiva, njegovo neumorno delo

pa pušča pomembno sled v bogati zgodovini Šoštanja.

Že nekaj let zapored župan Občine Šoštanj Darko Menih podeljuje tudi posebne nagrade. Prejemnika županovih nagrad sta Jože Borovšek iz Gaberka in Branko Franc Sevčnikar iz Lajš.

Prvi je prejel posebno nagrado za štiri desetletja dela za razvoj kraja in gasilstva, številne funkcije od upravnega in nadzornega odbora v gasilstvu do člana poveljstva Občine Šoštanj. Od leta 2008 je tudi član NO GZ Šaleške doline in njen predsednik. Seveda pa je Jože Borovšek aktiven tudi v drugih organizacijah in delu v kraju.

Branko Franc Sevčnikar je priznanje župana za leto 2011 prejel za svoje dolgoletno uspešno delo tako v službi kot pri športu. Poleg tega je bil tudi funkcionar in v kraju tisti, ki je bil vedno prvi pri organizaciji in izvajanju raznih akcij v dobro razvoja.

Občina Šoštanj pa ne pozabi tudi na mlade uspešne dijake in študente. Letošnji dobitniki priznanja sta Martina Fajdiga in Urška Aplinc. Obe sta si posebno pozornost zaslužili z odlično opravljenim preizkusom zrelostnega izpita in nazivom zlati maturant.

Svečana seja se je zaokrožila s pesmijo zbora Svoboda Čez Šoštanski most, priredbo znane melodije in v prijetnim druženjem v avli kulturnega doma.

Milajka B. Komprej

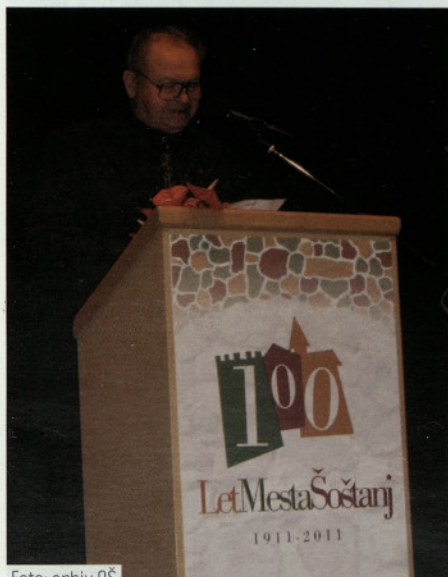

Foto: arhiv OŠ

Foto: arhiv OŠ

Od solz nesreče do solz sreče pri Anžejju

Marija Anžej in njen sin še pred enim letom, ko sta lahko gledala samo pogorišče svojega doma, nista niti v sanjah upala, da bosta lahko že prej kot v enem letu živela v novi hiši. Pod zublji požara je namreč med neurjem, ki je v Gaberkah divjalo septembra 2010, njuna stara hiša pogorela.

Tisto noč je veliko skrb Anžejem povzročala močno narasla Velunja, zato Marija ni mogla trdno spati in je vsake toliko časa preverjala vodostaj hudournika. Sredi noči je tako presenečena opazila, da jim gori hiša. Le domnevamo lahko, kaj bi se zgodilo, če okoli polnoči zaskrbljena Marija ne bi opazila ognja. Gasilske sirene in modre luči so presvetlile bliske in grmenje, ko so prihiteli šoštanjski gasilci in pričeli gasiti in varovati novi, še nedokončani del hiše. Zjutraj so se na pogorišču zbrali gasilci, vaščani in podjetniki, ki so s stroji pomagali očistiti pogorišče. Zaskrbljena in nesrečna Marija je potožila, da ji je zgorelo vse, še tistih 20 €, ki jih je imela v žepu predpasnika.

Njene besede je slišal predsednik Kulturnice Gaberke in ji obljubil, da ji bodo s skupnimi močmi zgradili nov dom. Sprva ni mogla verjeti izrečenim besedam, a kaj kmalu je uvidela, da Franc Šteharnek drži besedo. V nekaj dneh je bilo pogorišče očiščeno, pripravil se je prostor za novo drvarnico, ki pa je tudi bila v nekaj tednih pod streho. Hišo so do zime uredili do te mere, da sta Franc in Marija lahko brezskrbno preživela zimo na toplem. Dobri ljudje so podarili še nekaj drv, da jih je bilo dovolj za zimo. Za zbiranje sredstev za obnovo domačije je Kulturnica Gaberke organizirala dobrodelni koncert, ki je bil dobro obiskan. Različna podjetja so po svojih močeh prispevala material in ostala sredstva, ki so bila potrebna za obnovo domačije.

Pri hiši so se nato zvrstili inštalaterji, električarji in zidarji. Hišo so uredili od zunaj in znotraj. Konec poletja 2011 je bila kot zadnja izdelana še fasada. Slavnostna otvoritev hiše je bila organizirana konec septembra. Množica ljudi, sosede, sorodniki in tisti, ki so kakor koli pomagali pri obnovi, so se z veseljem udeležili tega dogodka. Kratek povzetek opravljenih del je podal predsednik Kulturnice in vodja obnovitvenih del Franc Šteharnek, nekaj besed je povedal tudi župan Darko Menih, za blagoslov pa je poskrbel kaplan Janez Kozinc. Marija Anžej se je zahvalila vsem,

ki so pomagali ob tej nesreči. Omenila je, da na začetku ni mogla verjeti Šteharnekovim besedam, da ji bodo obnovili dom. Zato v svojem govoru ni mogla prehlaviti njegovega truda in zavzetosti, kar je omogočilo, da so bila vsa dela opravljena hitro in kvalitetno.

Po končani otvoritvi so se gostje zbrali pri kozolcu Kulturnice, kjer je predsednik Kulturnice Franc Šteharnek podelil zahvale za pomoč in opravljeno

delo pri obnovi domačije Anžej. Za boljši pregled nad dogajanjem pri obnovi domačije Anžej pa je z razstavo fotografij poskrbel še avtor članka, ki je skozi objektiv celo leto spremljal dogajanje pri obnovi. Tudi družina Anžej se je zahvalila Francu Šteharniku za ves vložen trud pri obnovi njihovega doma, na kar je bil Franc posebej ponosen.

A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

PV Invest obnovil vrt Vile Mayer v Šoštanj

Hčerinsko podjetje Premogovnika Velenje PV Invest je z odprtjem PV Centra starejših Zimzelen v Topolšici pred dvema letoma, ustanovitvijo Centra športne medicine v preteklem letu ter obnovo hotela na Golteh dokazalo, da mu ni vseeno za okolje, v katerem živi in deluje. Eden izmed zadnjih uspešno izvedenih projektov je projekt ureditve vrta Vile Mayer v Šoštanju.

Pred devetimi leti je Premogovnik Velenje Vilo Mayer, ki še danes velja za eno izmed najlepših objektov v Občini Šoštanj, predal v upravljanje tamkajšnji občini. Ob 100. obletnici dodelitve mestnih pravic so se odločili, da uredijo in polepšajo vrt v okolici vile. Projekt ureditve vrta so zaupali družbi PV Invest, ki je že v preteklosti v veliki meri prispevala k izboljšanju kvalitete življenja tamkajšnjih občanov. Z odprtjem Centra starejših Zimzelen v Topolšici so zagotovili kvalitetna delovna mesta, s sanacijo plazov, ki so nastali ob različnih ujmah, pa so dokazali, da so družbeno odgovorno podjetje. Z nadzorom in obvladovanjem dogajanja v pridobivalnem prostoru Premogovnika Velenje nastajajo projekti, ki dajejo nove priložnosti za razvoj celotne občine. Uredili so kar nekaj novih pohodnih in kolesarskih poti, namestili klopi in tako ta del zemljišča močno približali prebivalcem mesta Šoštanj.

Z ureditvijo in zasaditvijo zemljišča je PV Invest poskrbel za prvinsko podobo vrta Vile Mayer, ki bo, tako kot v preteklosti, namenjen druženju in različnim prireditvam. Lepo urejena okolica tako še polepša videz že pred časom obnovljene vile. S svojimi deli še niso v celoti zaključili, saj bodo poskrbeli tudi za letno vzdrževanje zelenih površin. Direktor PV Investa mag. Drago Potočnik je izrazil zadovoljstvo nad lepo urejenim vrtom in poudaril, da ga moramo vsi skupaj ohranjati in nadgrajevati, da bo v ponos

mestu Šoštanj. »Povezava med Premogovnikom Velenje in Občino Šoštanj je zelo trdna, kar se kaže v kar nekaj odmevnih projektih, ki smo jih v preteklih letih zastavili skupaj. Prihajajo novi izzivi in nove priložnosti. Trudili se bomo, da bo vez med obema subjektoma močna in plodna tudi v prihodnosti,« je dejal Potočnik. Župan Občine Šoštanj Darko Menih je v spomin in zahvalo družbi PV Invest za pomoč pri obnovi vrta Vile Mayer na prireditvi, ki je potekala 28. septembra, odkril talno ploščo.

Na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku, ki je potekala 30. septembra v Kulturnem

domu v Šoštanju, pa je družba PV Invest prejela plaketo Občine Šoštanj. V obrazložitvi so predlagatelji zapisali naslednjo utemeljitev: »Plaketa Občine Šoštanj se podeli družbi PV Invest zaradi številnih uspešno izvedenih projektov, ki bogatijo Občino Šoštanj, odpiranja novih delovnih mest in priložnosti za nadaljnji razvoj ter sodelovanje pri sanaciji številnih plazov, s čimer so izdatno pripomogli k izboljšanju kvalitete življenja občanov.«

pv

Foto: PV
Dokaz, kako uspešno je sodelovanje med lokalno skupnostjo, gospodarstvom in šolstvom v Šaleški dolini: mag. Albin Vrabič, ravnatelj Rudarske šole Šolskega centra Velenje, Darko Menih, župan Občine Šoštanj, ter mag. Drago Potočnik, direktor PV Investa.

Zimzelen za aktivno in kakovostno starost

V PV Centru starejših Zimzelen, ki so ga v Topolšici odprli pred dvema letoma in je najmlajša hčerinska družba Skupine Premogovnik Velenje, skrbijo za čim bolj kakovostno in aktivno življenje njegovih stanovalcev. Stanovalci imajo na voljo različne oblike aktivnega preživljanja časa in socialnega vključevanja.

Starost v domu je lahko lepa, aktivna in prepletena s sklepanjem novih prijateljstev, kar dokazuje tudi PV Center starejših Zimzelen. Poleg različnih profilov zaposlenih pri teh aktivnostih pomagajo tudi prostovoljci. Kot je povedala direktorica PV Zimzelen Andreja Štefan Bukovič, so v ta namen v centru v avgustu oblikovali dve skupini, ki bosta pripomogli h kakovostnejšemu življenju stanovalcev.

Center je dober medgeneracijski projekt, saj koristi tistim, ki sodelujejo v obratovanju centra, to je aktivnemu delu prebivalstva, in tudi tistim, ki v njem preživljajo ali še bodo preživljali tretje življenjsko obdobje. Z obliko življenja v bivalnih enotah deluje po smernicah zagotavljanja kvalitetnega in osmišljenega življenja starejših. Zaposleni v Centru si s strokovnostjo in osebnim pristopom prizadevajo, da bi se vsi stanovalci počutili dobro in sprejeto. Skupaj z njimi se trudijo za prijetno vsebino slehernega dne. V dveh letih delovanja so gostili zelo veliko posameznikov v različnih vlogah in pri različnih nalogah ter okoli 30 društev in skupin s številnimi posamezniki, ki so v center prinesli pesem, glasbo, igralske nastope, sodelovali v ustvarjalnih delavnicah, pogovorih, pripravili zanimiva predavanja, in kar je najpomembnejše – se družili s stanovalci.

Tadeja Mravljak Jegrišnik

Foto: arhiv

Naša občina

piše: Tjaša Rehar, univ. dipl. nov., višji svetovalec za odnose z javnostmi

Cesti v Ravnah

V Ravnah so svečano predali namenu prenovljeno cesto Sušec (JP 910 340). Na otvoritvi pri domačiji Konovšek so se zbrali številni domačini, ki so nove pridobitve zelo, saj se bodo odslej vozili po lepši predvsem pa varnejši cesti.

Pozdravil jih je predsednik sveta Krajevne skupnosti Ravne Jože Sovič, ki je za uvod povedal, da so cesto prenovili v dveh fazah, prva je bila že pred dvema letoma v dolžini 340 metrov, v letošnjem letu pa je sledila še rekonstrukcija preostalega dela ceste. Gre za 540 metrov dolg odsek, ki sta ga skupaj financirala Občina Šoštanj in Krajevna skupnost Ravne.

Prisotne je nagovoril tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih, ki se je zahvalil prebivalcem, ki so sodelovali pri izgradnji te ceste in poudaril, da občina in krajevna skupnost dobro sodelujeta, vsem pa je želel tudi srečno vožnjo po obnovljeni cesti.

Za varnost vseh udeležencev v prometu je dekan monsignor Jože Pribožič cesto blagoslovil, trak pa so svečano prerezali Darko Menih, Jože Sovič, domačin Slavko Sušec in izvajalec Stanko Hriberšek.

Sredi oktobra pa so svečano predali namenu cesto Žnidar – Kavčnik. Gre za 565 metrov dolg odsek ceste, ki je bila zgrajena in asfaltirana že lani septembra, vendar se je dva tedna po asfaltiranju na tej cesti sprožil plaz. Letos so plaz sanirali in nato cesto slovesno predali namenu.

Sanacijo ceste, ki je stala 40.000 evrov, sta skupaj financirali Občina Šoštanj in Krajevna skupnost Ravne.

Sanacija plazu je stala 30.000 evrov, zanjo pa je občina v celoti uspela pridobiti financiranje Ministrstva za okolje in prostor.

Začasno zaprto

Jeseni so potekala sanacijska dela fasadi vile Mayer. Zaradi onemogočenega dostopa, predvsem pa zaradi varnosti obiskovalcev bo vila v času izvajanja del zaprta za ogled.

Fasado je potrebno obnoviti, ker izvajalec prenove Vegrad, d. d. Velenje vile Mayer, vseh del ni izvedel kvalitetno, kar se je ugotovilo že ob predaji objekta. Pomanjkljivosti izvajalec ni odpravil niti kasneje, vse do uvedbe stečajnega postopka nad njim.

Zaradi tega bo Občina Šoštanj potrebna sanacijska dela opravila z drugim izvajalcem v okviru koriščenja Vegradove bančne garancije.

Prenovljena streha Športne dvorane Šoštanj

Izvajalci zaključujejo z deli na strehi Športne dvorane Šoštanj pri stari Biba Roekovi šoli. Streha je že vrsto let povzročala preglavice vsem uporabnikom, občina jo je že nekajkrat tudi delno sanirala, kar je do neke mere rešilo težave, vendar so se vsakokrat pojavile nove; v zadnjem letu pa je stanje postalo že skoraj nevarno.

Ob vsaki tekmi so košarkarji Elektre in odbojkarji Šoštanja Topolšice s strahom pogledovali v nebo, vendar jim je bilo vreme praviloma naklonjeno, nekajkrat so bili razmeram v dvorani prilagojeni treningi, saj bi sicer lahko igralci tvegali kakšno poškodbo, enkrat pa so jim s folijo priskočili na pomoč tudi šoštanjki gasilci.

Občina Šoštanj je tako v letošnjem letu pristopila k celoviti sanaciji te strehe, tako da so izvajalci na obstoječo streho položili dodatno tricentimetrsko kritino, vmes pa pustili zračni most. Kritina bo seveda preprečevala točenje, izdatno pa bo tudi pripomogla k boljši izolaciji športne dvorane. Ob sanaciji so ugotovili, da je bila prvotna streha že od vsega začetka napačno položena, zato je tudi vrsto let povzročala težave. Občina Šoštanj je od Fundacije za šport uspela pridobiti 15.000 evrov za sofinanciranje sanacije strehe, kar predstavlja nekaj več kot petino celotne investicije.

Zapora ceste

Občina Šoštanj nadaljuje s prenovo lokalne ceste proti Topolšici. Zaključuje se prenova odseka od križišča do veterinarske bolnice Toplica,

potem pa bodo s prenovo nadaljevali vse do križišča za Lajše.

V času del bo popolna zapora te ceste, in sicer do 21. novembra na odseku od veterinarske bolnice pa vse do domačije Zager oz. križišča za Lajše v Topolšici. Gre za 1200 metrov dolg odsek, ki predstavlja glavno prometno povezavo med Šoštanjem in Topolšico, zato je občina sklicala sestanek, na katerega je povabila predstavnike Bolnišnice Topolšica, Term Topolšica, Osnovne šole Šoštanj, Vrtca Šoštanj, javnega prevoza, gasilcev, reševalne postaje, policije in tudi izvajalce dejavnosti v območju zapore ceste ter cestnega inšpektorja. Na tem sestanku so se dogovorili, da bo obvoz potekal čez Lajše in po nekaterih krajevnih cestah. V času zapore pa ne bo deloval mlekomat pri kmetiji Napotnik, ki bo po odprtju ceste zopet normalno deloval.

Ob cesti bodo uredili tudi pločnik s kolesarsko stezo in javno razsvetlavo, tako da bo v prihodnje res zagotovljena varnost vseh udeležencev v prometu na tem odseku. V času zapore bodo obvozi dobro označeni, vse uporabnike pa prosimo za razumevanje in dosledno upoštevanje prometne signalizacije.

Vaje gasilskega poveljstva občine Šoštanj

Šoštanjško gasilsko poveljstvo je v letošnjem oktobru, mesecu požarne varnosti, organiziralo dve vaji, v obeh pa so sodelovala vas štiri gasilska društva v občini, pomagali pa so jim tudi Velenjčani z avto lestvijo.

Prvo vajo so pripravili člani PGD Gaberke, ko so iz goreče hiše rešili deklico, drugo pa člani PGD Topolšica. V tej vaji so iz drugega nadstropja Bolnišnice Topolšica evakuirali bolnika.

Obe vaji si je ogledal tudi župan Občine Šoštanj in poslanec v DZ RS Darko Menih, ki je gasilec tudi čestital za dobro izvedeni vaji, obenem pa je poudaril, da se na Občini Šoštanj zavedamo, kako pomembni so dobro organizirani in opremljeni gasilci.

Dan odprtih vrat pa so kot vsako leto zadnjo soboto v oktobru pripravili gasilci PGD Šoštanj mesto. Obiskovalcem so razkazali gasilski dom, svoj vozni park, čoln, popeljali so jih avto lestvijo in izvajali brezplačni servis gasilskih aparatov. Posebej pa so letos razveselili otroke, ki so morali iz goreče hiše rešiti kužka.

Prebivalce skrbi vpliv daljnovoda na njihovo zdravje

Ministrstvo za okolje in prostor (MOP), Ministrstvo za gospodarstvo (MG), Elektro Slovenija, d. o. o., in podjetje ZUM, d. o. o., skupaj pripravljajo Državni prostorski načrt (DPN) za rekonstrukcijo daljnovoda 2 x 400 kV Šoštanj – Podlog.

Daljnovod poteka tudi na območju občine Šoštanj, zato so na pobudo občine predstavniki MOP pripravili delavnico na temo rekonstrukcije daljnovoda, na kateri so bili prisotni predstavniki obeh ministrstev, ELES-a, Elektra Slovenija, izdelovalci državnega prostorskega načrta, predstavniki Občine Šoštanj, tudi župan in poslanec Darko Menih, in občani.

Občina je izvedbo delavnice zahtevala predvsem zato, ker je želela vzpostaviti stik med pripravljavci DPN in prebivalci, prav tako pa želi biti občina vključena v vse faze postopka izdelave DPN.

Predstavniki pripravljavcev DPN so natančno predstavili rekonstrukcijo obstoječega 220 kV daljnovoda v 2 x 400 kV daljnovod. Povedali so, da gre za nov postopek, da je to šele začetek postopka in da je traso daljnovoda do neke mere še možno spremeniti. Predstavniki javnosti so nato povedali svoje mnenje, izrazili določene pomisleke in imeli kar precej vprašanj.

Prebivalci Lokovice so opozorili na nekaj za njih izjemno pomembnih in ključnih vprašanj. Zanimalo jih je, kaj pomeni povečanje varovalnega pasu daljnovoda iz 25 na 40-metrski pas. Že sedaj namreč opažajo, da ima precej prebivalcev, ki živijo pod daljnovodom ali v njegovi neposredni bližini, težave s srcem. Glavna skrb vseh je zdravje.

Dejstvo je, da daljnovod oddaja določeno sevanje. Zakon sicer določa meje, ki jih to sevanje ne sme presegati, dokazov, da sevanje pod to mejo ne vpliva na zdravje, pa ni.

Pripravljavci DPN so obljubili, da bodo pripombe pregledali in upoštevali ter jih obravnavali skupaj s smernicami. Preden bodo naredili dopolnjen osnutek, bodo pripravili še eno delavnico.

Osrednja občinska komemoracija

Občina Šoštanj in Krajevna organizacija Zveze združenj borcev NOB Šoštanj sta v petek pripravili osrednjo občinsko komemoracijo v počastitev dneva spomina na mrtve.

Kot vsako leto je slovesnost potekala pred osrednjim spomenikom žrtev NOB na Trgu svobode v Šoštanju. Osrednji govornik na prireditvi je bil župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih, ki je med drugim povedal, da je spoštovanje vojnih žrtev in njihovih svojcev za vse nas nujno in obvezujoče in dodal: »Pravijo, da ni naroda brez zgodovine. Čas med drugo svetovno vojno je pomemben del slovenske zgodovine, saj so jo soustvarjale številne nedolžne žrtve. Na te dogodke nas opominjajo pomniki po celotni naši občini. Prav je, da se vsako leto spomnimo nanje, počastimo njihov spomin in verjamemo, da se podobne grozote nikoli več ne bodo zgodile.«

Mojca Čebul je prebrala ganljivo zgodbo o vrnitvi ukradenega Pireničkovega

otroka v Šoštanj, člani borčevske organizacije pa so k spomeniku položili cvetje.

Za kulturni program so z recitiranjem Kajuhovih pesmi poskrbeli učenci Osnovne šole Šoštanj,

zaigrali pa so tudi člani Pihalnega orkestra Zarja.

Komemoracije so pripravili tudi v Topolšici in Ravnah, kjer so lep program pripravili učenci in učitelji tamkajšnjih podružničnih šol, ter v Gaberkah.

Številne spremembe na področju družinskih in socialnih transferjev

S 1. januarjem 2012 se bo uveljavil Zakon o uveljavljanju pravic iz javnih sredstev, ki prinaša precej novosti na področju družinskih in socialnih transferjev. Do sprememb bo med drugim prišlo pri oddaji vlog za vrtnice, ki jih morajo starši po novem vlagati na pristojni Center za socialno delo (v našem primeru v Velenje), in še nekaterih drugih transferjih.

Ministrstvo za Delo družino in socialne zadeve je pripravilo nekaj informacij v zvezi z novostmi te zakonodaje, nekaj najpomembnejših informacij pa je objavljenih tudi na spletnih straneh Občine Šoštanj: www.sostanj.si.

Javna dražba za prodajo nepremičnin

V Uradnem listu Republike Slovenije z dne 4. novembra 2011 je Občina Šoštanj objavila javno dražbo za prodajo nepremičnin, in sicer za nezazidano stavbno zemljišče v k. o. Šoštanj, za gozd Grajsko planino in za poslovni prostor na Trgu bratov Mravljakov 7 v Šoštanju.

Celotna vsebina javne dražbe je objavljena tudi na spletnih straneh Občine Šoštanj www.sostanj.si.

Dogodki in ljudje

TD Skorno na potopeu

Turistično društvo Skrono (nad Šoštanjem) vsako leto prireja za svoje člane izlet, ki je povezan z ogledom proizvodnje izbrane tovarne, ogledom vinske kleti in seveda tudi obvezno pokušino vin.

Letos smo se na sončno soboto, 15. oktobra, najprej zapeljali na ogled Železarne Štore. Najprej smo kar pri avtobusu pomalicali, nato pa se podali proti vhodu tovarne, kjer so nas opremili z zaščitnimi čeladami, da smo stvar vzeli bolj resno. Vsak je našel čelado po svoji meri ali pa so mu jo ostali »prikrojili«, da mu je bila prav. Ogledali smo si najprej talilnico, kjer so bili čudoviti prizori (in posnetki) notranjih talilnih peči: žareče peči in iskre vse naokrog so nas spominjale na izbruh vulkana. Čudovito. Nato smo si ogledali še valjarno, kjer oblikujejo vroče (in žareče) jeklene palice v različne dimenzije in profile. Nazadnje smo si ogledali še skladišče končnih izdelkov, za zaključek pa še polni vtisov naredili eno »gasilsko« pred tovarno z našimi gostitelji.

Pot nas je nato vodila čez mejo na ogled Starega sela v Kumrovcu, kjer je prikazano ohranjanje dediščine, pa vendar nas prevzame nostalgija po tistih starih, umirjenih rokodelskih časih. Rojstna hiša Josipa Broza daje seveda poseben pečat temu obdobju. Hišo je zgradil njegov ded Martin leta 1860. Park pred muzejem smo izkoristili tako, da smo si privoščili obilno kosilo, ki smo ga pripeljali s seboj. Tudi žlahtne kapljice ni manjkalo, ampak le toliko, da je zrezek hitreje potoval.

No, po takšni obilni podlagi smo se odpravili na pokušino vin v vinsko klet Imeno, ki je bo cesti Podčetrtek-Brežice. Klet je sodobna, brez hrastovih sodov, deluje skoraj laboratorijsko. Znan je po pridelavi vina virštajnčan in sortnega vina modra frankinja, grozdje pa dobivajo od okoliških vinogradnikov. Za dodatno dobro razpoloženje so poskrbeli Matej, Tinček in Dejan.

Foto: I. J. Jakopanec

Naš naslednji cilj je bil minoritski samostan v Olimju. Prijazno nas je sprejel eden od redovnikov sv. Frančiška – minoritov – ter nam razkazal notranjost cerkve, ki nas pritegne po svoji črno-zlati zasnovi in orglah, ki smo jih tudi preizkusili. Seveda smo si ogledali še lekarno z zdravilnimi zelišči, ki je v sklopu samostana in je ena najstarejših v Evropi. Sprehodili smo se tudi po okolici samostana, ki deluje pomirjajoče, spokojno in je tudi zdravilo za dušo.

Seveda nas je čokoladni butik Syncerus vabil tako močno, da smo si morali ogledati tudi notranjost in zmanjšati zaloge dobrot, kot so: praline, griote, trufle, karamelizirano in kandirano sadje, krokante in votle figurice. Res se jim nismo mogli upreti, na avtobusu pa se nekaj časa nismo mogli pogovarjati, ker so se te dobrote topile v naših ustih. No, pa je bil nasmeh toliko slajši.

Priljubljeni na nove izzive in kontraste smo si prav zaželeli nekaj grenkega, da nas postavi na realna tla, saj tudi življenje ni samo užitek, razen na izletu. Pivovarna Haler je bila pravi izziv, saj ponuja domače svetlo in temno pivo, ki ga varijo v lastni pivovarni. Je naravno kvašeno in varjeno po nemškem – starograbskem receptu. Zares prijetnega, polnega okusa, rekli bi domače.

Izlet so čudovito organizirali in pripravili predsednik Turističnega društva s svojo ekipo mladih, za strokovno organizacijo pa že vrsto let skrbi Vili Drolc. Z nestrpnostjo pričakujemo izlet v prihodnjem letu.

Ivan J. Jakopanec

Blagoslov konj v Gaberkah

Konjenica mladih Šaleške doline (KMŠD) je bila ustanovljena avgusta 2010 in šteje okoli 60 članov iz Šaleške doline in Koroške. Predsednik društva je Tomi Spital. Cilj društva je združiti mlade od 16 do 35 let, ki imajo radi konje, za včlanitev pa ni potrebno imeti lastnega konja. Člani se v okviru društva učijo ravnati in živeti z živalmi, prepoznavati njihove težave, skupaj pa rešujejo tudi razne druge težave. V času svojega obstoja so v društvu organizirali že več eno-, dvo- in trodnevni pohodov. Obhodili so že celo Pohorje ter bližnjo in daljno okolico po dolgem in počez. Obiskujejo konjeniške prireditve, pohode, sprevide in poroke tudi v drugih krajih, povsod, kamor jih povabijo.

Letošnjega blagoslova konj se je udeležilo okoli 60 konjenikov, ki so prišli iz Konjenice mladih ŠD, Šaleške konjenice, Koroške konjenice, KK Velenje, Konjenice Pirešica, Mislinjskega jahalnega društva in Konjenice Pušnik. Pred blagoslovom so konjeniki opravili sprevod skozi Gaberke. Ustavili so se pri gaberški cerkvi, kjer so medse vzeli še župnika iz Šentilja pri Velenju Andreja Mazeja, ki je kasneje tudi opravil blagoslov. Govornika na prireditvi sta bila župan Občine Šoštanj Darko Menih in župan Šmartnega ob Paki Alojz Pogoršek. Pri blagoslovu sta oba župana delila kruh za konje in spominke za konjenike.

Člani društva si želijo, da bi to ne bil samo blagoslov, ampak da bi se druženje nadaljevalo tudi naprej v smislu prijetnega druženja. Letos so zato uvedli zanimivo igro metanje podkev, pri čemer je bila glavna nagrada

koza. Na prireditvi je bila tudi »konjska policija«, ki je skrbela za red. Na družabnih prireditvah kaj kmalu začne komu iti kdo rahlo na živce ali pa kdo hoče koga podrezati, pa so te strasti posameznikov konjski policisti po naročilu hitro pomirili z zaporom. Po določenem času je bil zapornik izpuščen. Ta čas pa je bil lahko krajši, če se je našel kdo, ki je bil pripravljen plačati »drago« odkupnino. Tudi za zabavo otrok je bilo poskrbljeno, in sicer z igrali, baloni in sladkorno peno. Ena od članic pa je svojega belega konja opremila s pikami in otrokom nudila brezplačno jahanje.

A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

Drobtinica

V soboto, 15. oktobra, je tudi Območno združenje RK Velenje sodelovalo v akciji Drobtinica 2011, humanitarnem dejanju po svetovnem dnevu hrane. Akcija je potekala na več mestih od Velenja do Šmartnega ob Paki, v Šoštanju pred Trgovskim centrom Pilon.

V zameno za prostovoljni prispevek so otroci osnovnih šol ponujali kruh, ki so ga podarile pekarnice Presta, Vodončnik, Ma&Da, Miš Maš, Friško, Klasje in Mercator.

Skupaj se je zbralo 2.529,18 €, od tega je šaleški odbor za pomoč socialno ogroženih daroval 1000 evrov, ostalo pa se je nabralo od darovalcev.

Denar je namenjen za prehrano otrok OŠ v Velenju, Šoštanju in Šmartnem ob Paki. Po podatkih RK Velenje je bil nakazan v ponedeljek, 17. oktobra.

M.B.K.

Foto: Aleks Kavčnik

Za življenje

Kri je življenje. To je in bo vedno veljalo. Ravno zato so organizirane krvodajalske akcije, ki pozivajo ljudi, da darujejo kri. Ena takih je bila v sredo, 12. oktobra, v Gostišču pod klancem v Ravnah pri Šoštanju. Tamkajšnji Krajevni odbor Rdečega križa je skupaj z območno organizacijo RK Velenje pomagal zbirati kri za potrebe bolnice Maribor. Po navedbi Jožeta Jančiča, člana tamkajšnjega odbora, se je akcije udeležilo 68 krvodajalcev. Organizatorji opažajo, da se dejanja udeležuje vse manj mladih, kar je na nek način razumljivo, po drugi strani pa vseeno trkajo na njihovo humanost.

Akcije so se množično udeležili tudi zaposleni na Občini Šoštanj skupaj z županom Darkom Menihom, ki je večkratni krvodajalec.

M.B.K.

Foto: Aleks Kavčnik

Premogovnik Velenje za pomoči potrebne otroke

Skupina Premogovnik Velenje je skupaj z drugimi družbami skupine HSE ponovno pristopila k dobrotelni novoletni akciji, s katero bomo skušali pomagati otrokom iz socialno ogroženih družin. Zavedamo se, da nakup šolskih potrebščin, še posebej za družine z nizkimi prejemki, predstavlja veliko finančno breme, zato smo se odločili, da bomo letos zbirali rabljene, a dobro ohranjene šolske potrebščine. Po zaključku akcije bomo zbrane potrebščine podarili organizaciji ali družinam iz okoliša, v katerem delujemo.

Šolske potrebščine, ki jih naši otroci ne potrebujejo več, bodo še kako prav prišle otrokom, ki jim jih starši ne morejo kupiti. Otroci potrebujejo zvezke, barvice, ostala pisala, knjige, nahrbtnike, skratka vse, kar jim bo omogočilo, da bodo lahko lažje opravljali šolske obveznosti.

Že v preteklem letu smo v Premogovniku Velenje s številnimi zbranimi didaktičnimi igračkami in knjigami dokazali, da nam ni vseeno za otroke iz socialno šibkejših družin. Tudi tokrat želimo s podarjenim zvezkom, pisalom ali drugo potrebščino izkazati solidarnost in jim pomagati.

Tadeja Mravljak Jegrišnik

Kostanjev piknik

V soboto, 8. 10. 2011, smo člani DPM Skorno-Florjan organizirali družinski kostanjev piknik pred Domom krajanov Skorno-Florjan. Ob pečenem in kuhanem kostanju so si otroci izdelovali različne izdelke iz jesenski plodov, risali na asfalt s kredami ter igrali nogomet in košarko na igrišču. Okrepčali smo se s toplim čajem, gospe Anica in Mojca pa sta nas malo razvajali in sta spekli sveže pecivo. Minila je lepa, vendar malo mrzla sobota ob skupnem druženju otrok, mladine in starejših.

Petra Javornik

Roman Kavšak – stari in novi predsednik

Na četrtkovi seji 22. 9. 2011 je občinski odbor Nove Slovenije krščanske ljudske stranke Šoštanj ponovno izvolil Romana Kavšaka za predsednika stranke v naslednjem mandatu na občinskem nivoju.

Roman Kavšak je edini svetnik iz Občinske organizacije NSi Šoštanj v občinskem svetu in dobro pozna problematiko v občini, s katero se občani srečujemo v vsakodnevnem življenju. Kot aktivni član NSi, velik entuziast, bo nadgradil strankino delovanje z novo dinamiko na vseh področjih delovanja in življenja stranke.

Na državnem nivoju je član Gospodarskega kluba NSi. Pri svojem delu si bo prizadeval tako za materialno kot duhovno blagostanje ljudi, pri čemer bo skrbel, da bo človekovo dostojanstvo na prvem mestu.

Pravi, da nas čaka veliko dela, saj beseda, ki smo jo dali našim občanom,

velja. V NSi Šoštanj se bomo trudili, da bomo uresničili naše obljube, želje in pričakovanja ljudi.

Velik izziv za nas bodo prihajajoče predčasne državnozbornske volitve. Zaradi zaupanja volivcev v naše delo in potrebe po moralni avtoriteti v parlamentu upamo na ponoven vstop NSi v parlament. Želimo biti več kot jeziček na tehtnici na desnem polu slovenske politike, pa tudi, kot sedaj kažejo ankete, bo morebitni mandatar Janez Janša potreboval v vladi učinkovitega in zanesljivega partnerja, kar smo nekoč že bili. To je javnosti priznala celo sedanja oblast, žal šele ob smrti uglednega svetovno priznanega financerja in velikega domoljuba Andreja Bajuka.

NSiŠ

Drugi rojstni dan

V PV Centru starejših Zimzelen v Topolšici so praznovali 2. rojstni dan. Druženje je potekalo ob igranju različnih družabnih iger, petju in plesu ob spremljavi harmonik, klepetanju, pogostili pa so se s pečenim kostanjem in sokom.

Dve leti delovanja je za center sorazmerno malo, a ocenjujejo, da so v tem času dosegli veliko. Center je postal prepoznaven in cenjen v strokovnih krogih, v lokalni skupnosti. Kot pozitivno njegovo ponudbo in opravljanje storitev ocenjujejo tudi stanovalci in njihovi svojci. Letos beležijo 95-odstotno zasedenost zmogljivosti, v domu imajo 150 postelj, pet odstotkov prostih postelj pa namenjajo za začasne nastanitve starejših za čas dopustov svojcev, rehabilitacij in podobno. Ta storitev je zelo dobrodošla in dobro uporabljena.

Direktorica PV Zimzelen Andreja Štefan Bukovič ima zastavljeno vizijo, s katero želi skupaj z zaposlenimi ustvarjati zaupanje uporabnikov njihovih storitev ter te opravljati čim kvalitetnejše. Zato so se v PV Zimzelen že v drugem letu delovanja odločili za začetek projekta kakovosti za institucionalne zavode E-Qalin. »V skoraj dveh letih smo prepletli niti med sabo, spletli sodelovanje z lokalno skupnostjo in to je temelj, na katerem bomo gradili projekt kakovosti. Ta pomeni, da bomo naše storitve opravljali odlično, dosegli takšno stopnjo zaupanja pri stanovalcih in svojcih ter tudi v širšem okolju, da se bodo počutili varne, se obračali na nas, ko nas bodo potrebovali. To je naša vizija,« poudarja direktorica.

Foto: arhiv

Poleg tega so se usmerili v razvijanje socialnih programov za stanovalce, svoje storitve pa želijo obogatiti tudi s pridobitvijo koncesije za izvajanje pomoči na domu.

Izlet v Koper

Proslavo ob 20. obletnici odhoda zadnjega vojaka JLA iz Slovenije sta skupaj z Združenjem veteranov vojne za Slovenijo in Združenjem Sever pripravili ministrstvi za obrambo in notranje zadeve. Na proslavi, ki je po zamisli njenega avtorja Tomaža Letnarja govorila o zgodovini slovenske upornosti, je sodelovalo več sto nastopajočih, proslavo pa je obiskalo nekaj čez 3000 ljudi. Proslave so se udeležili številni nekdanji teritorialci, rezervisti, slovenski policisti in vsi drugi, ki so sodelovali v vojni za Slovenijo.

Množico je v uvodu nagovoril župan gostiteljske občine Boris Popovič. Slavnostni govornik na proslavi pa je bil predsednik Danilo Türk, ki je poudaril: »Pred 20 leti, natančno ob 23.45, se je poslednji vojak poražene Jugoslovanske armade vkrcal na malteški trajekt Venus in s tem se je končala še zadnja vojaška prisotnost jugoslovanske vojske na slovenskem ozemlju.

Foto: arhiv

Proslave ob 20. obletnici odhoda zadnjega vojaka Jugoslovanske armade z območja Slovenije v Koprno se je udeležilo tudi osem veterank in veteranov vojne za Slovenijo Šoštanj, in sicer predsednik OZVVS Šoštanj Leon Stropnik, podpredsednik Franc Ravnjak, sekretar Zdenko Zajc ter Anica in Ivan Juvan, Franc Oštir, Črt Urbašek in Vanda Zajc.

Zdenko Zajc

Do zaključka redakcije smo uspeli pridobiti informacijo o kandidatih nekaterih političnih strank, ki se bodo v našem volilnem okraju potegovali za poslanske sedeže. Podatki so neuradni.

Odgovorni urednik

Fidel Krupić za Listo Virant.

Uroš Rotnik za Slovensko ljudsko stranko.

Novalija Muminović za Liberalno demokracijo Slovenije.

Zofija Mazej Kukovič za Slovensko demokratsko stranko.

Andreja Katič za Socialdemokrate.

Drago Koren za Novo Slovenijo.

Župnijska obvestila

Bogoslužna oznanila v Šoštanjju

SVETE MAŠE NA 32. NEDELJO MED LETOM, 6. NOVEMBRA 2011, ZAHVALNA NEDELJA:

- šoštanjška župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 (maša za otroke)
- šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 10. uri
- sveti Anton ob 11.15 (po maši blagoslov ceste)

SVETE MAŠE NA 33. NEDELJO MED LETOM, 13. NOVEMBRA 2011:

- šoštanjška župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30; ob 15.00. je srečanje gibanja Vera in luč
- šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 10. uri
- Ravne ob 11.15

SVETE MAŠE NA 34. NEDELJO MED LETOM, 20. NOVEMBRA 2011, NEDELJA KRISTUSA KRALJA VESOLJSTVA:

- šoštanjška župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri

- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 10. uri
- Sveti Florjan 11.15

Srečanje odraslih pevskih zborov Šaleške dekanije bo pri sv. Martinu v Velenju ob 17.30 uri.

SVETE MAŠE NA 1. ADVENTNO NEDELJO, 27. NOVEMBRA 2011:

- šoštanjška župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30 (skupni krst)
- šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Gaberke ob 10. uri

Na praznik sv. Andreja, 30. novembra 2011, bo v Belih Vodah maša ob 8. uri.

SVETE MAŠE NA 2. ADVENTNO NEDELJO, 4. DECEMBRA 2011:

- šoštanjška župnijska cerkev ob 7. in ob 8.30
- šoštanjška mestna cerkev ob 11.15 in 18. uri
- Bele Vode ob 8.30
- Zavodnje ob 10. uri
- Topolšica ob 10. uri

ZAHVALNA NEDELJA

Prvo nedeljo po prazniku vseh svetih (6. 11.) obhajamo zahvalno nedeljo. Pri svetih mašah se bomo na ta dan s polaganjem pridelkov pred oltar, zahvalno pesmijo ter hvaležno držo zahvalili drug drugemu in Bogu za vse prejeto v minulem letu. Zahvala bližnjemu pomeni utrjevanje dobrih vezi in graditev občestva, hvaležnost Bogu pa vse spominja na Darovalca dobrega. Naj torej priložnost, da rečemo hvala, ne zbeži mimo nas!

Na zahvalno nedeljo bomo pri sv. maši, ki bo v župnijski cerkvi ob 8.30, pripravili družinsko vzdušje. Sv. mašo bodo pomagali sooblikovati študentje iz naše župnije, ki k bogoslužju še posebej vabijo mlade družine.

ADVENTNE DELAVNICE

Kot že nekaj let doslej bomo v soboto pred prvo adventno nedeljo, 26. 11., sodelovali na adventnih delavnicah v pripravi na praznik Gospodovega rojstva. delavnice bodo potekale v prostorih župnijske sejne sobe. Z njimi začnemo ob 16. uri. Otroci in odrasli, lepo povabljeni k izdelovanju adventnih venčkov. Izdelane venčke, ki jih boste odnesli domov, bomo pri večerni sv. maši (ob 18.00) blagoslovili.

SREČANJE ODRASLIH PEVSKIH ZBOROV ŠALEŠKE DEKANIJE

bo 20. novembra pri sv. Martinu v Velenju ob 17.30.

V Zavodnjah bo na 2. adventno nedeljo, 4. decembra 2011, po sveti maši predstavitev obnovljenih orgel.

Mihaelov pohod od cerkve do cerkve

Že nekaj časa se je v meni oglašala želja, da bi v naši fari organizirali pohod od naše farne cerkve sv. Mihaela do vseh podružničnih cerkva in nazaj do farne cerkve. Ko pa sem pred nekaj tedni to svojo zamisel povedal našemu dekanu, je to zamisel podprl in jo tudi takoj objavil v Mihaelu. Ker pa so naše podružnične cerkve precej oddaljene ena od druge, je bilo že takoj na začetku jasno, da bo treba pohod razdeliti na dva dela, in sicer bi bil prvi del pohoda na soboto pred godom našega farnega zavetnika sv. Mihaela, drugi del pa naslednjo soboto, pohod pa bi se imenoval Mihaelov pohod.

Prvi del pohoda smo pričeli 24. septembra s sveto mašo v mestni cerkvi. Po maši nas je nagovoril dekan in nam zaželel srečno pot. Za prvi del poti se nas je zbralo 12 pohodnikov in med potjo je ena izjavila, da je bil ta pohod njena dolgoletna želja, mogoče pa še pri marsikaterem drugemu. Po eni uri hoje smo prišli do lepo prenovljene cerkve v Gaberkah. Dekan, ki se je pripeljal za nami, nam jo je pokazal, kako lepa je tudi znotraj, in po eni odpeti Marijini pesmi smo pot nadaljevali proti cerkvi sv. Duha v Ravnah, kamor smo prispeli po eni uri in pol hoje. Pri cerkvi smo se odpočili, pospravili zaloge iz nahrbtnikov in šli proti Topolšici. Hodili smo po opuščeni stezah, zaraslih s trnovjem in koprivami, prispeli do Kaplana v Ravnah šli mimo Plaznika, Podvinška čez Brnikove travnike proti Martincu ter po glavni cesti proti cerkvi sv. Jakoba v Topolšici. Ko smo šli mimo kmetije Kotnik, sta nas starejša gospodarja povabila na prigrizek in pijačo. Tako smo zaključili prvi del pohoda.

Drugi del poti pa smo pričeli soboto, 1. 10. Zbrali smo se pri farni cerkvi sv. Mihaela in v lepem jutru šli po stezah Skornega do cerkve sv. Antona, kamor smo prišli po uri hoje. Tu smo se malo odpočili, nato šli okrog cerkve, se razgledali po bližnjih in daljnih hribih ter nadaljevali pot proti Belim Vodam. Hodili smo po gozdu in travnikih, se pri kakšni hiši ustavili, kjer so nas pogostili z domačimi dobrotami. Daljši postanek pa smo imeli v Belih Vodah pri Janji Medved p. d. Gmajnerju, kjer smo se okrepcali z zalogami iz nahrbtnika, še posebej pa nas je pogostila Janja z svojimi dobrotami, za kar se ji še enkrat zahvalim. Od tu smo pot nadaljevali po gozdu in čez travnike do Bačovnikov in po kratkem postanku in razgledu, ki je bil ta dan zelo lep, smo po eni uri hoje prišli do cerkve sv. Andreja v Belih Vodah, kjer je bila najvišja točka pohoda. Od tam pa smo se pričeli spuščati v dolino in s krajšimi postanki (odmori) prišli do cerkve sv. Florjana in šli okrog cerkve. Pri Mežnarju pa so nas povabili, da se za kratek čas ustavimo in tu se je tudi končal drugi del lepe poti. Drugega dela pohoda se je udeležilo 10 pohodnikov.

Vsem, ki ste nas ob poti pogostili z domačimi dobrotami, še enkrat hvala lepa. Upam da se bo Mihaelov pohod »prijel« in bo postal tradicionalen, čeprav sem z udeležbo letos zadovoljen. Z večjim sodelovanjem pa bomo v bodoče morda poiskali kakšno boljšo stezo, posebno v prvem delu pohoda, ki je bil za mene kar precejšnja neznanka.

Upam da se drugo leto zberemo še bolj množično; za pohod bo pravočasno obveščeno.

Zdravko Atelšek

Upravna enota Velenje, krajevni urad Šoštanj

Za gradnjo objekta na kmetijskem zemljišču spet odškodnina

Da bodo morali bodoči graditelji objektov na kmetijskih zemljiščih pred izdajo gradbenega dovoljenja plačati še odškodnino, verjetno ni več novica, saj Zakon o spremembah in dopolnitvah **Zakona o kmetijskih zemljiščih (ZKZ-C)**, objavljen v Uradnem listu RS, št. 43, velja že od 18. junija 2011. Ker pa je še marsikdo neprijetno presenečen nad izračunanim zneskom, velja tudi bralce Lista opozoriti na nekatera dejstva, ki izhajajo iz omenjenega zakona.

Odškodnina, ki jo po uradni dolžnosti odmeri krajevno pristojna upravna enota, se obračuna le v primeru, če se bo gradilo na kmetijskem zemljišču, tj. zemljišču, ki je glede na evidenco dejanske rabe, ki jo vodi Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano (MKGP), uvrščeno med njive, vrtove, travniške površine, trajne nasade in druge kmetijske površine (www.rkg.gov.si/GERK/viewer.jsp). Ob tem velja paziti, da omenjene evidence kmetijskih zemljišč (dejanska raba) ne zamenjate z »namensko rabo zemljišč«, ki jo je s svojimi prostorskimi akti določila občina. Navedeno namreč pomeni, da bo v posameznih primerih potrebno plačati odškodnino tudi za zemljišča, ki so sicer namenjena za gradnjo (»nezazidana stavbna zemljišča«). Predpis namreč neposrečno uporablja pojem »sprememba namembnosti zemljišča«, čeprav gre dejansko za »spremembo rabe« zemljišča vsaj za čas obstoja zgrajene stavbe oz. na stavbišču le-te, ko bo onemogočena kmetijska dejavnost oz. proizvodnja hrane.

Če se omejimo na bistveno, je za bodoče graditelje, ki bodo gradili na kmetijskem zemljišču, pomembno, da med investicijske stroške vključijo tudi odškodnino in da se na višino zneska odškodnine lahko vpliva že s

samo zasnovo objekta oz. njegove lege, prav tako pa z velikostjo parcele. Odmera odškodnine je namreč odvisna od velikosti zemljiške parcele in bonitete zemljišča (proizvodna sposobnost zemljišč, izražena v obliki bonitetnih točk od 0 do 100), ki je razvidna iz uradne evidence zemljiškega katastra in se prav tako lahko spreminja).

Velikost parcele lahko v skladu z geodetskimi predpisi spremenimo z novo parcelacijo, a je pri tem potrebno biti pozoren predvsem na pogoje prostorskih aktov (zadostni odmiki od parcelnih mej, izkoriščenost zemljišča, ...), saj se lahko zgodi, da si z neustreznim zmanjšanjem parcele onemogočimo pridobitev gradbenega dovoljenja.

Zakon pozna tudi izjeme, za katere odškodnine ni potrebno plačati. Če boste že obstoječi objekt le rekonstruirali ali odstranili (porušili), vam odškodnine ni potrebno plačati. Izjema velja tudi za gradnjo nezahtevnih objektov. Za gradnjo objektov, ki so namenjeni kmetijski proizvodnji, se plača le 10% izračunane odškodnine. Tudi za gradnjo objektov, načrtovanih z državnimi prostorskimi načrti, in objektov s področja športa, zdravstva, šolstva, socialnega varstva, znanosti, kulture, prometne, energetske infrastrukture, varstva okolja in vodne infrastrukture, katerih investitor je v celoti država ali lokalna skupnost, se odškodnina izračuna drugače.

Za konec prikažimo še izračun odškodnine za izmišljen primer gradnje na travniku, ki se nahaja na 500 m² veliki zemljiški parceli, kjer želimo zgraditi stanovanjsko hišo. Iz podatkov zemljiškega katastra ugotovimo, da je kvaliteta kmetijskega zemljišča ovrednotena na primer 50 bonitetnih točk, kar pomeni, da bo izračun odškodnine izgledal takole:

$0,2 \text{ (faktor)} \times 50 \text{ (boniteta)} \times 500 \text{ (površina v m}^2\text{)} = 5.000 \text{ € odškodnine}$
(ali 10 €/m²).

Plačani znesek odškodnine postane namenski prihodek državnega proračuna Republike Slovenije, zbrana sredstva pa bi se po zakonu morala nameniti za financiranje priprave in izvedbe ukrepov kmetijske zemljiške politike (ukrepi proti zaraščanju, agrarne operacije ipd.) in za financiranje izdelave strokovnih podlag.

zapisal: Edi Vučina, vodja oddelka za okolje, prostor in kmetijstvo

Odkritje informacijskih tabel na Travniku

Skupina tridesetih planincev in ljubiteljev narave se je v soboto, 8. oktobra, kljub več kot pol metra debeli snežni odeji podala proti Turnovki, vrhu Travnika nad Ljubnim ob Savinji. Tam je potekalo odkritje informacijskih tabel, ki obiskovalcem Smrekovškega pogorja na primeren način posredujejo osnovne informacije o naravnih vrednotah Komna in Travnika.

Pobudnik in organizator namestitve tabel je bila Naravovarstvena zveza Smrekovec, strokovni del, vključno s pripravo vsebine in oblikovanjem, pa so opravili na Zavodu za varstvo narave RS, OE Celje. Prostor za namestitve v razglednem stolpu na Turnovki in na Koči na Travniku je odstopilo Planinsko društvo Ljubno ob Savinji, ki je nesebično in zanesljivo opravilo tudi transport in pritrditev tabel ter pripravilo prisrčno slovesnost. Vsi, ki smo sodelovali, smo prepričani, da bomo s tem korakom mnoge obiskovalce spodbudili k prizanesljivejšemu odnosu do redkih rastlinskih in živalskih vrst ter drugih oblik dragocene naravne dediščine na tem območju. Hkrati pa smo ta dan obeležili tudi kar tri oktobrske mednarodne dneve varstva narave kot so svetovni dan habitata, evropski dan opazovanja ptic in svetovni dan varstva živali.

Našo slovesnost pa je žal za kratek čas prekinil glasen hrup motorjev. Sveže zapadel sneg sta za vožnjo po brezpotju v posebej zavarovanem

območju Nature 2000 izkoristila tudi dva voznika motornih sani. Eden od njiju je naletel na oviro in tako sta le nekaj metrov pod vrhom obstala ter se nato obrnila ... Do sredine septembra je v Sloveniji potekala javna razprava o osnutku novega zakona o vožnjah v naravi, v katero se je aktivno vključila tudi Naravovarstvena zveza Smrekovec. Želeli bi verjeti, da je bila vožnja z motornimi sanmi po Turnovki ob tej priložnosti zgolj naključje in ne namerna provokacija ...

Irena Brložnik

Foto: arhiv

Naš čas v komentarju

Splošna nevarnost

Objavljeno fotografijo mi je poslal prijatelj. Zraven mi je pripisal, da mu je sliko poslal kolega, ki želi ostati anonimen. Saj; tudi jaz ne želim imenovati prijatelja, ki mi je poslal fotografijo. Bojim se, da bi imel kakšne težave. Kakšne? Niti ne vem.

Najbrž (in upam da na splošno), je ta »strah« neupravičen. Dejstvo pa je, da v naših krajih ta čas ni najbolje izražati skepse do okoliščin in TEŠ6 na splošno. Kaj šele, da bi se našel prebivalec Šaleške doline, ki bi se upal javno izraziti nasprotovanje gradnji nove elektrarne! Zato je govorjenje domorodcev zgolj zrcalna podoba enosmerne in nekritične javne besede našega časa, v katerem lokalni mediji kar tekmujejo, kdo bo bolj gladko smuknil skozi zadnjo odprtino do samega drobovja investicije. Da pa se na ljudski glas, kot verodostojno odslikavo dejanskega stanja ne gre zanašati, nam priča 30-letna metamorfoza odnosa do okolja v Šaleški dolini. Prepričanje izpred treh desetletij, da velenjska metoda eksploatacije lignita (s pogrezanjem pridelovalne zemlje, ojezeritvijo površine ter sežiganjem v elektrarni), povzroča nepopravljivo škodo naši življenjski sredini, se je obrnilo v nasprotno smer in danes vam bo sleherna mam'ca v najtemnejšem zakotju Šaleške doline zrecitala, da sedaj ni več nobenih okoljevarstvenih težav in da smo brez TEŠ 6 obsojeni na kruto smrt s cvrtjem v peklju socialnih nemirov. Da se ta miselnost ni spremenila sama od sebe, naj bo to za ta primer zanemarljiva podrobnost, a tako zatohlega enumja, kot smo mu danes priča v teh krajih, za časa mojega spomina še ni bilo.

Nedavno sem bil s skupino prijateljev in pisateljskih kolegov na tridnevni umetniški turneji z nastopom v bosanski in vojvodinski prestolnici, kar je v praksi pomenilo v treh dneh prevoziti več kot 1000 km. Seveda smo v devet-sedežnem kombiju premleli celo vrsto tem. Vožnja skozi Zenico pa je sama sprožila pogovor o TEŠ 6 in jaz sem bil nemudoma spoznan za »bad-guy«, člana zloglasnega šaleškega lobija. Članstva nisem zanikal, a sem počasi, v soočanju argumentov vseeno dokazal, da šaleški lobi - ki da si je omislil največjo energetsko investicijo do sedaj v Sloveniji - ni odraz visoke organizacijske in zarotniške sposobnosti tukajšnjih rudarjev in elektrikarjev, temveč je vse, kar se danes razume pod »šaleški lobij«, le posledica vladne, da ne rečem ljubljanske lenobe. Odgovorno vodstvo države bi moralo imeti že na prelomu tisočletij (če prej ne!), zelo precizno razvojno in strateško vizijo investicij v energetiki. Tako velikih »klasičnih« (hidro in termo) elektrarn, kot malih »novodobnih« agregatov, (veter, sonce), razpršenih pri uporabnikih. Neizdelana strategije odgovornih za državno načrtovanje proizvodnje ter porabe električne energije, ki so takrat, politično gledano sedeli v LDS, je povzročila vrzel, ki je sama vabila investitorje. Okoliščine »interne« tekme med proizvajalci električne energije za to, ali bodo v to investicijsko priložnost vskočili »nuklearci«, ali »fosilci«, so šle na roko slednjim. Ravno leta 2000 se je namreč zaključil investicijski cikel t.i. ekološke sanacije TEŠ, ki je na eni strani puščala pozitivne vtise v javnosti, na drugi strani pa je povzročala strah zaradi postopne ustavitve investicijskega »kešflovina« skozi Šaleško dolino. Iz današnjega zornega kota se zdi takratna menjava na vrhu TEŠ logična

Foto: N. N.

priprava na nove investicijske vizije in ko je prišlo novo vodstvo, se je sčasoma pojavilo vprašanje, do kam »si bodo upali«. No, prišli so do zavidljive milijarde tristo milijonov evrov. Opazovalec od strani bi rekel, da najbrž niti sami niso verjeli, da bo šlo tako visoko in ob takšni cifri seveda ni nič nenavadnega, da se je ob robu zbrala nepregledna množica interesov, ki imajo s proizvodnjo električne energije zelo malo, ali celo nič. Zato si mi, ki zgolj živimo v Šaleški dolini, ne moremo naprtiti ne zaslug za investicijo in še manj odgovornosti za njene posledice. Dejstvo je da so odgovorni tako v TEŠ, kot na Premogovniku Velenje zavestno vstopili v igro. Nekateri dobronamerno, v resnični skrbi za logično nadaljevanje ter nadgradnjo proizvodnje električne energije v Šaleški dolini, drugi s figami v žepih in z veliko mero pohlepa po hitrem in lahkem zaslužku, ki se že po »defoltu« pri tako veliki investiciji zgodi temu ali onemu udeležencu skoraj sam od sebe.

Prav pa bi bilo, da se slehernik ob bebastem ponavljanju mantre, kako da bomo propadli ob morebitni ustavitvi investicije TEŠ 6, (ki je, mimogrede, popolnoma brez vsake resne osnove), občasno le vpraša, kaj bo on sam imel od 6. bloka TEŠ? Ob abstrakcijah, kot so na primer mirno spanje, ali pa socialna varnost, bi namreč morali skladno z milijardno cifro, iskati odgovore v konkretnih, materialnih koristih.

Kaj boš imel od TEŠ 6 ti, prebivalec Šaleške doline, ki nisi zaposlen ne v TEŠ, ne na PV, ne pri katerem od njihovih kooperantov, nimaš tam nobenih vez ne poznanstev in ne boš oddajal skromnih sob delavcem, ki bodo prišli s trebuhom za kruhom?

Kakšne materialne koristi boš imel od TEŠ 6 ti?!

Ali ne boš imel zgolj »škode« v obliki višjih položnic za porabljeno električno energijo?

Koliko mladih, nadebudnih, perspektivnih, izobraženih ter svetovljansko razgledanih prebivalcev Šaleške doline, bo od 1 GW inštalirane moči v Šoštanju in pod zljajnano frazo o svetli bodočnosti, imelo praktične, materialne koristi? Stanovanje? Službo za nedoločen čas?

Ali pa se bo ta silni napredek zamašil v kalnih piarovskih zgodbah o rešeni abstraktni blaginji ter na videz izboljšani splošni infrastrukturi, za katero vam bo lokalna komunalna služba ali kakšen drugi koncesionar nemudoma poslal novo položnico?

Peter Rezman

TEŠ 6 - novice

Aktualno

Koordinacijski odbor v postopku rušitve in izgradnje bloka 6 se redno sestaja zaradi aktualnega spremljanja postopka investicije bloka 6 TEŠ. Na deveti seji so obravnavali obdobje od aprila do septembra 2011. O dogajanju na gradbišču in spremljajoči problematiki so svoja stališča in mnenja izmenjali Franc Druks, Drago Koren, Peter Radoja in Miran Žgajner. Beseda je tekla o izgradnji kontejnerskega naselja, cesti v Lokovico, ki je neurejena zaradi gradnje, ter prekategorizaciji ceste na Aškerčevi ulici, ki je v zaključni fazi. V nadaljevanju je Miran Žgajner, predstavnik TEŠ, poročal o dogajanju na gradbišču in o gradnji strojnice, bunkerja in kotlovnice.

Izvedeni so že temelji hladilnega stolpa, izvedeni pa so tudi nekateri razpisi.

Na sestanku je bil prisoten tudi župan Občine Šoštanj in državnozborski poslanec Darko Menih. Povedal je, da se Občina Šoštanj aktivno

vključuje v tekoče dogajanje. Predvsem je njihov trud usmerjen v zagotovitev zdravstvene in prometne varnosti, kakor tudi zagotavljanje reda. S 1. septembrom je v Šoštanju spet odprta pisarna upravne enote, ena uslužbenka bo na voljo samo tujcem.

Vilma Fece pa je kot predsednica Krajevne skupnosti Šoštanj vprašala, na kakšen način bo izpolnjeno preživljanje prostega časa delavcev. Predlagala je tudi, da se kontejnersko naselje, ki je modre barve, ustrezno zakrije z ustreznim zelenjem.

Ker je tam predviden drevored, bi se naj to zakrilo, smrad iz premogovniškega jaška, ki moti marsikoga, pa naj bi bil odpravljen s pričetkom obratovanja bloka 6, je povedal predstavnik termoelektrarne.

Miran Žgajner je tudi spodbudil, naj vsi občani, ki imajo nastanitvene kapacitete za delavce, pošljejo vloge Nataliji Grebenšek v Termoelektrarno Šoštanj.

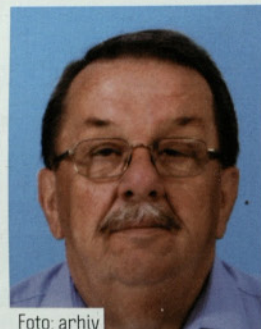

Foto: arhiv
Franc Druks, predsednik
koordinacijskega odbora.

M. B. K.

Šoštanj - Bruselj

Umetnik Marko Kumer Murč, ki je pomadi na kratko gostoval v Šoštanju, je postavil novo inštalacijo v protest investicije blok 6 TEŠ. Tokrat v Bruslju. Murč in člani društva Focus so z inštalacijo, ki simbolizira prebivalce EU zaprte v onesnaženo okolje, pred evropskim parlamentom v Bruslju izrazili svoj protest proti dejstvu, da evropske javne in zasebne banke prelivajo na stotine milijonov evrov v TEŠ 6. Akcijo sta podprli organizaciji Banktrack in CEE Bankwatch Network. Inštalacija je bila sestavljala iz kovinske kocke, napolnjene z dimom, znotraj katere so bile ujete lutke brez možnosti, da bi pobegnile. Tako simbolizirajo okolje, v katerem se ljudje ne morejo izogniti onesnaženosti. Pred kocko so prostovoljci, oblečeni v poslovna oblačila. Ti predstavljajo bančnike in politike, ki podpirajo in investirajo v projekt.

Medtem ko se v evropskih državah trudijo omejiti svoje izpuste, zasebne banke v teh državah ter banke pod okriljem EU hočejo zaslužiti na račun gradnje nove termoelektrarne. Največji del sredstev za predvideno investicijo v šesti blok – 1,3 milijarde evrov – prihaja s strani Evropske investicijske banke (EIB), kar 750 milijonov evrov. Ostala sredstva bodo prispevale Evropska banka za obnovo in razvoj (European Bank for Reconstruction and Development – EBRD) in številne zasebne zahodne banke. Nedavni zapleti glede 440 milijonov EUR težkega državnega

Foto: Pieter Delputte

poročstva posojilu EIB, so po mnenju postavljalcev inštalacije jasen signal evropskim javnim in zasebnim bankam, da naj premislijo svojo vlogo v projektu.

pr

Dan odprtih vrat TEŠ

Čprav je več kot jasno, da se z blokom 6 TEŠ ne more ponoviti usoda EKK, ki je končal na odpadu starega železa, je ovir na poti izgradnje tako pomembnega strateškega objekta še vedno veliko. Če bi bila gradnja tega "politično spornega" objekta trajno ustavljena, bi ostal v Šoštanju spomenik politikom, ki so v veliki meri zavozili Slovenijo. Zato je dograditev nadomestnega bloka v tej fazi edina možnost ne glede na vse, kar se je dogajalo od prvih vladnih potez do ne-izdanega poročstva za kredit. Ob dnevu odprtih vrat v elektrarni je bilo slišati le načrte o nadaljevanju gradnje, temeljito pa so predstavili tudi sedaj obratujoča bloka TEŠ 4 in TEŠ 5.

Ob letošnjem drugem dnevu odprtih vrat TEŠ, se je zbralo skoraj sto občanov, ki so z zanimanjem prisluhnili predstavitev mag. Antona Vrankarja in Mirana Žgajnerja. Slišati je bilo, da elektrarna obratuje normalno in s tem zagotavlja potrebno moč 779 MW električne moči. Po načrtih z zamudo iz prejšnjega obdobja pa se nadaljujejo gradbena dela na šestici. Alstom, francoski dobavitelj strojne opreme je v neposredni bližini gradbišča namestil kontejnerske bivalnike, ki bi jih naj uporabili že februarja ali marcu 2012. Takrat bodo pričeli s prvimi montažnimi deli strojne opreme.

Po besedah Mirana Žgajnerja ima investitor bloka TE 6 finančnih sredstev za gradnjo do konca decembra, pričakujejo pa tudi ugoden razplet pogovorov z dobavitelji potrebne opreme. Po tem, ko DZ RS ni dal garancije za najem 440 milijonov kreditov pri Evropski banki, investitorji

Foto: Jože Miklavc

zdaj pospešeno iščejo drugačne rešitve, saj gradnje brez hujših posledic ni možno ustaviti.

Udeleženci so si ob zaključku predstavitev lahko ogledali obratovanje četrtega in petega bloka elektrarne, nekateri pa tudi gradbišče šestega bloka.

Jože Miklavc

Intervju

Vzeti si čas, ko te potrebujejo

POGOVOR Z JOŽICO ANDREJC

Seveda bi jo opazila, tudi če ne bi sodelovali pri Listu. Pravzaprav jo tu opazim še najmanj, pa naj se sliši še tako grdo. Dejstvo je, da nikoli ne nerga, očita, sprašuje, ampak vedno točno, sprti in natančno uredi vse, kar ji pošljem v lektoriranje. Seveda gre vse preko elektronske pošte in tako se niti slišiva ne. A ko se srečava, imam vedno občutek, da je pozorna, prijazna in dobro razpoložena. Da je vedno v gibanju in ustvarjanju. In da je hkrati umirjena s svojim izdelanim stališčem, kjer pa je vedno še nekaj prostora za kompromis.

Najraje jo vidim, ko je v »akciji«. Med otroki, v učilnici ali pred ali med nastopom. Takrat je zares neverjetna. Ogromno šolskih proslav in ostalih dogodkov je pripravila, veliko otrok je z njo prvič stopilo na oder, veliko odraslih je uživalo v njenem nastopu. A tako kot pravi: »zadnje čase raje povabijo profesionalne igralce in napovedovalce ...!« Ja, res je, zdaj so časi, ko se tako delo plača. In je to seveda prav. A je težko ovrednotiti in plačati tisto, kar je narejeno s srcem. Mogoče je zato vedno zastoj in za vse.

Na začetku nekaj izven, a vendar v kontekstu. Koliko let si že sodelavka Lista?

K sodelovanju v uredniški odbor me je povabila že prva garnitura ustvarjalcev Lista. Vendar to ni bilo takoj prvo leto. Takrat je bila urednica Urša Menih. Poročala naj bi o dogodkih v šoli, kasneje pa so me »zasnubil« še za lektoriranje. Ves čas sem spodbujala tudi učence, da so dodali kak svoj prispevek, saj so dogodki skozi njihove oči drugačni, kot jih vidimo odrasli. Nekaj let nazaj smo poskušali skupaj z urednikom Petrom Rezmanom oblikovati otroški novinarski tim na šoli, a ni čisto zaživelo. Jaz pa kar vztrajam pri Listu, včasih tudi kot dopisnica.

Celo življenje pripadaš Šoštanju. Si kdaj dlje časa živela izven njega? Si si kdaj želela oditi iz Slovenije za vedno?

Od doma sem odšla le v času študija, vendar sem se vsak konec tedna vračala, saj smo gradili novo hišo in je bilo treba vedno poprijeti za različna dela. Maribor mi je bil všeč, vendar ga ne bi nikoli zamenjala za svoj domači kraj.

Rada sem tudi potovala, a me nobeno velemesto ni prepričalo. Bolj me je vleko v naravo. Rada sem imela Gorice, kjer je bila naša majhna kmetija, in kar težko sem si predstavljala, da bom morala svoj dom zaradi posledic rudarjenja zapustiti.

Kakšni so tvoji spomini na mladost? Živela si, kolikor vem, na Goriški cesti, ki je zdaj ni več?

Čeprav sem ostala brez očeta že v zgodnjih otroških letih, sem imela lepo otroštvo. Na kmetiji je bilo veliko dela tudi zame, a sem našla trenutke, ko sem se z vrstniki lahko sproščeno igrala na igrišču, ki je bilo sicer namenjeno delavcem TEŠ. Vedno se nas je zbralo kakih deset, večina so bili malo mlajši od mene. Že takrat sem se igrala učiteljico in pripravili smo kar nekaj »pokaži kaj znaš« predstav kar na prostem. Seveda so nas starši radi prišli pogledat in za denar, ki smo ga tako zaslužili, smo si zmeraj privoščili sladoled s smetano v Movhovi slaščičarni. To je bila najlepša nagrada za ure in ure vaj. Zanimivo, že takrat so me »moji učenci« kar radi ubogali. Goriška cesta je bila meja med kmetijami in delavskim naseljem, v katerem pa je bilo na srečo tudi nekaj družin z otroki. Tako sem imela dovolj družbe za igro.

Ko smo obnavljali kmečko hišo, so prizidali tudi manjši prostor, v katerem je mama želela imeti shrambo. Bolj ko sem ga gledala, bolj se mi je zdelo,

da bi bil ta prostorček bolj primeren za moje punčke, ki sem jim sešila in splela že toliko oblekic, da nisem imela kam z njimi. Tako sem neopazno tja preselila mizico, stolček, pleten voziček, svoje punčke in poličko, ki jo je mama nameravala odvreči. Ne vem, kako mi je uspelo mamu prepričati, vendar je ta prostor ostal samo moj. Tja sem se zatekla, ko mi je bilo dolg čas, saj sem bila edinka, tam sem se pogovarjala s punčkami, jih preoblačila, tudi kdaj okarala ... Tako sem se igrala skoraj do konca osnovne šole in mnoge deklice so mi zavidale moje »stanovanje«.

Je poleg tega še kakšen posebno lep ali slab spomin iz mladosti?

Ko je prišel čas za šolo, je mama povabila moje starejše sestrične, da bi me malo naučile črk in števil. Jaz pa sem vztrajno namesto svinčnika in papirja raje pestovala punčke in sem še sestrične privabila v igro. Čeprav jim je mama ne vem kaj obljubila, če me kaj naučijo, niso imele niti malo uspeha. Potem me je mama peljala na zdravniški pregled. Že po poti sem jo prepričevala, da jaz v šolo pa že ne bom šla. Tisto leto namreč ni bilo v naši okolici nobenega otroka za prvi razred, vsi se bodo še lahko brezskrbno igrali, jaz pa bom morala hoditi v šolo. Na srečo je bil enakega mnenja tudi zdravnik, zato je mamu prepričal, da ne bo nobene škode, če še eno leto počakamo. Tako je tudi bilo. Naslednje leto pa sem komaj čakala, da se začne šola in sem jo tako vzljubila, da jo še danes obiskujem, seveda kot učiteljica.

Kaj pa šola, so te zaznamovali kakšni izredno dobri pedagogi?

Hodila sem na šolo Bibe Rōcka, takrat 2. osnovno šolo. V prvem razredu me je učila učiteljica Vrečkova in mi za vedno ostala v dobrem spominu. Čeprav sem morala večkrat stati pred tablo, ker dolgo nisem znala brati, imam na prvi razred lepe spomine. Poseben vtis je name naredil tudi razrednik v višjih razredih Matjaž Natek in pa Jarnovičeva učiteljica slovenščine, ki me je uvedla v čarobne občutke nastopanja na odru, za kar sem ji neizmerno hvaležna.

Od kod odločitev za pedagoški poklic?

Da bom učiteljica, sem vedela že v prvem razredu. Nikoli sploh pomislila nisem na kaj drugega, čeprav si je mama želela, da bi se izučila za šiviljo. Kasneje sem šla v šiviljski tečaj, in to mi večkrat koristi, ko je treba zarobiti kakšne hlače, zamenjati zadrگو ali sešiti zavese.

Kaj pa tvoje dejavnosti v Šoštanju v mladostniškem obdobju?

V osnovni šoli sem veliko nastopala na odru, pela v zboru ... Skoraj ni bilo predstave, kjer ne bi sodelovala skupaj s še nekaterimi učenci. Tedaj so bile »moderne« zborne recitacije. Spomnim se, da smo recitali celo odlomke iz Župančičeve Dume. Ko sem hodila v velenjsko gimnazijo, pa kot vozač nisem imela veliko možnosti obiskovati popoldanskih interesnih dejavnosti, saj je na mesečni zovovnici sprevodnik avtobusa vedno skrbno prečrtal datum, da ne bi kdo izkoristi vožnje še popoldne. Pa tudi dela je bilo doma vedno dovolj in ni bilo časa za take »nepotrebne« stvari. Edino v gimnazijskem dekliškem pevskem zboru sem pela vsa štiri leta in tako z njimi potovala v Srbijo, Nemčijo, skratka v pobratene kraje. Tista leta smo bila »zlata dekleta«, na vseh tekmovanjih smo pobirali prve nagrade. V Šoštanju pa takrat ni bilo možno prav veliko početi. Pela sem še pri mladinskem cerkvenem zboru, družili smo se v mladinski skupini, kar je bila takrat edina zabava.

Si kaj od tega ohranila tudi kasneje? Kako si to prenesla na svojo družino?

Ker sem bila sama prikrajšana, sem skušala potem, ko sem imela svoje otroke, njima to olajšati, zato sem bila vedno na razpolago za prevoz na trening tenisa ali odbojke, za glasbeno šolo ali za prevoz na gledališke vaje. Tudi če sta rabila prevoz na žur ob petkih zvečer ali v poznih urah domov.

Kdaj si se preselila v Florjan? Novo okolje je verjetno prineslo tudi spremembe?

V novo hišo smo se preselili leta 1980. Ni se mi bilo težko navaditi, ker smo imeli vedno prijazne sosede. Pravzaprav mi je bilo lažje, ker nismo imeli več kmetije, kajti prva leta službe sem se veliko pripravljala na pouk.

starši, a pogosto je s starši še težje najti skupni jezik kot z učenci. Na srečo pa je dosti več tistih trenutkov, ko si lahko zadovoljen, ker ti je uspelo, kar si načrtoval, ker je z mladimi zelo lepo delati, jih spodbujati, poučevati in se od njih tudi veliko naučiti. To vsaj v meni vzbuja posebni adrenalin, ko te učenci postavijo v čisto novo situacijo, ki jo moraš nekako rešiti. Otroci so neverjetni. Še po 34 letih poučevanja ti dokažejo, da še ne znaš vsega, te vedno znova učijo in utrjujejo. Dajejo in jemljejo, te bogatijo in ne preostane ti drugega, kot da jih imaš preprosto rad. Tudi tiste, ki vedno znova preizkušajo tvojo potrpežljivost. Pa saj ne vedno namerno. Torej, biti učitelj pomeni, z dobrim zgledom vzgajati, učiti in sprejemati otroke take, kot so, saj so pravzaprav naše ogledalo.

Imaš družino. Pravzaprav že dva odrasla otroka. Si jih v osnovni šoli ti učila?

Ko sta se vpisovala v prvi razred, sem jima predlagala, naj se vpišeta na šolo Bibe Röcka. Pa se nista strinjala. Ni namreč prijetno, če ti učitelj še isto minuto, ko otrok kaj ušpiči, to že na hodniku povedo. Imela sem srečo, ker sta bila otroka kar »pridna« učenca in skoraj nikoli nisem slišala kaj slabega. Le zadnje leto si je sin umislil malo nenavadno frizuro, ki nekaterim ni bila všeč. Pa sem si mislila: dokler ima kaj v glavi, naj ima tudi na glavi, če si to želi. Svojih otrok mi ni bilo treba učiti, če pa kdo misli, da bi tako imela privilegije v razredu, se zelo moti. Do njiju sem bila še dosti strožja kot do drugih.

Kaj meniš o taki vzgoji: doma starš, v šoli učitelj? Ali pa je to enako?

To je verjetno odvisno od odnosa med staršem in otrokom. Poznam učitelje, ki so sami želeli učiti svoje otroke, češ, da jih bodo bolje naučili kot drugi. Nekateri niso imeli druge možnosti. Verjetno pa si malo v zadregi ti in otrok, ker ne ve, ali te naj tika ali vika.

V šoli sem te vedno videvala kot dušo predstav, scenaristko in režiserko hkrati. Si kdaj o tem razmišljala tudi izven šole oziroma celo udejanjila?

Take priložnosti še nisem dobila, je pa tudi nisem preveč iskala, saj sem s tem v službi okupirana, odkar pomnim. Včasih je bilo teh proslav še dosti več, tako na šoli kot v lokalni skupnosti. Zadnja leta pa raje povabijo profesionalne napovedovalce, igralce ... Čeprav učenci zelo radi nastopajo tudi zunaj šole.

Mislím, da smo se kar nekajkrat srečali na kakšnih pohodih. Si zagovornica aktivnega oddiha? So tudi ostali člani družine takšni?

Kar pomnim, sem se najbolj odpočila, če sem šla na sprehod, na kolo in ne na kavč. Vsak dan z možem peljeva na sprehod našo psičko. No, večkrat pelje ona naju. Včasih pa sedeva tudi na kolo.

Tudi planine imava rada. Ponovno sva začela zbirati štampiljke po slovenski planinski poti od Maribora do Ankarana, kar sva počela že kot študenta. Sem tudi mentorica planinske skupine na šoli. Pred leti sem za planinske pohode navduševala najmlajše in njihove starše, zdaj pa s kolegico vodiva malo starejše učence in jih spodbujava tudi za različna planinska tekmovanja. Svoja otroka sva z možem že zelo zgodaj navajala na aktivno preživljanje prostega časa. Skupaj smo šli na kolo, pogosto tudi v hribe. Najraje sta plezala po skalah. Kadar je bila pot dolgočasna, si je bilo treba sproti izmišljevatí zgodbice, da sta pozabila na naporno hojo. V obdobju odraščanja sta se hribom odpovedala, sedaj pa sta se spet vrnila na planinske poti, malo z nama, še več s prijatelji. Vesela sem, da sva jima z možem vse to pokazala.

Kam je zanesla pot tvoja otroka?

Po osnovni šoli sta se vpisala na velenjsko gimnazijo. Sin Darjan je v spričevalu vsa štiri leta imel same petice. Pa ni bil »piflar«. Ker se ni bil vajen skoraj nič učiti, me je bilo kar malo strah, kako bo, ko ne bo več dovolj samo poslušanje razlage, ko bo na vrsti matura. Pa je bil strah odveč. Bil je zlati maturant in vpisal se je na Fakulteto za farmacijo. Ko

Kje si se zaposlila po diplomí? Iz česa si diplomirala in kako si si takrat predstavljala svojo poklicno pot?

Doštudirala sem slovenščino in angleščino in ker sem bila štipendistka VIZ-a, sem takoj po diplomí dobila službo na šoli Veljko Vlahović (sedaj Livada) v Velenju. Imela sem srečo, da je bila moja prva ravnateljica Marija Žužek, ki je nas, mlade učitelje, znala naučiti dobro delati in se nikoli ne ustrašiti izziva.

Kako je potekala in kako še poteka tvoja karierna pot?

Po dvanajstih letih se mi je ponudila priložnost za službo bližje doma, na šoli Karla Destovnika – Kajuha v Šoštanjú. Štiri leta sem bila zaposlena kot knjižničarka, in to tista leta, ko smo knjižničarke v velenjski občini orale ledino z vnašanjem vseh knjižničnih gradiv v računalnik. Potem sem postala pomočnica ravnateljca Emila Praha, kar je bila zame tudi zanimiva izkušnja. Čeprav sem še vedno tudi učila, sem si po petih letih na vodstvenem položaju spet zaželela v razred, kjer sem še vedno najraje.

Kaj tebi pomeni biti učitelj?

Verjetno bi se mnogi strinjali, da je biti učitelj težko, še posebej, če nisi »poklican«. Mislím, da v nobenem drugem poklicu ni tako pomembno, da si »poklican«, kot ravno v tem. So trenutki, ko si razočaran, ker ti učenci ne sledijo tako, kot si pričakoval. Moraš krmariti med učenci in

sem lektorirala njegovo diplomsko nalogo in poslušala zagovor diplome, sem morda razumela vsako deseto besedo. Sedaj je mladi raziskovalec na Kemijskem inštitutu v Ljubljani. Trdno upam, da bo napravil vsaj majhen korak k odkrivanju in zdravljenju raka, kar naj bi predstavil v svoji doktorski disertaciji čez nekaj let.

Hči Mojca »se je vrgla« bolj po mami. V prvih letih šolanja je zatrjevala, da bo učiteljica prvega razreda. Že v osnovni šoli je osvojila oder in oder je osvojil njo. Tudi v gimnaziji je nadaljevala s to dejavnostjo. Končala je tudi flavto na glasbeni šoli. Po odlični maturi se je vpisala na sociologijo, čez dve leti pa še vzporedno na logopedijo. Prav te dni bo zagovarjala svojo drugo diplomu. Nekaj dni pa že ni več študentka, saj je dobila službo na Zavodu za gluhe in naglušne v Ljubljani. Že med opravljanjem prakse ji je bilo delo s temi otroki všeč, zdaj je pa sploh navdušena. Vesela sem, da uživa v tem, kar počne.

Oba sta dobrodušna, imata veliko prijateljev, rada potujeta, še posebej hči ljubi avanturistična potovanja, ki jih sama pripravi. Tako je že potovala po neturističnih krajih Afrike in Azije in o tem tudi napisala kak vtis. Že od nekdaj je bila raje drugod kot doma.

Zdaj se bo počasi morala ustaliti, saj služba ne dopušča več toliko svobode kot študentski staž. Tudi kuhati je že začela, saj ni več študentskih bonov. Sin pa ljubi desko, tako tisto na vodi kot tisto na snegu in na trdnih tleh s kolesi. Je adrenalinski človek, saj je komaj dočakal svojo polnoletnost, da je lahko skočil z bungge jumpingom in v tandem s padalom. V garaži ga še vedno čaka »kroser«, vendar se zdaj redkeje zapelje z njim. Oba sta ostala v Ljubljani, tudi zaradi službe. Ko se za vikend vračata domov, se še vedno radi objamemo, skupaj načrtujemo kakšno dejavnost, kolikor jima čas dopušča, saj se je treba srečati tudi s starimi prijatelji. Vesela sem, da se na morju nama z možem skoraj vsako leto pridružita za kak dan oba s svojima partnerjema. Mislim, da sem najsrečnejša mama na svetu.

Na nek način se vedno vračava k tvojemu poklicu. V njem si uspešna, vodila si najbrž številne projekte.

Ne vem, koliko sem uspešna, to bodo povedali drugi. Trudim se biti poštena in enaka do vseh. Na šoli v Velenju smo skupaj z učenci naredili kar veliko raziskovalnih nalog in različnih razstav. Na tej šoli pa pomagam pri raznih projektih. Ko smo začeli ločeno zbirati odpadke, sem prevzela koordinacijo pri zbiranju odpadnih tonerjev in kartuš, baterij, skrbim tudi za zbiralne akcije starega papirja. Vsako leto ga v treh akcijah zberemo okoli 20 ton, denar pa namenimo za različne dneve dejavnosti, ki so plačljivi. Pred nekaj leti smo zmagali v zbiranju tetrapakov in bili daleč najbolj uspešna šola v Sloveniji v tej akciji. Zbiranje tetrapakov je seveda imelo poseben namen: otroci so se v šoli naučili, kako se tetrapak očisti, zloži in kam se odloži, doma pa so se od otrok tega učili starši. Upam, da sedaj že vsi znamo pravilno zlagati in ločevati odpadke. Menda imam tudi malo zasluge, da smo letos postali ekošola in dobili zeleno zastavo. Od leta 2010 pa imamo naziv kulturna šola, saj imamo toliko različnih kulturnih dejavnosti, da to ni nič nenavadnega. Seveda pa je bilo treba za pridobitev tega naziva vse to predstaviti in dokazati, kar sva s kolegico tudi storili.

Pa zadnje čase, kako si doživljala združitev obeh šol in seveda zaposlenih?

Bila ssem pravzaprav čustveno povezana z obema šolama: na eno sem hodila kot učenka, na drugo kot učiteljica. Nikoli nisem imela predsodkov glede sodelavcev oziroma učiteljev z drugih šol. Slovenisti smo že prej dobro sodelovali. Staro šolo sem sicer zapuščala z nostalgijo, hkrati pa sem se veselila novega: novih prostorov, novih učencev in novih sodelavcev. Sem človek, ki mora po nekaj letih malo zamenjati okolje, delo, zato sem v preteklosti to tudi vsake toliko časa storila. Torej, s sodelavci sem se lepo ujela, z nobenim nisem bila v konfliktu in tudi zdaj nisem.

Kako ste si razdelili dejavnosti? Si nadaljevala z delom?

Na novi šoli sem spet začela v razredu in učila slovenščino, nato me je ravnateljica mag. Majda Zaveršnik Puc prepričala, da sem postala njena druga pomočnica, sedaj pa poleg pomočniškega dela že dve leti poučujem samo angleščino. Malo mi manjka slovenščina, vendar zaradi kadrovskega potreb ne gre drugače. Še vedno pa s kolegico vodiva dejavnost na odru

in učiva učence nastopanja pred publiko.

Kako doživljaš učence zdaj, ko je za tabo že vrsta let pedagoškega dela? Ti je kdaj odveč stopiti v razred?

Čeprav sem v svojem poklicu opravljala različna dela, od knjižničarke do pomočnice ravnatelja, mi še vedno najbolj zaigra srce, ko stopim v razred. Po vseh teh letih se morda počutim malo bolj suvereno, kompetentno, če hočete, še vedno pa se na pouk temeljito pripravljam. Pa saj te nenehne spremembe v učnih načrtih in poučevanje različnih predmetov in razredov tudi silijo v to.

Se ti zdi, da ste učitelji zdaj manj cenjeni v primerjavi z, recimo, 20 let nazaj?

Pogrešaj kaj v tem sistemu?

Nisem se prav pogosto spraševala, koliko nas cenijo. Najbrž tudi ne cenijo vseh enako. Menim namreč, da učitelja dovolj cenijo takrat, ko se strinjajo z njegovim načinom poučevanja in vzgoje. Ker v vseh teh letih nisem imela veliko slabih izkušenj, mislim, da sem bila dovolj cenjena. V šolskem sistemu pa je preveč vpliva politike. Vsak minister, ki prevzame naš resor, misli, da mora kaj spremeniti. Prepogoste in prevelike spremembe pa v šolstvu nikoli niso bile dobre.

Se ti je kdaj karierno ponudila kakšna posebno dobra priložnost, ki si jo zavrnila zaradi dela na šoli ali navezanosti na šolo in kraj?

Ker mi je to delo všeč, nikoli nisem iskala kaj drugega. Morda je bila kdaj kakšna priložnost, vendar je nisem izkoristila. Če je človek zadovoljen, lahko pride samo na slabše, če poskuša kaj drugega.

O prostem času sva že nekaj rekli. Je tvoj aktivni oddih povezan s kakšno posebno rekreacijo?

Še vedno se z možem vsak teden rekreirava na moji prejšnji šoli v Velenju. Vse člane tam sem tudi navdušila, da smo se včlanili v PD Šoštanj in postali sekcija TTP. Družimo se vsak torko na košarki in odbojki, nato pa sledi še bolj družabni del, kjer pozabimo na rivalstvo med igro. Pogosto tudi skupaj praznujemo, potujemo ... Enkrat na teden pa igram še odbojko s sodelavci, kjer je prav tako sproščeno vzdusje.

Kako si preživela poletje in kaj načrtuješ za zimo?

Vsako poletje se tri tedne sproščam v kampu na morju. Takrat najdem tudi dovolj časa za branje knjig, druženje s prijatelji, ki jih srečam le na morju, plavanje, kolesarjenje, kuhanje za razširjeno družino in lenarjenje v senci ...

Pozimi bomo kak dan skočili na kakšno smučišče, če pa bo snega v dolini dovolj, bomo urezali tekaško progo po metleških travnikih in naredili nekaj krogov. Dan je pozimi kratek, zato je treba rekreacijo najti čim bližje doma.

Kam nameravaš v kratkem potovati?

Letos smo bili s TTP v Maroku – nepozabno. Sedaj bo treba prihraniti malo več denarja, ker nas mika Kuba. Verjetno šele čez dve leti. Z možem pa naju vleče tudi na Korziko, a ne vem, kako bi poleti lahko kamp zamenjala za potovanje, saj mi ta dopust napolni baterije vsaj do konca zime. Morje je na prvem mestu, potovanja na drugem, smučanje pa na tretjem.

Si kdaj razmišljala, da bi napisala knjigo? Ali pa naredila pregled svojih del, ki si jih uporabljala za šolo, in jih izdala?

O tem še nisem razmišljala, vendar bi bila najbrž kar zajetna knjiga. So me pa že večkrat spodbujali prijatelji na rekreaciji, naj zberem in izdam vse priložnostne pesmice, ki jih napišem vsakemu za praznovanje kakega okroglega jubileja. Teh se je nabralo v dobrih dvajsetih letih kar veliko, še posebej, ker zadnja leta za okrogla štejemo tudi tista leta s petko na koncu. Menimo namreč, da v teh letih nikoli ne veš, če boš še lahko praznoval kakšno okroglo.

Če sva že začeli z Listom, pa še zaključiva z njim. Kaj bi si želela več in kako se spopadaš z lektorskim delom?

Ko sem začela lektorirati in sem nato dobila List v roke, sem bila vedno

zelo ogorčena, ker niso bili vsi članki popravljeni. Niso mi jih namreč poslali v pregled, v reviji pa so izšli in jaz sem bila podpisana pod lekturo. Ali pa so bili naslovi prej zapisani s samimi velikimi črkami, ko pa so jih spremenili v male, pa ni bilo pravopisno pravilno. Dolgo sem se jezila, zdaj pa sem se sprijaznila. Razjezi me še, če se v nelektoriranem članku pojavi kakšna v oči bodeča napaka, če pa je kaj manjšega, si pa mislim, da večina bralcev napake sploh ne bo opazila.

Menim, da je vsebina Lista večinoma dovolj pestra, da je za vsakega bralca nekaj.

Si se kdaj naveličala tega dela, ki ti najbrž vzame kar veliko časa (glede na honorar)?

Lektorsko delo mi je vseč, saj je večina člankov zanimivih. Ker se lahko popravlja kar na računalniku, je dosti lažje kot včasih, ko smo popravljali »na roke«. Najteže mi je bilo lektorirati zapisnike sej občinskega sveta; dobro, da jih zadnje čase ni več.

Glede na to, da upamo, da bomo še naprej sodelovali, najprej tvoje želje bralcem!

Najprej želim, da bi List prišel v vsak dom naše občine. Malo je skupnosti, ki imajo možnost seznanjati se z dogodki na tak način. Dopisnikom želim, da se ne bi jezili, če kateri članek ni takoj objavljen ali če sem v članku kaj slogovno spremenila. Bralci pa ... vzemite List čim večkrat v roke, pa tudi vi kaj napišite, saj ni tako težko.

Imaš v življenju kakšno posebno vodilo?

Še vedno se je obneslo, če si prijazen do drugih, če si vzameš čas, ko te rabijo. V življenju me vodi misel, da je dosti lažje shajati, če si optimist, če se ne jeziš za vsako malenkost in če verjameš, da zmoreš.

Hvala za pogovor in tudi za misel. Jo velja upoštevati.

Milojka B. Komprej

Foto: Dejan Tonklič

november 2011

Napovednik

PRIREDITEV

kavarna & šoštanj

List

kabelsko razdelilni sistem šoštanj

Šoštanj.info
<http://soštanj.info>

KDAJ

ZVRST

KAJ

KJE

VABI VAS

sreda, 2.11. ob 20:00	košarka	Elektra Esotech : Helios Domžale (4. krog 1. A SKL oz. Lige Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
četrtek, 3.11. ob 16:00	pravljice	Pravljične ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
sobota, 5.11.	planinstvo	Izlet v neznano (izlet, lahka pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
torek, 8.11. ob 20:00	košarka	Elektra Esotech : Vrani Vransko (4. krog pokala SPAR)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
četrtek, 10.11. ob 16:00	pravljice	Pravljične ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
petek, 11.11. ob 18:00	predstavitev	Avtorska predstavitev knjige	Mestna galerija Šoštanj	Tea Gorogranc
sobota, 12.11.	planinstvo	Smrekovec (izlet, lahka pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 12.11. ob 14:00	nogomet	NK Šoštanj : NK Tehnotim Pesnica (13. krog Štajerske nogometne lige)	Stadion Šoštanj	Nogometni klub Šoštanj
sobota, 12.11. ob 19:00	odbojka	OK Šoštanj Topolšica : Endal Vuzenica (4. krog 2. državne odbojkarske lige)	Športna dvorana Šoštanj	Odbojkarski klub Šoštanj Topolšica
nedelja, 13.11. ob 10:00	košarka	Elektra : Šentjur (10. krog drugega dela 1. SKL za pionirje U14)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
nedelja, 13.11. ob 18:00	košarka	Elektra : Prebold (8. krog 2. SKL za mladince U18)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sreda, 16.11. ob 19:00	abonma	Prav poseben par (KUD ZARJA Trnovlje Celje)	Kulturni dom Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 17.11. ob 16:00	pravljice	Pravljične ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 17.11. ob 16:30	delavnica	Delavnica suhega polstenja ali filcanja	PV Center starejših Zimzelen	PV Center starejših Zimzelen

četrtek, 17.11. ob 19:00	razstava	Razstava	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 19.11. ob 10:00	košarka	Elektra : Litija (8. krog 1. SKL za kadete U16)	Športna dvorana OŠ Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 19.11. ob 19:00	košarka	Elektra Esotech : Parklji (6. krog 1. A SKL oz. Lige Telemach)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
nedelja, 20.11.	planinstvo	Glinščica (lahka pot)	Odhod iz AP Šoštanj	Planinsko društvo Šoštanj
nedelja, 20.11. ob 10:00	odbojka	Kvalifikacijski turnir skupine E – starejši dečki OK Šoštanj Topolšica	Športna dvorana Šoštanj	Odbojgarski klub Šoštanj Topolšica
nedelja, 20.11. ob 16:00	koncert	Ans. Slovenskih 6 (koncert in predstavitev CD-ja)	Kulturni dom Šoštanj	NZA in ans. Slovenskih 6
torek, 22.11. ob 18:00	razstava	Odprtje razstave Josip Vošnjak 100 let	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
sreda, 23.11. ob 19:00	predstavitvev	Galerijski večer - predstavitev knjige dr. Toneta Ravnikarja: Benediktinski smostan v Gornjem Gradu	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj
sreda, 23.11. ob 19:00	predavanje	Potopisno predavanje - Japonska	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 24.11. ob 16:00	pravljice	Pravljične ure	Mestna knjižnica Šoštanj	Mestna knjižnica Šoštanj
četrtek, 24.11. ob 18:00	pogovor	Klepeti pod Pustim gradom	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem
petek, 25.11. ob 19:00	bridge	Pokal mesta Šoštanj (1. dan)	Wellness center Zala Topolšica	Šaleški bridge klub
sobota, 26.11. ob 09:00	sejem	Katarinin sejem	Muzej usnjarstva na Slovenskem	Muzej usnjarstva na Slovenskem in Občina Šoštanj
sobota, 26.11. ob 10:00	košarka	Elektra : Hopsi Polzela (9. krog 1. SKL za kadete U16)	Športna dvorana Šoštanj	Košarkarski klub Elektra
sobota, 26.11. ob 15:00	bridge	Pokal mesta Šoštanj (2. dan)	Hotel Vesna Terme Topolšica	Šaleški bridge klub
nedelja, 27.11. ob 10:00	odbojka	Kvalifikacijski turnir skupine D – kadeti OK Šoštanj Topolšica	Športna dvorana Šoštanj	Odbojgarski klub Šoštanj Topolšica
ponedeljek, 28.11. ob 16:00	počastitev	Osrednja občinska komemoracija	Trg svobode Šoštanj	Občina Šoštanj in Krajevna organizacija zveze združenj borcev NOB Šoštanj

Napovednik prireditev objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (C34) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>). Podatke o prireditvah pošljite na el. naslov: prireditve@sostanj.net.

KATEGORIJE PRIREDITEV:

šport

kultura in umetnost

splošno

Šolski List

Imejmo zabavo, jejmo zdravo

S tem sloganom smo sredi septembra na OŠ Šoštanj pripravili EKO dan, na katerem so sodelovali učenci od 1. do 9. razreda.

V tem dopoldnevu so se otroci in tudi odrasli ozaveščali o varni in zdravi prehrani, spoznavali bonton prehranjevanja, likovno ali besedno ustvarjali na temo varna in zdrava prehrana, pripravljali jedilnike za malico in kosilo s poudarkom na slovenskih jedeh.

Pri bontonu smo se naučili nekaj pomembnih pravil:

- **Malčki do dveh let** - če že znajo jesti sami, jih naučimo, naj si pred jedjo vedno umijejo roke, reči hvala in prosim in da se hrane ne sme metati.
- **Predšolski otroci** - Za vse življenje naj si zapomnijo, da pravilno uporabljajo pribor in ne jejo z mize, da ne začnejo jesti, dokler vsi pri mizi ne dobijo svoje jedi, da naj zadržijo svoje mnenje o slabem okusu hrane zase, posebej kadar so pri mizi tudi gostje, da naj vprašajo za dovoljenje, da lahko zapustijo mizo, ko so končali z jedjo
- **Šolski otroci** - Za mizo, pri kateri je več ljudi, naj ne prinašajo igrač in knjig, na stolu naj sedijo zravnano, v usta naj nesejo manjše grizljaje in jedo z zaprtimi usti, hrane in pijače naj ne srebajo naglas, prtiček naj si položijo v naročje in ga uporabljajo za brisanje ust, pravilno naj uporabljajo nož in vilice (mlajšim damo neoster pribor), za mizo naj ne sprožajo prepirov, pogovor naj bo lahкотen in prijeten, svoj krožnik naj nesejo v pomivalno korito in za seboj pospravijo pribor in prtiček.
- **Kako se obnašamo za mizo?** Stol mora biti oddaljen toliko, da se ne dotikamo mize in da nismo predaleč. Obraz naj bo nad robom mize. Usedamo se vedno z leve strani. Komolci so ob telesu, nikakor pa ne na mizi. Na mizo smemo položiti samo roke do zapestja. Jedi ne kopičimo na krožnik. Bonton dopušča, da večkrat vzamemo jedi, a nikoli dvakrat juhe, solate in sladice. Iz skled nikoli ne jemljemo hrane s svojim priborom. Med jedjo imamo usta zaprta, s polnimi usti ne govorimo. Ne zavračamo

ponujene hrane, pa tudi če nam ni všeč. Če se podre kupček, se opravičimo. Na mizi ne sme biti zobotrebec. Prinesemo jih samo na prošnjo gosta, na krožničku.

Še nekaj zanimivosti: Nikar ne pozabite, da slastnih piščančjih bedrc že dolgo ni več dovoljeno jesti z rokami, torej kar pogumno v roke vilice in nož. Drugačna pa je zgodba pri svinjskih rebrcih, za katere velja, da jih še vedno lahko primemo v roke. Tudi pri uživanju žabjih krakov se ni nič spremenilo, še vedno jih obiramo tako, da jih držimo s prsti. Naučili smo se tudi, kako jemo sadja, kruh, ribe, špagete, kako pripravimo pribor, kako razporedimo goste za mizo po francosko in kako po angleško in kdaj sploh lahko začnemo jesti.

Učenci so nato sestavili še zanimive jedilnike. Tako so za malico med drugim predlagali tudi ajdove žgance. Jedilnike bomo poskušali upoštevati tudi pri načrtovanju šolske prehrane, hkrati pa tudi pomagati staršem pri idejah kuhanja doma.

Učenci so se udeležili tudi degustacije domačih izdelkov pridelovalcev iz Šaleške doline, ki je bila pripravljena v avli šole. Okušali so različne vrste kruha, namazov, napitkov, pa tudi klobas. Malica tega dne skoraj ni bila potrebna.

Medtem pa je na šoli potekala tudi okrogla miza o varni in zdravi prehrani v vrtcih in osnovni šoli – priložnost za slovenskega kmeta. Sodelovali so minister za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS mag. Dejan Židan, ravnateljica OŠ Šoštanj mag. Majda Zaveršnik Puc, direktor Kmetijske zadruge Šaleška dolina Ivan Drev, nekdanja ministrica za zdravje Zofija Mazej Kukovičič in predstavnica Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije Gabrijela Salobir.

EKO dan smo zaključili s koncertom v športni dvorani. Sodelovali so: Pihalni orkester Zarja Šoštanj, Folklorna skupina OŠ Šoštanj, gimnastičarji ŠD Maribor Center, dvakratni svetovni prvak na bradlji Mitja Petkovšek, glasbena skupina Up N' Downs in Twirling klub Šoštanj. Tudi gimnastičarji so potrdili, da ima zdrava prehrana zelo pomembno vlogo pri uspehih športnikov.

Hvala Kmetijski zadrugi Šaleška dolina za idejo in izvedbo poučnega in zanimivega EKO dneva.

Jožica Andrejč

OŠ Šoštanj – ekošola

Naša šola je uspešno zaključila vseh sedem korakov, kot jih določa t. i. metodologija sedmih korakov programa Ekošola. V preteklih dveh šolskih letih smo izvedli vrsto aktivnosti na področju okoljske vzgoje in izobraževanja, ki ju spodbujajo v okviru programa Ekošola. S tem smo pridobili »zeleno zastavo«, s katero bomo v prihodnje lahko tudi uradno izkazovali svojo vključenost v ta mednarodno priznani in uveljavljeni program, ki deluje že v 58 državah po svetu. V Sloveniji program Ekošola deluje že petnajst let, vanj pa je vključenih 711 vzgojno-izobraževalnih zavodov iz vse Slovenije.

Slavnostna podelitev zelenih zastav je bila v sredo, 5. oktobra 2011, na Brdu pri Kranju.

Kako do ekošole?

- 2006: začetek aktivnosti za zmanjšano porabo elektrike, vode, toplotne energije
- zbiralne akcije odpadnega papirja, plastičnih zamaškov, kartuš in tonerjev
- 2007: zbiralne akcije tetrapak
- 2009: zbiranje odpadne električne in elektronske opreme in odpadnih baterij

EKO razmišljanje:

- urejanje eko kotičkov v učilnicah
- gledališke predstave na eko temo
- ustvarjanje literarnih in likovnih izdelkov na eko temo
- eko razmišljanje pri urah oddelčnih skupnosti
- sajenje javorjev na šolskih zelenicah
- predstavitev ločenega zbiranja odpadkov v

obliki igre in petja za prvošolce

- EKO dnevi od 2010
- EKO bralna značka 1.–6. r.
- EKO kvizi 6.–8. r.

Sodelovanje pri medobčinskih projektih:

- Varujmo in ohranimo Šaleško dolino
- Odpadek naj ne bo samo odpadek

Ekošola:

- Pridobitev certifikata – 30. 6. 2011
- Eko zastava – 5. 10. 2011

Zastavo so prevzeli ravnateljica mag. Majda Zaveršnik Puc, koordinatorki aktivnosti za EKO šolo Alenka Sinigajda in Saša Kokolj ter predstavnik učencev OŠ Šoštanj.

Jožica Andrejč, koordinatorka EKO projektov

Že sedmo leto

»Rastemo s knjigo«

V mesecu septembru in oktobru 2011 so učenci sedmih razredov OŠ Šoštanj, ki jih je bilo letos kar 111, v okviru državnega projekta »Rastem s knjigo« obiskali Mestno knjižnico Šoštanj. Projekt spodbuja učence k branju književnih besedil in samostojnemu iskanju knjižničnega gradiva. Zelo pomembno je, da sedmošolci doživijo obisk splošne knjižnice kot zanimiv in privlačen.

V šoštanjskem knjižnem hramu je učence prijazno sprejela knjižničarka Marjetka Blatnik, kjer jim je najprej razkazala knjižnico, jih seznanila s pravili izposoje in članstvom, predstavila vzajemni katalog COBISS/OPAC, s

Foto: arhiv šole

pomočjo katerega so morali samostojno v katalogu in nato na policah poiskati določeno gradivo. Pogledali so si tudi kratek film, ki je bil posnet po obnovljeni knjigi Dese Muck Blazno resno o šoli, katero so ob odhodu v dar prejeli vsi učenci. Namen tega projekta je namreč »slovensko leposlovno delo vsakemu sedmošolcu«.

OŠ Šoštanj med finalisti natečaja U4Energy

OŠ Šoštanj je v maju 2011 začela sodelovati v evropskem šolskem natečaju U4Energy natečajnega sklopa C. Učenci so pri izbirnem predmetu multimedija izdelali kratek film na temo ekološkega obnašanja in varčevanja z energijo. Med 22. 9. in 2. 10. 2011 je potekalo nagradno glasovanje za najboljšo nacionalno komunikacijsko akcijo v okviru natečaja U4Energy na EcoGuerilla.si.

Med vsemi finalisti, med njimi je bila tudi naša šola, je zmaga pripadla tisti projektni skupini, ki je zbrala največ glasov uporabnikov EcoGuerilla.si. V sklopu C je zmagala OŠ Šmartno pri Slovenj Gradcu.

Prav vsi finalisti smo prejeli tolažilno nagrado. To je termografijo šolskega objekta – meritev toplotnih izgub.

V projektu OŠ Šoštanj so sodelovali učenci, ki so v šolskem letu 2010/11 obiskovali izbirni predmet multimedija, in so posneli kadre za video.

Sporočilo videa: *Onesnaževanje okolja je problem. Otroci ne moremo sami spremeniti svoje usode, okolja npr. termoelektrarne. Lahko pa ljudi osveščamo o varovanju okolja, kako ohraniti zdravo naravo.*

Koga smo prepričevali in kaj smo želeli sporočiti? Veliko ljudi je seznanjenih z EKO ukrepi, zato smo s kratkim videom želeli pokazati, kako varčujemo v OŠ Šoštanj.

Čeprav živimo v mestu svetlobe – mestu z

največjo termoelektrarno v Sloveniji, pa šola daje velik poudarek varčevanju električne energije. Skozi vse leto organiziramo zbiralne akcije papirja, zbiramo odpadne tonerje, kartuše, baterije, plastične zamaške. Enkrat letno pa zbiramo odpadno električno in elektronsko opremo. Želeli smo dokazati, da smo EKO šola in da je Šoštanj EKO mesto.

Predstavljamo se s svojimi najljubšimi slogani:

- Če se naravi posveča, smeti je polna vreča.
- Namesto na tla daj smeti v koš za smeti.
- Ločuj odpadke, da bomo imeli bolj zeleno okolje.
- Kdor ločuje, ta zmaguje!
- Ekologija je zakon.
- Pusti drevesom, naj rastejo! Ločuj!
- Kdor varčuje, pametno premišluje!
- Kdor varčuje, se mu vse obrestuje.
- Kdor varčuje svoj EKO status oblikuje.
- Nor je tisti, ki onesnažuje, pameten pa je tisti, ki ločuje.

Foto: arhiv šole

Podelitev nagrad za šolsko leto 2010/11 je potekala 3. 10. 2011 v veliki dvorani Koloseja v Mariboru. Udeležence so nagovorili ambasadorka projekta U4Energy v Sloveniji Nada Pavšer, direktor vladne službe za podnebne spremembe Jernej Stritih, evropska poslanka dr. Romana Jordan Cizelj, predsednik uprave Elektra Maribor mag. Andrej Kosmačin ter generalni direktor direktorata za energijo na ministrstvu za gospodarstvo mag. Janez Kopač. Sledila je predstavitev projekta U4Energy sodelujočih šol in podelitev prvih nacionalnih nagrad – priznanj za šolsko leto 2010/11.

Mentorica U4Energy na OŠ Šoštanj je bila Bogomira Klinc Vrčkovnik.

Vrtec

Vrtec Šoštanj – dobitnik Eko zastave

5. oktobra 2011 je na Brdu pri Kranju potekala mednarodna konferenca koordinatorjev. Ob zaključku je bila slavnostna podelitev zelenih EKO zastav, ki jih vsako leto podeli Evropsko združenje za okoljsko izobraževanje – FEE. Med dobitniki je bil tudi naš vrtec. Pot do tovrstnega priznanja je zahtevala dve leti trdega in vztrajnega dela. Uspešno smo jo prehodili in izvedli vseh sedem korakov, ki jih zahteva program EKO vrtca.

V našem vrtcu se z okoljsko osveščenostjo srečujemo že nekaj let, zadnji dve leti pa prednostno delujemo v smeri ločevanja odpadkov, varčevanja vode in energije, skrbimo za lastno zdravje z zdravo in uravnoteženo prehrano, z dovolj gibanja na svežem zraku, osebno higieno in čistočo prostorov, zbiramo star papir, izrabljene tonerje in kartuše, baterije in KEMS. Velik poudarek dajemo moralno-etičnim vrednotam, kot so: primerno vedenje do okolja, spoštovanje naravne in kulturne dediščine v našem kraju ter prijateljskim medsebojnim odnosom.

Otroci skozi celotno šolsko leto aktivno opazujejo, spoznavajo, komunicirajo, iščejo vire, hodijo na izlete in sprehode, raziskujejo, eksperimentirajo, se igrajo, slikajo, rišejo, bivajo v naravi in jo doživljajo v različnih okoljih glede na izbran tematski sklop iz zgodnjega naravoslovja: »Raziskovanje travnika z vsemi čuti«, »Rastline in živali svojega kraja skozi letne čase«... Naš osnovni namen je, da otroci in odrasli skozi različne aktivnosti spoznavamo kulturno dediščino našega kraja in udeležimo svoje znanje o živi in neživi naravi, ter do nje razvijamo odgovoren odnos. V vseh igralnicah in garderobah po naših enotah imamo urejene EKO kotičke, ki so odraz dvigovanja ekološke zavesti otrok, staršev in strokovnih delavcev. Tu najdete zanimive otroške izdelke, strokovne

Foto: arhiv

članke o ekologiji, priznanja za naše delo in mnogo drugih zanimivosti. Naše delo smo okronali že letos pomladi, ko smo v času praznovanja svetovnega dneva Zemlje podpisali Eko listino. To je izjava o ekološkem poslanstvu Vrtca Šoštanj in hkrati zadnji, sedmi izpolnjeni korak za pridobitev zelene zastave in naziva EKO VRTEC. Naša naloga je, da ta naziv z uresničevanjem načrtovanih ciljev vsako leto vedno znova potrdimo.

Hvala vsem, ki pripomorete k našemu prepoznavnemu EKO delovanju, obenem pa želimo, da z roko v roki uspešno sodelujemo še naprej in s skupnimi močmi naredimo naš svet lepši.

Podeljena zastava, ki bo sedaj visela ob našem vrtcu, nam je v velik ponos na prehojeno pot, obenem pa nas bo opominjala, kako pomembno je ohranjanje narave za življenje na našem planetu.

Za Vrtec Šoštanj, koordinatorica Darja Jelenko

Jesensko druženje s starši

Gaberke

V mesecu oktobru smo se z otroki in njihovimi starši dobili na domačiji Krenkar »Kotičnik« v Plešivcu, kjer smo preživeli čudovit popoldan. Družina Krenkar nam je pripravila pestro, aktivno dogajanje in se zelo potrudila, da je bilo naše druženje in vzdušje ves čas prijetno, zabavno in zanimivo. Preizkusili smo se v ličkanju koruze in bili smo zelo uspešni. Ogledali smo si mlin, kjer so mleli rž v rženo moko, v hlevu pa smo lahko videli njihove živali. Prav tako pa smo se preizkusili tudi v svoji ustvarjalnosti, saj smo iz lesenih kuhalic in koruze izdelovali lutke. Družina Krenkar pa nas je tudi zelo lepo pogostila z njihovimi domačimi izdelki in dobrotami in nam za konec popestrila druženje še z igranjem na harmoniko, ob tem pa smo še zapeli in zaplesali. Naše druženje na Kotičnikovi domačiji je bilo zares prijetno in veselo in družini Krenkar se še enkrat iskreno zahvaljujemo za ves njihov trud, pogostitev in povabilo.

Anja Cafuta, Vrtec Šoštanj, Enota Mojca Gaberke

Foto: arhiv

Šoštanj

Vsako leto isti čas pride v našo malo vas. Je slikarka znana vsem, ime ji je gospa Jesen.

Ta pisana gospa je jesensko obarvala tudi igrišče v Vrtcu Šoštanj Enota Lučka. Otroci, stari 1–2 leti Enote Lučka in oddelka Bibica, so se na igrišču sproščeno igrali z jesenskimi listjem, bučami in koruzo. Tetka Jesen nas je obdarila s sadnimi dobrotami in kostanjem. Da je druženje lepo uspelo, se strokovne delavke zahvaljujemo staršem za pomoč pri izvedbi kostanjevega piknika.

Pred odhodom domov smo bili vsi istega mnenja: »Veselimo se naslednjega družinskega srečanja.«

Za Enoto Lučka in oddelek Bibica vzgojiteljici Simona Koren in Dijana Hasanbegović

Foto: arhiv

Foto: arhiv

Foto: arhiv

Topolšica

Lep sredin popoldan smo si otroci, starši in strokovne delavke Vrta Šoštanj, Enote Urška iz Topolšice polepšali s kostonjevim piknikom v prijetnem okolju kmetije Koradej v Lajšah.

Na sprejehu skozi gozd smo nabrali material za izdelavo naravnih slik na travniku pri kmetiji. Ogledali smo si domače živali, kmetijske stroje in se preizkusili v ličkanju koruze. Piknik so nam popestrile mamice z dramatizacijo zgodbe Razbita buča in otroci s pesmijo in plesom. Seveda ni manjkalo jesenskih dobrot, gostitelji pa so nas pogostili s sokom, domačim pecivom in kruhom.

Strokovne delavke vrta Topolšica

Foto: arhiv

Dan otrok - Teden otroka

»...otroci niso naša last... So majhna tuja bitja, ki se prikrajejo v naša življenja in nam prinašajo veselje in odgovornost - vendar niso naša last. Samo pomagamo jim, da postanejo to, kar so...« (R. N. Steinman)

Že leta 1954 je Generalna skupščina Združenih narodov začela promovirati željo, da si vsaka država izbere svoj dan otroka. Pri nas tako praznujemo Dan otroka na prvi ponedeljek v oktobru. Prirreditve pa potekajo preko celega tedna, zato se imenuje tudi Teden otroka.

Tema letošnjega Tedna otroka je bila »Pojdiva s knjigo v svet« in je posvečena 50. obletnici Bralne značke. Z njo se želi opozoriti na pomen branja. Odrasli se moramo zavedati pomena knjig za otrokov razvoj, zato moramo otroke naučiti vzljubiti knjige.

Strokovne delavke naše enote smo se v tem tednu še posebej potrudile in otrokom ponudile pester in zanimiv izbor dejavnosti. Njihovi veseli, zadovoljni obrazi so nam pokazali, da smo v svoji nameri uspele.

Letošnja poslanica ob Tednu otroka z naslovom »Pojdiva s knjigo v svet« nas vabi, da s knjigo potujemo v svet domišljije in nepozabnih doživetij. Strokovne delavke smo povabile starše, da so skupaj z otrokom prelistali knjigo ali slikanico na temo jesen.

Knjige so pregledali in prebrali skupaj z otrokom doma, lahko pa so jih prinesli tudi v vrtec, kjer smo jih z veseljem skupaj pregledali in se ob njih pogovarjali. Tako smo otrokom dali dobro popotnico, ki jih bo bogatila celo življenje.

Kajti: »Kdor bere, seže dlje, kot njegova roka, vidi bolj kot s prostim očesom, sliši več, kot gre v njegova ušesa, in ima daljši korak, kot zmoredne njegove noge.« (S. Pregl, Poslanica ob Tednu otroka).

Vrtec Šoštanj, Strokovne delavke

Foto: arhiv

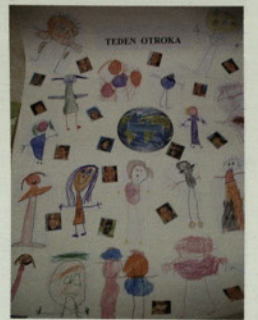

Foto: arhiv

S Piko v svet domišljije in igre

V tednu Pike Nogavičke se je v našem vrtcu veliko ustvarjalo. Ker so otroci majhni, smo morali najprej ugotoviti, kdo sploh Pike je. In zato smo jo povabili v naš vrtec. Res je prišla, toda ne sama. S sabo je vsak dan pripeljala kakšno zanimivo žival ali osebo.

Prvi dan je Pike z nami telovadila in plesala. Naslednji dan smo z njo izdelovali konjičke, ki so bili zelo podobni njenemu Alfredu, ki je bel s črnimi pikami. Za en dan smo se spremenili v gusarje z gusarskimi kapami in daljnogledi, ki so pluli na gusarski ladji. Ker živi očka od Pike Nogavičke na otoku Taka Tuka je Pike potrebovala ladjo in otroci so ji z veseljem priskočili na pomoč in jo tudi izdelali. Pike je prišla iz Velenja, a s sabo ni vzela kovčka z zlatniki, s katerimi bi si lahko plačala prenočišče, zato so ji otroci

kar sami izdelali novo vilo Čira Čara. Pike je bila tako navdušena, da je otroke povabila na Pikin izlet do jezera. Tam jih je Ficko pogostil z bananami, otroci so popili še sok, ki so ga prinesli od doma, nato pa je sledilo slovo od Pike. Kar prehitro je minil teden druženja z zabavno deklico. Pa drugo leto spet pridi.

Strokovne delavke enote Biba

Foto: arhiv

Foto: arhiv

Podoba kulture

Svet pa se vrti dalje

Dejan Tonkli, fotograf in popotnik, Šoštanjecan, se je s prvo samostojno fotografsko razstavo predstavljal v domačem okolju Mestne galerije Šoštanj v torek, 14. oktobra. Dogodek je bil del rednega programa Zavoda za kulturo Šoštanj in hkrati del praznovanja 100-letnice mestnih pravic Šoštanja. Razstava z naslovom Svet pa se vrti dalje je majhen vpogled v Tonklijev 15-letno ustvarjalno delo, povezano s fotografiranjem in popotništvom. Ne glede na to, da so bile predstavljene fotografije z motivi ljudi, pokrajin pa tudi aktov, se iz razstavljenega izraža predvsem ustvarjalčev pogled na svet. Kdor Dejana osebno pozna, ga prepozna v motivih veselih ljudi, skromnih in velikokrat na robu preživetja, a z veliko mero optimizma. Dejan Tonkli potuje že deset let in več, a dežele, ki jih obiskuje, ga privlačijo bolj zaradi ljudi kot pa pokrajine same. Kljub temu zna tudi v naravi poiskati prijetne detajle, ki razkrivajo lepote narave in drugačnost okolja.

Razstavi na pot je zapisano: Dejan Tonkli je rojen v Celju leta 1975, v tretjem dnevu junija. Večino življenja preživlja v Šoštanju, veliko časa pa na različnih potovanjih. Znanje o fotografiranju je pridobil v fotografski šoli v Ljubljani, usposabljal pa se je tudi pri fotografu Petru Marinšku. Najbolj pa ga je izoblikovala njegova velika želja in ljubezen do fotografije in sveta, ujetega skozi objektiv. Dejan Tonkli je fotograf, ki se je vedno

priljubljen še nekaj naučiti, še nekaj spoznati in tudi še nekaj dati ...

Dejan Tonkli je na nek način tudi lokalni fotografski kronist ter redni sodelavec revije List in tednika Naš čas.

Odprtje, na katerem se je zbralo veliko Dejanovih prijateljev, je glasbeno popestril Matjaž Ograjenšek, pevec skupine Chateu, župan Občine Šoštanj in državnozborski poslanec Darko Menih pa je avtorju namenil par spodbudnih besed. Avtorja je presenetil tudi prijatelj Samba, Afričan, ki že dolga leta živi v Sloveniji.

Razstava bo na ogled do 5. novembra.

Milojka B. Kompnej

Foto: Ivan J. Jakopanec

Praznik s knjigo

Ob prazniku KS Šoštanj, 8. oktobru, je bila priložnostna slovesnost v Kulturnem domu Šoštanj. V kulturnem dogodku je poleg svečane govornice mag. Vilme Fece sodeloval Šaleški študentski oktet. Osrednji del dogodka je bila predstavitev knjige dr. Toneta Ravnikarja Zgodovina Šoštanja 1. del.

Predsednica KS Vilma Fece je na kratko spregovorila o prazniku in zgodovini, ki se je ne smemo sramovati, temveč moramo s ponosom ohranjati spomin. Šaleški študentski oktet, ki ga vodi Domen Strupeh, je z odličnim nastopom prepričal že tako prepričane, dr. Tone Ravnikar pa je spregovoril o knjigi.

Zgodovina Šoštanja 1. del je zgodovinska študija nekega geografsko zelo zamejenega območja, saj ne gre samo za en kraj, saj v bistvu ničesar v zgodovini ne gre ločiti, izolirati. Tako trdi avtor, ki hkrati pravi, da tekst nikakor ne more biti lahek, kar je navsezadnje pošteno in prav do bralca. Kljub temu je knjiga namenjena širokemu krogu bralcev in je temu primerno prilagojena oziroma je večina strokovnih izrazov izpadla. Časovno je zgodovinska pripoved omejena s koncem 15. stoletja, se pravi z iztekom tako imenovanega srednjeveškega obdobja. Centralno dogajanje je vezano na področje današnje Občine Šoštanj, čeprav v nekaterih delih seže prav do Salzburga in Bavarskega. Prvotni načrt je bil, po besedah dr. Ravnikarja, širše zastavljen, a se je z zbiranjem literature pokazala nuja, da je potrebno novi vek obdelati samostojno. Obstaja namreč velika količina hvaležnega gradiva, iz katerega se bo dalo napraviti novo knjigo. Želja avtorja je bila, da se bodo našlo moč in pogum in seveda denar, ki bi ta projekt podprl.

Da bo krajevna skupnost naredila vse, da se bo to zgodilo, je na koncu

predstavitev zagotovila predsednica KS Vilma Fece.

V spomin na dogodke, ki so vezani na praznik Krajevne skupnosti Šoštanj, so člani krajevne skupnosti ta dan položili venec k spomenikom žrtvam NOB v kraju. Svečanost, ki jo je povezovala Milojka B. Kompnej, se je zaključila v avli kulturnega doma, kjer je bila knjiga Zgodovina Šoštanja 1. del na razpolago brezplačno vsem, ki so jo želeli dobiti. Tudi s podpisom avtorja dr. Toneta Ravnikarja, ki je knjigo prijazno posvetil mestu, njegovim prebivalcem, predvsem pa Danijeli.

Knjigo lahko še vedno dobite na sedežu Krajevne skupnosti Šoštanj, na Trgu svobode 12, vsako sredo od 15. do 16. ure.

M. B. K.

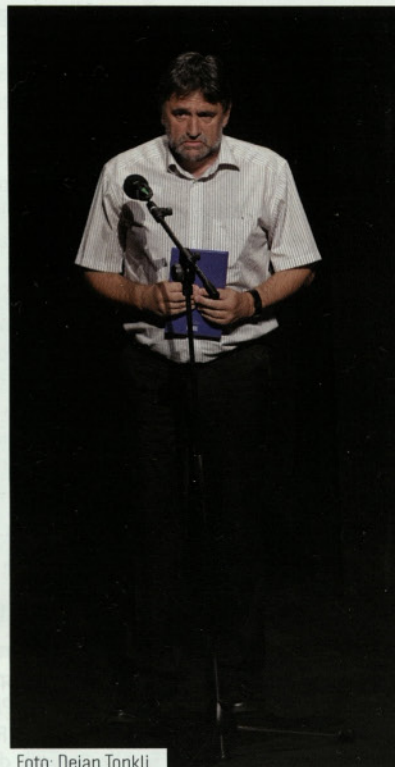

Foto: Dejan Tonkli

Bobni za vse

Boben je glasbeni instrument, ki spada med tolkala, natančneje med membranofona glasbila. Boben se označuje kot instrument brez določljivega tona, kar pa ni popolnoma pravilno, saj ima dobro uglasen boben jasno določljiv glavni ton.

Tako nekako zveni 'definicija' glasbila, ki vizualno (npr. v ansamblu) ni v ospredju, je pa zato pogosto najglasnejši in seveda, kar se samega ritma in tempa tiče, najpomembnejši. Ritem je namreč osnovna glasbena prvina, ki jo človek dobi že z rojstvom in jo čuti že v telesu – bitje srca. Ritem narekuje tudi večino procesov, ki se odvijajo v življenju okrog nas, čeprav se povečini tega niti ne zavedamo. Zato ni čudno, da za prvi instrument velja prav boben, ki ga kot nepogrešljiv del pri vsakdanjih opravilih in drugih ritualih ter slavjih še danes uporabljajo v velikem delu sveta (Afrika, Južna Amerika, Azija ...).

Za igranje na bobne je potrebno praktično celo telo, uporabljamo tako roke in dlani, kot noge in stopala. Potrebna je usklajena in natančna koordinacija vseh udov, ki je precej težja, kot se zdi na prvi pogled. Ob tem je seveda potrebna tudi zadovoljiva fizična kondicija, saj so bobnarji med tistimi glasbeniki, ki ponavadi vedno nosijo brisačo okoli vratu.

In v skupino teh nedvomno spada naš domačin, **Marko Berzelak**, bobnar, pevec in reden član skupine **Spev**. Poleg igranja in glasbe pa ga neizmerno veseli tudi učenje bobnov, saj že nekaj časa poučuje navdušeno mladež, pa tudi odrasle kandidate, ki jih veseli 'razbijanje'. A bobni so vse prej kot to – gre namreč za občuteno dinamiko, ki jo verjetno poznajo samo bobnarji, saj so vedno hrbenica in ponavadi tisti del ansambla, ki dajo znak za začetek in konec skladbe.

»Ko sem začel svoje znanje širiti med mlade bobnarje, tiste, ki so si želeli s palčkami v rokah in z nogami na pedalih zapluti v svet ritmike

in dinamike, sem spoznal, da moraš biti z instrumentom povezan, ga začititi in predvsem uživati v tem, kar počneš,« pravi Marko, ki si želi, da bi se za bobne zanimalo več otrok in mladostnikov, saj dobrih bobnarjev vedno primanjkuje, zato si je pri sebi doma uredil primerno opremljen in izoliran prostor, v katerem ima postavljena dva kompleta (seta) bobnov, tako da lahko res nazorno pokaže vaje, ki jih potem njegovi učenci za njim ponovijo.

Če ste ob branju tega članka začutili, da bi bobni lahko pritegnili tudi vas, da želite sprostiti energijo in se ob tem še sprostiti, imate torej enkratno priložnost. Marko deluje v okviru Glasbeno vzgojno-izobraževalnega društva GVIDO, www.gvido.si, le-ta pa sodeluje z mladinskim centrom (Hiša mladih) v Šmartnem ob Paki. Morda pa res odkrijete talent, za katerega do sedaj niste niti vedeli.

Tomaž Pačnik

Marko Berzelak v akciji. Foto: arhiv

Lara

Med mlade talente v šoštanjski občini zagotovo lahko prištevamo tudi Laro Krneža, učenko 7. razreda osnovne šole. Lara je pridna učenka, same petice krasijo njeno spričevalo. V Glasbeni šoli obiskuje pouk klavirja pri prof. Anji Rosec. Njene prijateljice so knjige, pri pravljicah pa nastajajo tudi njeni literarni poskusi. Rada tudi pleše in poje. Velikokrat pa pleše kar doma in si sama izmišlja koreografijo. Pa ne samo to. Svojo ljubezen do plesa in petja želi tudi nadgraditi, zato se seveda poleg vaj udeležuje tudi tekmovanj. Lani je na v Celju na Plesnem festivalu dosegla v svoji starostni kategoriji četrto mesto v standardnih plesih v parih, posamično v hip-hopu pa je bila peta. V bistvu lep uspeh v močni konkurenci, čeprav nevhvaležno četrto in peto mesto ne prinašata kolajn.

Zelo rada pa tudi poje. Doma, pod tušem, v kuhinji, na sprehodu, nekajkrat je že tudi nastopila in ni ostala neopažena. V Slovenj Gradcu se je prijavila na izbor Slovenija ima talent, a se žal ni uvrstila. Kar pa ji seveda ni vzelo poguma, da se ne bi na odru preizkusila v Šmartnem ob Paki, kjer se je s pesmijo One moment in time (Whitney Houston) uvrstila v finale, kjer je pela Someone like You. (Adele). Dva zahtevna komada torej, ki si ju je izbrala sama.

Tudi njene želje za naprej so povezane s petjem in plesom in tudi s poučevanjem. Rada bi bila učiteljica, pravi in mogoče ji je vzor njena mama Judita, ki poučuje na gimnaziji.

Lara je nasmejana in sproščena deklica. Njena mama pravi, da je zlata

Foto: Aleksander Kavčnik

in v šali pripomni, da je že od rojstva taka, ker je imela zlaternico, ki pa seveda ni bila nevarna. Pa še na Božični dan je bila rojena in zato je bila prav posebno darilo za celo družino. Petje in ples sta del nje. V tem je prepozna vsak, ki jo je kdaj videl pri tem početju in želja, da s tem tudi nadaljuje. Kjer je volja je tudi pot in zdi se, da Lari volje ne manjka.

Milojka B. Kompregj

Godba na poljskem

Pihalni orkester Premogovnika Velenje se je v času med 29. septembrom in 2. oktobrom 2011 mudil v Krakowu na Poljskem, kjer se je udeležil 3. Mednarodnega festivala zborov in orkestror Cracovia Music Festival. Na mednarodnem festivalu je poleg velenjske godbe sodelovalo še devet zborov v različnih pevskih sestavih iz Nemčije, Italije, Finske, Grčije, Poljske, Irske, Španije in Rusije, skupaj več kot 700 pevcev in pevk. Pihalni orkester Premogovnika Velenje je s svojim koncertom v cerkvi sv. Petra in Pavla festival tudi uradno odprl.

Dirigent Matjaž Emeršič je za ta koncert v polni katedrali, ki sprejme preko osemsto poslušalcev, izbral izjemno zahteven in pester program, prilagojen cerkvenim akustičnim pogojem in pa seveda namenu, saj je bil to uvodni in slavnostni koncert kot začetek tridnevnega festivala. V sakralnem programu so nastopili solisti: na trobenti Marko Novak in Alojz Kompan, na oboi Tanja Mršnjak Petrej in na baritonu Anton Vrzelač.

Pihalni orkester Premogovnika Velenje deluje že 92. leto. Njihova zgodba je s svojo kvaliteto že zdavnaj prerasla okvire kraja, v katerem deluje. Vse več je ljudi, ki prisluhnejo njihovi vrhunsko izvedeni glasbi. Pihalni orkester Premogovnika Velenje je svoj sloves zelo kakovostnega orkestra potrdil tudi na

mednarodnem tekmovanju pihalnih orkestror v koncertnem igranju, ki je lani oktobra potekal v Velenju in katerega se je udeležilo 20 pihalnih orkestror iz Avstrije, Švice, Hrvaške, Madžarske, Poljske in Slovenije. Orkestri so tekmovali, razporejeni v tri težavnostne kategorije, njihov nastop pa je ocenjevala strokovna žirija. V najtežji kategoriji A je osvojil največ točk in dobil zlato plaketo s pohvalo.

Tadeja Mravljak Jegrišnik

Foto: arhiv

Muzej usnjarstva

piše Miran Aplinc

Usnjarstvo na slovenskem

V Kulturnem domu v Šoštanju je v ponedeljek, 26. septembra, potekal znanstveni simpozij **Usnjarstvo v gospodarstvu trgov in mest na Slovenskem**. Srečanje je bilo organizirano v okviru prireditve ob 100-letnici mesta Šoštanj in prazniku Občine Šoštanj.

Sedanje aktivnosti Muzeja usnjarstva na Slovenskem so v veliki meri povezane s postopnim ukinjanjem te gospodarske dejavnosti na naših tleh. Kljub nekaj poskusom v preteklosti je z muzejem v Šoštanju na nek način realizirana skupna težnja po ohranitvi materialne in nematerialne kulturne dediščine s področja usnjarstva na Slovenskem. Pred leti je namreč Občina Šoštanj podprla napore iniciativnega odbora za ustanovitev muzeja in ravno v teh dneh je dve leti, odkar je bil v okviru Muzeja Velenje v Šoštanju odprt Muzej usnjarstva na Slovenskem. V muzeju sta danes stalni razstavi: Usnjarstvo v Šoštanju in Usnjarski stroji, ta dobiva nacionalni pomen, ter nekaj občasnih razstav.

V naslednjih letih bo v Šoštanju realizirana II. faza Muzeja usnjarstva, v katerem bo prikazana bogata tradicija usnjarstva na nacionalnem prostoru Slovenije. Za doseg tega cilja je potrebno sistematično zbirati premično kulturno in tehniško dediščino s področja usnjarstva na Slovenskem, strokovno sodelovati s sorodnimi institucijami in opraviti aktivnosti za postavitev muzejskih razstav. Obseg zastavljenih ciljev je pripeljal do spoznanja, da je lahko znanstveni simpozij eden od ustreznih načinov za utemeljitev strokovnih podlag v procesu oblikovanja muzeja. Odziv na to pobudo je bil v strokovni javnosti dobro sprejet, zato je bil v septembru 2011 organiziran simpozij z naslovom Usnjarstvo v gospodarstvu trgov in mest na Slovenskem. Takšnemu relativno širokemu naslovu simpozija v prvi vrsti botruje naše vedenje o povezanosti usnjarstva z lokalnim okoljem. Od najstarejših časov je bilo usnjarstvo ena od pomembnejših gospodarskih dejavnosti in gonilo razvoja mnogih trgov in mest na Slovenskem. Starejši prebivalci Šoštanja še vedo, da naselje ni nastalo iz zemlje, ampak iz usnja. Izjemnih 210 let tradicije usnjarstva je Šoštanju prineslo takrat še neizbrisen pečat mesta z vonjem po usnju. Ugoden gospodarski razvoj, ki je odločilno prispeval k razvoju kraja, mu je leta 1911 končno prinesel tudi pravico imenovati se mesto.

V letu 2011 Šoštanj praznuje 100 let pridobitve mestnih pravic, zato je simpozij organiziran tudi v okviru prireditve ob 100-letnici mesta Šoštanj in prazniku Občine Šoštanj.

Simpozij je z uvodnim nagovorom začel Miran Aplinc, kustos v Muzeju usnjarstva na Slovenskem. V nadaljevanju je prisotne pozdravil Darko Menih, župan Občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru Republike Slovenije. Po uvodnem delu je prispevke predstavilo petnajst razpravljavcev, štirinajst referatov pa je objavljenih v zborniku, ki je izšel na dan simpozija.

Dr. Borut Batagelj, direktor Zgodovinskega arhiva Celje, je v prvem referatu predstavil Ekološke probleme odpadnih voda šoštanske usnjarne v 30. letih 20. stoletja, redni profesor dr. Darja Mihelič z Zgodovinskega inštituta Milka Kosa ZRC SAZU pa je govorila o usnjarstvu v izbranih srednjeveških mestnih naselbinah na Slovenskem. Dr. Jože Princič z Inštituta za novejšo zgodovino Ljubljana je spregovoril o Prelomnicah v razvoju Slovenske usnjarske industrije v času druge jugoslovanske države (1945–1991). Dr. Aleksander Lorenčič, prav tako z Inštituta za novejšo zgodovino Ljubljana, je predstavil referat z naslovom Agonija usnjarsko-predelovalne industrije med tranzicijo (1990–2004).

Po krajšem odmoru je mag. Nataša Kolar, ki prihaja iz Pokrajinskega muzeja Ptuj – Ormož, predstavila usnjarno Kirbisch v Sv. Trojici v Slovenskih goricah od 1882 do 1948, Emica Ogrizek iz Pokrajinskega arhiva Maribor pa usnjarstvo severovzhodne Slovenije v sodnem registru Okrožnega sodišča v Mariboru med leti 1898–1941. Robert Jedlovčnik iz Celja je predstavil pričevanja o vzponu in zatonu usnjarstva v Slovenskih Konjicah. Po odmoru je Ivica Križ iz Dolenjskega muzeja predstavila usnjarstvo na Dolenjskem, Jože Sinigoj iz Šmartnega pri Litiji pa pričevanja o usnjarstvu v Šmartnem pri Litiji. Doc. dr. Zdenka Bonin iz Pokrajinskega arhiva Koper je prikazala sledi usnjarske dejavnosti v obalnih mestih, Mojca Šifrer Bulovec iz Loškega muzeja Škofja Loka pa je govorila o usnjarstvu na Loškem. Po krajšem popoldanskem odmoru je Olga Pivk iz Arhiva Republike Slovenije predstavila usnjarstvo na področju Okrajnih glavarstev Logatec in Ljubljana – okolica. Mitja Sunčič z Inštituta za novejšo zgodovino Ljubljana je predstavil svoj prispevek k življenjepisu industrialca Karla Pollaka, mag. Tita Porenta iz Mestnega muzeja Radovljica pa Radovljiške usnjarje. Zadnjo razpravo o Zgodovini usnjarstva v Kamniku je predstavila Mojca Šifrer Bulovec iz Loškega muzeja Škofja Loka. Glede na predstavljene naslove slovenski prostor ni obravnavan v celoti, zato nekatera področja in teme predstavljajo priložnost in zavezo za delo v prihodnosti.

Zbornik referatov obsega 256 strani in predstavlja četrti, tokrat obsežnejši, poskus osvetlitve pomena usnjarstva na Slovenskem. V zborniku je objavljenih dvanajst razprav in dva prispevka kot pričevanja. Zbornik je izdal Muzej Velenje, Muzej usnjarstva na Slovenskem, uredil ga je Miran Aplinc. Prispevke so recenzirali dr. Mojca Šorn, dr. Jurij Hadalin in dr. Andrej Pančur z Inštituta za novejšo zgodovino v Ljubljani. Prevajala je Lidia Napotnik, lektorirala Juana Robida, oblikoval pa Blaž Verbič.

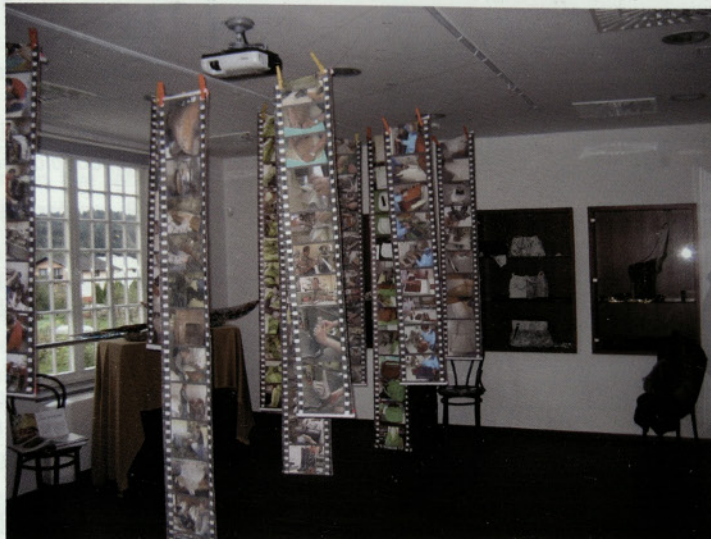
Na tem mestu gre zahvala za sodelovanje in potrpežljivost avtorjem in recenzentom ter vrsti sodelavcev, brez katerih tega zbornika ne bi bilo. Predvsem pa gre zahvala Občini Šoštanj, Krajevni skupnosti Šoštanj, Muzeju Velenje ter donatorjem in sponzorjem, ki so v pravem trenutku pomagali pri realizaciji simpozija in te publikacije.

Umetnost in obrt

Člani sekcije predelovalcev kož so tako poimenovali razstavo, ki je slovenski javnosti tokrat na ogled že tretjič, poimenovali *Med umetnostjo in obrtjo – od ideje do izdelka*. Po razstavi v Manziolijevi palači v Izoli in v Knjižnici Šiška v Ljubljani so 23. oktobra svoje izdelke predstavili še v Muzeju usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju. Razstava je bila na ogled do 23. oktobra 2011. Organizatorji razstave so bili: Obrtno podjetniška zbornica Slovenije, Sekcija predelovalcev kož, Območna obrtno podjetniška zbornica Velenje in Muzej usnjarstva na Slovenskem, enota Muzeja Velenje.

Ob odprtju razstave je zbrane pozdravil **Miran Aplinc**, kustos v muzeju usnjarstva. V nadaljevanju je spregovoril **Miran Irman**, predsednik sekcije predelovalcev kož, ki je poudaril pomen obrtne dejavnosti in opozoril na mnoge težave, s katerimi so vsakodnevno soočeni na trgu. V imenu Občine Šoštanj je prisotne pozdravil podžupan **Vojko Krneža** in pohvalil sodelovanje sekcije predelovalcev kož pri Obrtni zbornici Slovenije in Muzeja usnjarstva, da je prišlo do te razstave. Odprtje razstave je pozdravil tudi **Viktor Barlič**, predstavnik OZS, ter **Branko Meh**, predsednik Območne obrtno-podjetniške zbornice Velenje. Člani sekcije so želeli svoje delo predstaviti na sodoben in učinkovit način z razstavo, saj ugotavljajo, da vsakoletne sejemske predstavitve ostajajo brez pričakovanega odziva. V sekcijo so vključeni strojarji, izdelovalci usnjene galanterije obutve in krznarji. Na razstavi razstavlja deset razstavljalcev iz Slovenije: Ignac Jeršinovič, Joško Abramič, Matjaž Smole, Mihael Pavli, Anton Dremelj, Mojca Dular, Viktor Barlič, Uroš Irman, Saša Kovačev in Judita Miško.

Sodelovala je tudi akademska slikarka Mira Ličen – Krmpotič, ki je razstavo dopolnila z izdelki fuzije stekla, in fotograf Remiglio Grižonič. Razstavljalci so za razstavo prispevali svoje izdelke, dopolnjene s fotografskimi posnetki različnih faz izdelave posameznega izdelka: torbice, usnjene galanterije, krznenega ogrinjala, nakita, fotografskega albuma itn. Razstava, ki jo je zasnovala in postavila **Judita Miško**, nam prikazuje pot od strojenja kože do dodelave usnja skozi igro barv, oblik in struktur v oblikovan izdelek. Osnovni namen razstave je predstaviti javnosti dejavnost obrtnikov s tega področja. Pri tem naj pripomnimo, da so izdelki vrhunski in primerljivi z najboljšimi v modnem svetu. S tem je na nek način dano sporočilo širši slovenski javnosti, da je na Slovenskem vendarle dovolj ustvarjalnega potenciala in da se izdelki ustvarjalcev lahko s ponosom enakovredno primerjajo s podobnimi iz zahodnega sveta. Še posebej pa je pričujoča razstava namenjena mladim, ki danes iščejo pot do poklica.

Med zvezdo in križem

V sredo, 28. oktobra 2011, je bila v Muzeju usnjarstva na Slovenskem v Šoštanju prva predstavitev knjige *Med zvezdo in križem*, Spomini Jožeta Lampreta. V sproščenem pogovoru so govorniki predstavili življenje in delo šoštanskega rojaka in duhovnika Jožeta Lampreta. Predstavitve je vodil in povezoval **Damijan Kljajič**, njegovi gostji pa sta bili **dr. Ljuba Dornik Šubelj** iz Arhiva Republike Slovenije, ki je gradivo za knjigo zbrala, ter **Mateja Medved** iz Muzeja Velenje, ki jo je uredila. Knjiga temelji na ohranjenih spominih, osebni zapuščini ter gradivu iz arhiva Muzeja Velenje, Arhiva Republike Slovenije in Vojnega arhiva Srbije. Življenjepis Jožeta Lampreta predstavi mladost v rodnem Šoštanju in pomembne mejnike njegovega življenja. Iz njegovih spominov izvemo več o vprašanju, zakaj se je odločil za duhovniški poklic, o dogajanju v predvojnem, vojnem in povojnem času. Njegovi spomini so objavljeni tako, kot jih je napisal, upošteva njegov pogled na stvarnost, v kateri je živel. Kot duhovnik in borec za svobodo, borec za pravičnost in enakost med ljudmi je bil nenehno razpet med osebnim doživljanjem in realnostjo vsakokratne politične in državne ureditve. O njem so pisali tudi drugi, vendar tisto, kar je ustrezalo njihovi interpretaciji resnice, zato je dobro, da skozi spomine spregovori še sam, meni dr. Ljuba Dornik Šubelj. Pri tem je poudarila da

je bil Jože Lampret velik Slovenec, partizan in duhovnik, ki je tako živel in umrl.

Ob koncu pogovora so poslušalci, ki jih je pripoved spodbudila in se spominjajo Jožeta Lampreta predvsem kot duhovnika, nanizali nekaj spominov o njegovem življenju in delu.

Srečanja

SREČANJE DRUŽINE MEDVED

V nedeljo 2 oktobra 2011 smo se srečali vsi, ki izhajamo iz družine Medved (po domače pri Florjanu) iz Prelog pri Šoštanju. Ker je od zadnjega srečanja minilo že pet let, smo se z veseljem odzvali na novo snidenje, ki smo ga pripravili v Šentilju. V Medvedjem krogu nas je sedja že 128 oseb, zbralo se nas je 108, nekaj pa jih je bilo žal zadržanih. Takšna srečanja so zelo pomembna za celo družino, saj mladina raste in se staramo, število se iz leta v leto spreminja in zato je dobro, da se večkrat srečamo in spoznamo med sabo. V starih časih, ko sta živela še oče in mati, smo se vedno sestajali 2x letno na domačiji v Prelogah, leta 1977 pa so mnogi starši zapustili rodni kraj. Zaradi rudarjenja in ugrezanja naše lepe vasice se namreč tam ni več dalo živeti in tudi mi nimamo več rodnega kraja. Še v osebnih izkaznicah ne, a v naših spominih še vedno živi misel na našo prelepo domačo vasico, ki je nikoli ne bomo pozabili, saj tudi rek velja, da kjer se ptič rodi, tja še vedno rad zleti. Žal pa je tam zdaj vse pod vodo. V Prelogah, kjer smo se rodili, as je bilo 13 otrok, ter oče in mama, sedaj po tolikih letih nas je še 11, od tega 3 bratje in 8 sester. vsi imamo družine in smo se razselili po naši lepi Sloveniji. Vodimo tudi rodovnik naših generacij in sicer pišemo že 5 generacijo, enega člana pa imamo že v 6. generaciji. Zato se vsi veselimo takih srečanj in želimo, da bi tudi mladi rodovi ohranjali tike in poznanstva med vsem sorodstvom ter spoštovali in negovali družinske vezi.

Silva Dermal

Rojstna vas

*Le kje si, rojstna vas domača,
kjer mlada leta tekla so,
zdaj tam Velenjsko je jezero,
le labodi plavajo.*

*Smo srečno tam živeli,
v prelepi vasici Preloge,
še ptički b'li so z nami veseli,
ko peli so nam budnice.*

*Tam razvil se je nov rudnik,
saj premoga blo je dost
še železnico so tam zgradili,
da vlaki premog razvozili so.*

*Rudarji tam skopali,
globoke etaže so,
se vse je poglobilo,
pokopalo tud' rodno zemljico.*

*Zdaj spomini še živijo,
na tiste lepe dni,
ko smo kot ptički tam na veji,
uživali mladostne dni.*

*Se vse je spremenilo,
tudi rojstnega kraja več ni,
še mi smo se razselili,
po lepi, slovenski zemljici.*

Silva Dermal

Foto: arhiv družine Medved

Zapisani (v) glasbi

STIL

Ansambel Stil je začel z delovanjem dve leti nazaj. Gre za mlad, ambiciozen ansambel, ki je poln načrtov. Pogovarjala sem se z Gašperjem Jazbecem.

Kdaj je začel delovati ansambel Stil? Kdo ste člani ansambla?

Ansambel Stil je začel delovati konec decembra leta 2009. Ansambel sestavljamo mladi fantje iz okolice Velenja. Vodja ansambla je Matic Golavšek, ki igra harmoniko, klaviature in poje prvi tenor. Njegov brat Denis Golavšek igra bariton, bas kitaro, kotrabas in poje prvi bas. Sandi Dobnik je naš najstarejši član, ki poje drugi tenor in igra ritem ter električno kitaro. Četrty član pa je moja malenkost, Gašper Jazbec, ki v ansamblu igrava bobne in pojem drugi bas.

Že kakšno leto preden je nastal ansambel Stil, so se zaradi družinskih poznanstev skupaj združili Sandi, Matic in Denis. Ti trije so nekaj časa skupaj igrali na porokah in raznih prireditvah, nato so se odločili, da bi v ansamblu imeli štiriglasno petje in tako je Matic našel mene. Skupaj pojeva pri zboru in povabil me je v ansambel. Tako je nastal ansambel Stil.

S čim se ukvarjate člani ansambla poleg glasbe?

Denis se še šola, je pa tudi član Pihalnega orkestra Zarja. Matic in moja malenkost skupaj obiskujeta Mešani pevski zbor Svoboda Šoštanj, ki ga vodi Anka Jazbec. Matic se ukvarja tudi z učenjem harmonike, sam pa sem zaposlen v družinskem podjetju Osmica, v prostem času pa si urejam vikend v Zgornjih Ravnah.

Sandi se je po zaključku srednje šole še bolj začel ukvarjati z glasbo. Obiskuje študentski gospel zbor Bee Geesus v Ljubljani pod vodstvom Mateja Vrtiča.

Posneli ste že nekaj pesmi.

Res je, posneli smo že dve pesmi. Prva je valček z naslovom Najin svet, ki ga je v celoti napisal Franjo Oset, član ansambla Modrijani. Druga pesem je polka z naslovom Pohorca je vzela, za katero je melodijo in

Foto: arhiv

aranžma napisal Rok Švab, prav tako član ansambla Modrijani. Besedilo te pesmi je napisala Vera Šolinc. Sedaj pa že pripravljamo nove skladbe, s katerimi se bomo morda prijaviли na nekaj festivalov v letu 2012. Konec leta 2012 nameravamo posneti tudi prvo zgoščenko in s tem pripraviti tudi koncert ob izidu zgoščenke.

V kom vidite svojega vzornika, če ta obstaja?

V domači glasbi so naši vzorniki vsekakor Modrijani. Igramo tudi največ njihovih pesmi. Kar se tiče zabavne glasbe, pa so nam najboljši Kingstoni.

Kakšne skladbe so vam najbližje?

Radi igramo vse zvrsti glasbe in vse zvrsti tudi radi poslušamo. Vedno pa bo prevladovala slovenska domača glasba.

Se že udeležujete tudi festivalov?

Bili smo že na dveh manjših festivalih in dosegli prvo in tretje mesto. Kot sem že omenil, se bomo naslednje leto potrudili nastopiti na čim več festivalih po Sloveniji.

Kakšne načrte imate za prihodnost?

Naši cilji za naprej so izdati čim več uspešnic in prav tako čim več zgoščenk ter napisati čim več svojih skladb.

Ansamblu Stil želim še veliko prehojenih glasbenih poti.

Melita Jelen

Tebi Vinska gora

V nedeljo, 16. oktobra, je bila dvorana v Vinski Gori ponovno polna. Slavili so domačini, ansambel Vikend, ki so pripravili promocijski koncert ob izidu svoje prve zgoščenke z naslovom Tebi, Vinska Gora. Ansambel Vikend, ki je sprva deloval kot trio, danes sestavljajo: vodja ansambla in harmonikar Rajko Petek, kitarist Miha Volk, kontrabasist Miha Lesjak in baskitarist Peter Osetič. Predstavljajo se s štiriglasnim petjem. Fantje v tem sestavu delujejo že dve leti. Predstavili so skladbe s svojega prvenca, med katerimi so: Ko se pravljica konča, naslovna Tebi, Vinska Gora, Spomin na ljubezen, Izgubil sem vse idr. Kot gostje so nastopili tudi ansambel Petra Finka, Naveza, Vihar, Gadi, Okajeni godci, oktet Dolič, Vokalna skupina Fortuna ter veliko presenečenje. Skupaj z Vikendom sta namreč nastopila ansambel Simona Legnarja in Franc Žerdoner s prijatelji. Rajko Petek je povedal, da si nikoli ni upal niti sanjati, da jim bo svojo prvo zgoščenko uspelo predstaviti v tako polni dvorani. Želimo jim še veliko, veliko glasbenega ustvarjanja, saj ljubezen in veselje do glasbe kar žari iz njih.

Melita Jelen

Foto: arhiv

Minutka »zaklopotala« v Cerkvenjaku

V soboto, 17. septembra, se je v osrčju Slovenskih goric, natančneje v Cerkvenjaku, odvijal že 24. festival Slovenskogoriški klopotec narodno-zabavne glasbe Cerkvenjak 2011. Festival, ki je že vrsto let v sklopu prireditve Klopotčev vikend, se je odvijal v prostorih osnovne šole v Cerkvenjaku. Predstavili so se ansambli: Žargon, Jurčki, Šaljivci, Minutka, Trio Rober, Navihani muzikanti, Pomladni zvoki, Poskočni muzikanti, Divja kri in Trubadurji. Prvo nagrado strokovne komisije so prejeli člani ansambla Minutka iz Šoštanja, ki pa se na tem festivalu niso predstavili prvič. Iskrene čestitke!

Melita Jelen

Foto: arhiv

Slavoj Žižek

Začeti od začetka

Če obstaja kak teoretik, ki je zmožen nagovoriti najširšo publiko, ne da bi pri tem spustil nivo razprave, potem je to zagotovo Slavoj Žižek.

Množice od Ljubljane do Londona, New Yorka ali Buenos Airesa v trumah derejo na njegova predavanja, kupujejo njegove knjige, ki jih je že sedaj več kot sto v vseh svetovnih jezikih, in berejo njegove vselej udarne članke. Žižek si je že zdavnaj zagotovil status pravcate popikone in rock zvezde v širnem svetu.

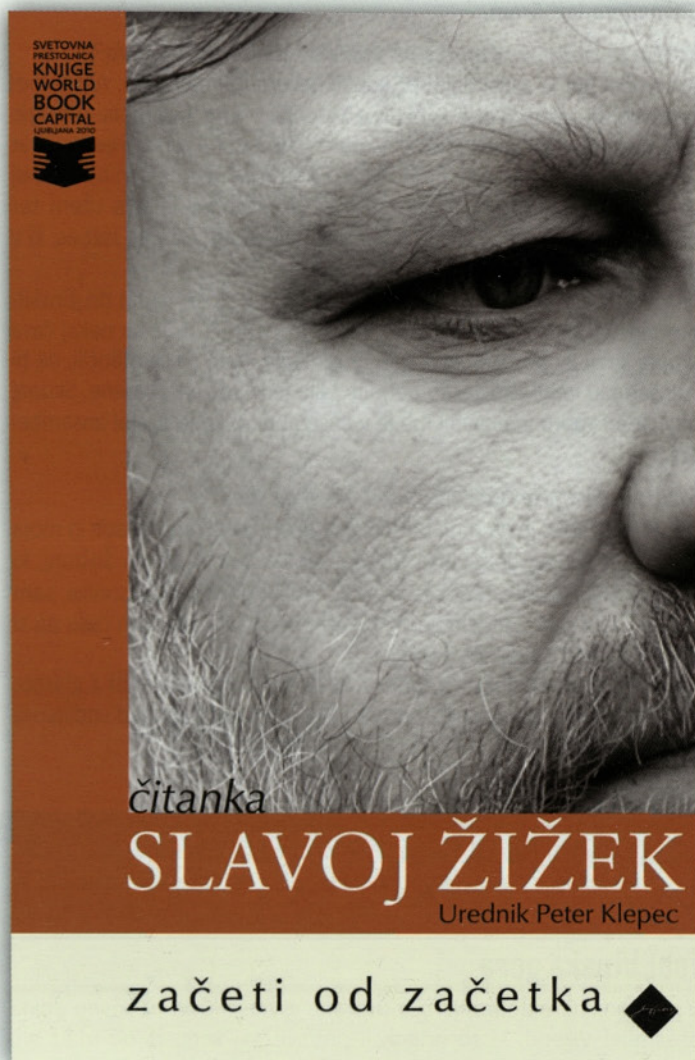
Njegovo glavno orožje in moč je njegov stil: mešanica psihoanalize Jacquesa Lacana, filozofije, vsakdanje patologije – številnih primerov iz literature, filma, klasične glasbe, politike, športa, fizike, popularne znanosti itn. In predvsem številnih šal.

Žižek je eden redkih avtorjev sploh, če ne kar edini, ki je zmožen še tako trivialne, banalne zadeve predstaviti in podati na netrivialen način, jih navezati kar najbolj jasno in razumljivo na najbolj zapletene spekulativne filozofske in psihoanalitične probleme. Vse za temeljni cilj: zмести, zbegati, osupniti bralca, omajati njegova trdna prepričanja in predsodke, ga usmeriti na iskanje lastnih odgovorov na že zastavljena in na še ne zastavljena vprašanja.

«Če Platon danes obstaja, potem je ateistični materialist in sliši na ime Slavoj Žižek,» je zapisal Peter Klepec, ki skozi sedem teoretskih prispevkov uvaja Žižka «od začetka».

Knjiga izbranih tekstov Slavoj Žižka se posveča predvsem njegovim besedilom, ki se nanašajo na analizo družbe in sodobnega funkcioniranja družbene vezi, namen tega ožjega izbora pa je slovenskemu bralcu ponuditi rdečo nit skozi labirint številnih Žižkovih tekstov, ki so v zadnjih dveh desetletjih izšli predvsem v angleškem jeziku in jih v slovenščini ni najti. Gre za tekste o funkcioniranju sodobne družbene vezi skozi optiko označevalca in simptoma, posebej pa je izpostavljena analiza ideologije («Rojstvo označevalca-gospodarja», »Marxova iznajdba simptoma«, »Ideologija danes«, »Pot do dialektičnega materializma«, »Začeti od začetka«, »Leninova izbira«). Izbor, ki priča o tem, da je Žižek zelo angažiran in aktualen mislec, ki je zmožen nagovoriti tudi širši bralni krog.

»V dobrih starih časih realsocializma je bil med disidenti zelo popularen vic, ki je ilustriral ničevost njihovih protestov. V Rusiji 15. stoletja pod mongolsko okupacijo se kmet s svojo ženo sprehaja vzdolž prašne podeželske ceste, ko ju ustavi mongolski bojevnik, ki ravno prijaha mimo, in kmetu pove, da bo zdaj posilil njegovo ženo; nakar doda: 'Ker pa so tla nadvse prašna, boš med posilstvom pridržal moja jajca, da si jih ne umažem!' Ko Mongol opravi svoje in odjaha, se kmet začne smejati: žena ga presenečena vpraša: 'Kako lahko skačeš od veselja, ko pa sem bila vpričo tebe pravkar brutalno posiljena?' Kmet odgovori: 'Pa sem ga! Njegova jajca sem podržal tako, da so povsem zaprašena!' Ta žalosten vic kaže na položaj disidentov: prepričani so bili, da zadajajo resne udarce nomenklaturi, dejansko pa so le malo zaprašili njene testise, medtem ko je nomenklatura še naprej posiljevala ljudi ... Ali današnja kritična levica ni v podobnem položaju? Naša naloga je dognati, kako storiti korak naprej – naša teza naj se glasi: kritični levičarji so v naših družbah doslej le prašili jajca oblastnikov, gre pa za to, da jim jih odrežemo.«

Ja, to je Žižek, v zanj značilnem slogu! A naj vas ne zavede: branje Žižka v celoti še zdaleč ni tako lahkotno, v njegovih spisih se je treba vedno znova prebijati skozi zelo zahtevne filozofske pasaže. Tako kot je zahtevno branje Hegla, Marxa in Lacana, na katere se Žižek v svojem pisanju največ opira. »Pozorni bralci Lacana so gotovo opazili, da v navezavi na 'strah pred Bogom' kot 'točko prešitja' izdelava formulo občega ekvivalenta: 'bogaboječnost' vznikne kot obči ekvivalent vseh strahov – vsi strahovi 'so zamenljivi s strahom, ki mu rečemo bogaboječnost'. Ali posledično ne naletimo tu na logiko, ki je na delu v dialektiki blagovne forme, ko Marx vpelje pojavitev denarja kot občega ekvivalenta vseh blag? Trenutek zamenljivosti vseh blag za denar – trenutek, ko se njihova vrednost, univerzalna razsežnost, utelesi v enem samem blagu – je trenutek 'transsubstanciacije' vseh blag, ki začnejo delovati kot pojavne oblike v denarju utelešene univerzalne Vrednosti; tako kot v primeru religije vsi strahovi pričnejo delovati kot pojavne oblike strahu pred Bogom....«

Navedeni odlomki so iz filozofove najnovejše knjige v slovenščini: **Začeti od začetka**, podnaslovljeni **Žižkova čitanka**. Uredil jo je filozof **Peter Klepec**, zanjo je izbral šest Žižkovih besedil, ki sta jih iz angleščine prevedla Simon Hajdini in Lidija Šumah in napisal spremno besedo. To je prva objava teh besedil v slovenščini in to v knjigi, ki je izšla v 8000 izvodih (v zbirki Knjige za vsakogar) in stane le tri evre. Knjiga je odlična priložnost, da se Slovenci seznanimo z mislijo v svetu najbolj znanega slovenskega filozofa. V Sloveniji živi in objavlja še nekaj izjemnih filozofov, a nihče od njih ni medijsko tako popularen kot Žižek. Mogoče kdo poreče: se resnemu filozofu sploh spodobi nenehno »vlačenje« po medijih!? Mogoče res ne, a čas je tak, da te, če nisi v medijih, pravzaprav sploh ni. Žižka imajo mediji radi in tudi on ne beži pred njimi. Tudi sicer ni nič narobe, če nekdo uspe tako težko disciplino kot je prava filozofija na primeren način preko medijev posredovati najširšemu občinstvu in nagovoriti čim več posameznikov za individualni vstop v filozofijo. Žižkova knjiga *Začeti od začetka* je prav takšna možnost. Berite torej Žižka, začnite od začetka.

O avtorju

Leta 1971 je na ljubljanski Filozofski fakulteti diplomiral iz filozofije in sociologije, na isti ustanovi pa še magistriral in doktoriral (1981). Drugič je doktoriral na temo psihoanalize v Parizu (Universite Paris-VII).

Žižek je eden izmed filozofov z največjo publiciteto v svetovnem merilu. Njegova področja delovanja so (lacanovska) psihoanaliza, politična filozofija, nemški idealizem itd.

Kot raziskovalec je zaposlen na Filozofski fakulteti v Ljubljani, vendar je njegova funkcija na tej ustanovi bolj častna, saj nima rednih predavanj. Kot redni profesor predava na »European Graduate School for Media & Communications« (Saas Fee, New York, Dresden), kot gostujoči profesor pa obiskuje pomembne univerze vseh držav sveta. Posebno priljubljenost dosega v ZDA, na Japonskem in v Južni Ameriki.

Žižek je avtor več kot sto izvirnih in prevedenih knjig. Velik je tudi nabor tem, ki se jih loteva: od politične apatije sodobnega življenja do

šale o možu, ki se boji, da ga bo pojedla kokoš; od etičnega junaštva Keanuja Reevesa v *Hitrosti do tega*, kako straniščne školjke razkrivajo narodovo dušo.« Bil je učenec in je interpret Jacquesa Lacana, piše pa o fundamentalizmu, ljudski toleranci, politični korektnosti, globalizaciji, subjektivizaciji, človekovih pravicah, Leninu, mitih, Alfredu Hitchcocku... Njegovi teksti opisujejo identitete, nastanek identitet in njihov odnos do neposrednega okolja, sestavljenega iz simbolnega in imaginarnega. Z razširitvijo na realno prevzame triadni model, kakor ga je v psihoanalizi uporabljal Lacan. Za produkcijo realnosti so potrebni strah, poželenje ali podobni nevidni ali bolje rečeno nezavedni procesi. Splošno se zrcali v posebnem, v »simptomu« - Freud je recimo menil, da se šele v zarečenem skriva resnica.

Slavoj Žižek je dosegel za filozofa nepredstavljivo prepoznavnost. Doma je zaradi svojega strastnega nastopanja in brezkompromisne drže poznan širši, ne le strokovni, javnosti; v tujini pa sodi med svetovno znane gostujoče profesorje. Razpon njegove filozofske oz. teoretske dejavnosti je zelo širok, zajema tako analize in interpretacije klasične in množične kulture (Wagnerjevih oper, Hitchcockovih filmov, Claudelovih tragedij, Jamesovih romanov ...) kot kritične premisleke sodobnih družbenih procesov. Glavno področje njegove dejavnosti pa je teorija v strogem pomenu besede.

Kritičen je tudi do pozivanja k strpnosti, ki je nenehno na jeziku današnjih liberalnih multikulturalistov. Ti številne probleme zožujejo na problem nestrpnosti, prezrejo pa politično neenakost, ekonomsko izkoriščanje in nepravilnost, ki so prava »narava« globalnega kapitalizma. Zanj je značilno tudi, da so »reči« tiste, ki prosto cirkulirajo, medtem ko je cirkulacija »ljudi« vse bolj nadzorovana. Ta novi rasizem razvitih ločuje tiste, ki so vključeni v sfero ekonomske blaginje, in tiste, ki so iz nje izključeni. Zato je prava rešitev problema priseljevanja, kot poudari avtor, podrtje tega družbenoekonomskega zidu, ne pa policijskega.

Maja Rezman Huremović

Foto: arhiv
Slovenski filozof predava protestnikom v New Yorku.

Rižarna

Krajevna organizacija ZB za vrednote NOB Ravne, ki ji predseduje gospod Viktor Potočnik, šteje 88 članov. Petdeset se nas je v krasnem nedeljskem jutru, 11.septembra, nabralo na avtobusu, ki je obkrožil oba kraka Raven in pobral izletnike, čakajoče ob cesti.

Destinacija ni bila izbrana naključno, pač pa zaradi povabila KO ZB Sežana. Njihov predsednik in naš član Slavko Filipčič, rojen Sežančan, sta prijatelja in tako je beseda dala besedo, pa so se, ko so bili v naših koncih, pripeljali na proslavo, ki je vsako leto okoli 20. februarja v Osreških pečeh v spomin pohoda XIV. divizije skozi Ravne. Ravenčani smo takrat Sežančane sprejeli in pogostili, zaradi česar so bili prijetno presenečeni in počaščeni in so nas že tedaj povabili v njihove kraje. No, predvsem zato smo jo ubrali proti Primorski.

Naš prvi postanek je bil na počivališču Ravberkomanda, kjer smo pomalicali sendviče in odlične krofe gospe Katice in jih poplaknili s tistim, kar smo vozili s seboj. V sončni Sežani nas je počakal prijazen, zgovoren gospod Pahor, pa ne Borut, ampak sežanski predsednik borcev. Sicer rojen po vojni, kot je sam rekel, ampak saj namen članstva in organizacije ni več samo v tem, da bi združevala borce, ki jih je seveda še zelo malo in vsako leto manj, pač pa, da se pomlajuje in tako skrbi za to, da spomin na 2. svetovno vojno ne bo prekmalu utonil v pozabo.

Na dvorišču sežanskega doma starostnikov, kjer smo se ustavili, je čakala velika miza, obložena z okusnimi kosi peciva, sadja, sokov in terana, kakopak. Nasmejane ženske so krožile med nami in klepetale in ponujale dobrote, ki so jih spekle za nas in ob njihovi gostoljubnosti smo se resnično prijetno počutili. Gospod Pahor, po imenu ga pa res nismo vprašali, nas je potem pospremil na avtobus in nam vso pot proti Trstu izbrano, tekočo besedo predaval o zgodovini Primorske. Načitan možakar, res, poznal je letnice, pogodbe, udeležence pogajanj, nam osvežil spomin na to, kako smo izgubili Trst. Zanimivo ga je bilo poslušati, dobro izobražen gospod je na področju zgodovine tega dela Slovenije. Pot do Trsta je minila, kot bi trenil in ko se je pred nami odprl razgled na mesto, smo slišali vzklrike: »Glej, morje!« In nekdo je pripomnil: »A ni škoda, do to ni več slovensko. Saj takrat so ženske po Velenju bojda govorile, da Trsta ne dajo. Da dajo svoje može, Trsta pa ne!«

Ne vem, ali je bila to šala ali ne.

Avtobus je po dokaj prazni cesti, vroča nedelja pač, pricijazil do naslednje postaje. Tržaška rižarna. Zakaj rižarna? Pred vojno je bilo v njej velikansko skladišče riža, ki so ga ladje pritovorile iz azijskih dežel in je potlej od tu romal na celino. Med 2. svetovno vojno pa so fašisti poslopje preuredili za druge namene: Za čakalnico na smrt. Nikoli ne bomo izvedeli točnega števila, mnogo jih je od tam z živinskimi vagoni potovalo v koncentracijska taborišča, nekaj tisočim pa so življenja vzeli v rižarni. Tam, kjer nas je sprejel vodič, uglajen gospod Sušič v častitljivih letih. Po tlakovanem hodniku, z obeh strani ograjenem s 17 metrov visoko gladko steno, ki je zatrla vsako jalovo upanje na pobeg, nas je popeljal v celico smrti. Stali smo tam, kjer so v letih 1943-1945 nagi, trepetajoči, brez upanja, čakajoči na smrt stali moški, ženske in otroci, obsojeni, ker so bili osumljeni, da so delovali

proti fašistom. Tudi otroci, da. Tisti, naglo obsojeni, so tam prestali kratek čas...Njihova imena so kmalu zadonela iz pločevinastih trobent, ki še štrlijo iz zamreženih oken, in posamično so vstopali v luknjo, kjer jih je čakal rabelj. Vsakogar je s kladivom udaril po glavi, in če je umrl, padel v nezavest ali pa bil pri zavesti, vsakogar je čakal isti konec: po nekakšnem žlebu je zdrsnil navzdol v krematorij. Pepel so potem nagrebli v vreče in ga razmetali v morje. Nekaj vreč je ob osvoboditvi še stalo ob zidu.

Obstali smo pred celicami smrti. Luknje, mogoče velike 2x2 metra, če ne še manj, črna tema, le na vratih izrezan majhen krog, skozi katerega je prihajal zrak. Tam je na usmrtitev čakalo od 5 do 8 ljudi hkrati. Od tam so jih vodili na zasliševanja in potem razmesarjene metali nazaj na kamnita tla. Tisti, ki so jih takoj postrelili, so bili pravzaprav najbolj srečni. In ko smo stali ob tisti steni, pred katero so postavili obsojence, ki so bili krivi samo tega, da so ljubili svojo domovino, nam je bilo vsem tesno pri srcih. Na prizorišče je prišla skupina vernikov, del maše so odmolili in v procesiji nosili prežalostno mater božjo, v bela oblačila oblečene sestre nekega reda, duhovniki, godba, verniki. V tesnobo tistih opečnih in betonskih zidov in v zidove krematorija, ki so ga fašisti po vojni sicer v večini porušili, da bi prikrili zločin, je odmevala Sveta Marija, pa Santa Marija, rožni venec v slovenščini in odmodlavanje v slovenščini in italijanščini. Na tistem kraju ni pomemben jezik, spomin je živ in žgoč v obeh jezikih enako in tiha prošnja je vela iz molitev, naj se rižarna nikoli več ne ponovi. Še več srh vzbujajočih resnic nam je natrosil gospod Sušič, pa ni, da bi vse podrobnosti pisala tukaj. Po tistem, kar smo slišali, kar smo občutili, sem pri sebi rekla, kar danes reče samo še kakšen starec, ki je izkusil strahote vojne: »Vse bo, samo da bo mir!«

No, po poti nazaj nas je minevalo mračno razpoloženje, tudi po zaslugi gospoda Pahorja, ki nam je natrosil nekaj dobrih vicev. Privoščili smo si kosilo v Sežani, na vrtu hotela pa so Strnakov Tonček, Kocov Pepč in Konovski Tonč vzeli stvar v svoje roke in frajtonarca, bariton in klarinet so zadoneli v leno poletno nedeljo.

Zapeljali smo se mimo Lipice, kjer so se seveda pasli konji, mladi črni in stari beli lipicanci. Krenili smo proti Bazovici, saj še pomnimo iz šolskih dni bazoviške žrtve: Marušič, Miloš, Bidovec in Valenčič. Ob 6.43 zjutraj so odjeknili štirje strelji in štiri matere so zajokale, je rekla voditeljica. Domoljubi, ustreljeni na bazoviški jasi. V spomin nanje je tukaj vsako leto svečana dvojezična proslava. Letošnji slavnostni govornik je bil minister za šolstvo Igor Lukšič. Na prizorišče proslave je točno ob začetku prikorakala dolga kača pohodnikov, ki so bili na poti že od jutra. In ko je na koncu proslave zadonela primorska himna, kot ji domačini pravijo, veličastna Vstala Primorska, smo res začutili duha domoljubnosti, ponosa, zanosa in veselja, da je bila Primorska priključena k matični domovini.

Po proslavi smo rajžali proti domu, v zadnjem delu avtobusa so peli tiste lepe, že precej pozabljene, pa zato toliko več vredne.

V Ravne smo prispeli ob osmih zvečer in v Prosenjakovem gostišču nam je dobro dela topla večerja, prijazen lastnik in hitra postrežba. Spili smo kak kozarček, nekateri tudi zaplesali, še naši štrajharji so prinesli svoje priročne instrumente in prijetno utrujeni in polni vtisov smo potem posedli na avtobus, ki nas je spet razvozil tja, kjer smo zjutraj vstopili nanj.

Marijana Kotnik

Meditacija

Pozor – zavedanje!

Po zadnjih podatkih je na svetu 1210 dolarskih milijarderjev in med njimi ni nobenega Slovenca. Slim 74, Gates 74, Buffet 50, Arnaut 41, itd. vse tja do prve ženske na desetem mestu z ubogih 26,5 milijarde dolarjev premoženja. Skupna vrednost vseh bolj bogatih že presega 4,5 bilijona dolarjev, med tem ko pet najbogatejših Slovencev doseže komaj 780 milijonov evrov. Vidimo lahko, da so pravi berači v primerjavi z bogatimi v svetu. Slovenci so v svetu v primerjanju dobili status berača.

Vsak si želi biti bogat, imeti topel in varen dom, dobro službo, prijatelje, status, neko veljavo in pomembnost. To je v naravi človeka, bi dejali ljudje, v genih, bi rekli znanstveniki. Želja biti bogat, je v bistvu to, da imaš kaj jesti, da si oblečen, imaš streho nad glavo, izobrazbo, službo in vse, kar še zraven sodi. Ko imaš vse to in če ti je premalo, potem zraste želja, postati demokrat, politik, vodja, predsednik, bogataš in biti na vrhu. Ker tega ne zmorejo vsi, pravzaprav ni prostora za vse, je potrebna selekcija, tekma in boj. Vsi bi radi bili na nekem vrhu, lahko samo na navadnem hribu. Nekateri na Urški, drugi na Everestu, tretji na Luni. Ni važno kako visoko, pomembno je, da si višje nad drugimi. V službi napreduješ in vsi želijo na vrh, seveda kamor drugi ne morejo. Potrebno je iti na vrh, kajti če ne greš, boš na tleh, tam pa ni kaj jesti, piti in dobiti.

Ker je za doseg vrha potrebna oprema, se priprava prične že v osnovni šoli in nadaljuje v vseh segmentih nadaljnega bivanja. Naučiti se več in znati več kot drugi, dobiti oceno z vrha in tisto pri tleh. V um človeka se naselijo boj, tekma in zavist, ki trajajo vse do groba. Kaj pa potem naprej od groba? Ali mislite, da vse to traja še naprej? Zapleteno vprašanje, na katerega si je odgovoril v zadnjem mesecu umrli računalniški bogataš, ne more pa vam to povedati. Njegova smrt je bila tako silovita, da ni ohranjal pozornosti v tem veličastnem sedanjem trenutku. Kje mislite se konča ta zgodba? Kaj zdaj počne z denarjem, ki ga je pobral, ni pa ga potreboval. Ni imel znanja o najpomembnejši stvari na svetu. Seveda je izdelal najboljše računalnike, žal je o sebi vedel malo.

Najpomembnejša stvar, zaradi katere se človek rodi v tem svetu, je zapostavljena. Veda o samem sebi in zavesti je odrinjena, ni je najti v šolah in vsak se mora znajti po svoje. V tem primeru je računalničar ostal človek z beraško skledo, ki berači v prostranstvih krutega vesolja. Vemo, kako je s temi milijarderji, imajo kar ne potrebujejo, na koncu pa so obremenjeni celo bolj kot vsi drugi. Še slabše je s politiki, ti nimajo bogastva, si ga pa želijo, zato plezajo na vrh. Prehitevajo drug drugega, so zviti, lažejo, se pretvarjajo in si izmišljajo stvari, ki preprosto niso jasne. So pa zapletene zato, da jih samo oni razumejo. Zakaj mislite, je potrebno toliko navidezno zahtevnih služb? Zato, da se človek ne spozna več na preproste stvari. Recesija, kriza, propadla podjetja, bogate ali uboge banke, premajhen ali velik bruto družbeni prihodek in milijon teh tako imenovanih izmišljenih nategov za človeštvo, vse to mora človek poslušati dan na dan.

Bolj pomembno je to, da ne sme človek pasti na izpitu zavedanja. Kadar ostaneš brez zavesti, takrat izgubiš celotno dostojanstvo, človečnost. Ni pomembno, koliko imaš, zagotovo najbolj pomembno je, koliko si zavesten. Tega najbolj primanjkuje v celem svetu. Lahko si berač, pa imaš zavedanje, lahko si bogat, pa nimaš zavedanja, lahko si berač, pa nimaš zavedanja, lahko si bogat, pa si zelo zavesten. Vidimo, da obstaja več kombinacij, v eni izmed njih se nahajate tudi vi, ki to berete. Ne imejte želje po bogastvu, če nimate zavesti, ne želite si biti berač, če ne morete biti zavestni, ne poskušajte na vrh, če ni zavedanja. Ne priključite se politikom, ki so v večini nezavedni in imajo svoje stranke. Za to, da se svet vrti in to bolje kot sedaj, potrebuješ pet pametnih in srčnih ljudi, ki so zavestni in vse bo v najlepšem redu. Kaj pa pri nas v Sloveniji, trije so dovolj, ampak zavestni, pravični in pametni. Ne potrebujemo politikov, samo trije zavestni ljudje so dovolj. Vemo kaj so naredili LDS, ZARES, SD... da ne naštevamo naprej. Propad podjetij, polnjene denarnic, zadolževanje, skrivanje, goljufanje - teh zgodb je veliko. Ampak to naj vas ne utruja, to naj se vas ne tiče, seveda, če niste zaradi ne zavedanja danes lačni in prosjačite v lažnih humanitarnih ustanovah. Politične igre sveta so igre nezavednih ljudi, ki hočejo na vrh, želijo vedno več in več, ne vedo pa, zakaj si želijo.

Trpljenje nastaja zaradi nezavestnosti posameznika, ki je vpet v igre in iluzije sveta, dotaknejo se ga pa toliko, kolikor verjame lažnim agitatorjem demokracije, politike, boljšega in lepšega sveta. Boljšega sveta zunaj ni, znotraj je vse in tam je potrebno poiskati. Zunaj ostajamo berači vsi - milijarderji in tisti z manj. Samo znotraj smo lahko bogati.

Mi ne dihamo, dihanje se dogaja zaradi veličine stvariteljske energije. Ponoči bi umrli, zaradi našega nezavedanja, če TO ne bi obstajalo. Kaj je TO, ki nam podarja življenje, kaj je tisto, kar namesto nas prebavlja in poganja srce? Ko rešimo to vprašanje, potem šele lahko rešujemo zapletene stvari sveta, prej ne. Zapletene so postale zaradi vas, ki ste nezavestni, ustvarjate svet, ki je zapleten in teptate ljudi, ki so prav tako nezavestni. Videti in spoznati TO je temelj vsega znanja, vsa druga znanja morajo izhajati iz tega temeljnega znanja. Znanje o Človeku in njegovi biti. Če tega ni, ste berač, kljub milijardam in političnim vrhovom. Zato ne verjemite politikom in njihovi propagandi o boljšem, lepšem, višjem, hitrejšem, bolj delovnem. Se spomnite, ko je neki norec navajal, da delo osvobaja. Ne verjemite, ker če boste verjeli, ne boste nikoli izvedeli. Morda boste izvedeli, če boste poskusili z geslom: "Nič ne delam in sem zavesten". Takrat boste prvič uspeli, to je uspeh ne samo za to življenje, ampak za vsa življenja. Ko upoštevaš, da nič ne delaš, pomeni da vas ni, ni vas, da bi se podpisali pod kakršno koli stvaritev in s tem dokazovali, da vam pripadajo milijarde. Ali da vam pripada petdesetkrat večja plača od snažilke, potem pa vam ta denar vse življenje leži na banki ali kroži, da vam polni beraško skledo. Ne potrebujete ambicije po čemerkoli, še najmanj po delu, karieri, denarju ali boljšem svetu. To kar vidiš v svetu, je zrcaljenje tvoje lastne notranjosti. In če hočeš na vrh, biti izvoljen, graditi boljši svet, postati politik s stranko, pomeni, da si na poti v brezno, iz katerega boš težko kdaj splezal. Zavest - ne boljši svet!

Šport in rekreacija

Liga žogo miga

Tudi letos smo se odločili za sodelovanje v ligi LIGA ŽOGA MIGA za deklice v mini odbojki (letnik 2001 in mlajše).

Namen lige je predvsem zapolniti obdobje, ko v selekcijah mini odbojke na urniku ni tekmovalj. Hkrati je to primeren čas za pripravo na tekmovalno sezono, saj za

veliko večino deklic predstavlja to nekaj novega. Tudi v naši ekipi je kar nekaj novink, ki bodo skozi celotno tekmovalno (4 krogi) vse dobile priložnost, da se seznanijo s sistemom tekmovalja in preizkusijo v igri. Poleg ŽOK Kajuh Šoštanj so v ligo vključeni še klubi: ŽOK Mislinja, ŽOK Braslovče, OK NKBM Maribor, OK Prevalje in OK Formis Bella. Igra se turnirski dvokrožni sistem vsaka ekipa z vsako.

8. oktobra so deklice v Mislinji že odigrale prvi krog in se zelo dobro odrezale. Vse ekipe so premagale z rezultatom 2 : 0 v nizih, klonile so le proti favorizirani ekipi Formis Bella. Naslednji krog je 22. oktobra v Braslovčah, v novembru pa odhajajo še v

Foto: A. Žigon

Maribor in na finalni turnir v Mislinjo.

Breda Goltnik

Ribiška tekmovalja

Ob Družmirskemu jezeru je v nedeljo, 11. 9. 2011, potekalo ribiško tekmovalje za prehodni pokal Občine Šoštanj, na katerem je tekmovalo 19 ribičev. Tekmovalje je potekalo na novi tekmovalni trasi ob lepem sončnem vremenu.

Med posamezniki je prvo mesto s 14.350 grami ulovljenih rib osvojil Nikola Abrič, drugo mesto je osvojil Vlado Witmajer s 7.574 grami ulovljenih rib, tretje mesto pa je osvojil Franc Jakš s 7.276 grami ulovljenih rib. Pokale in priznanja najboljšim so podelili župan Občine Šoštanj Darko Menih, predsednik RD Paka Šoštanj Franc Ravnjak in tajnik RD Paka Šoštanj Boštjan Bizjak.

Prav tako ob Družmirskemu jezeru je potekalo tudi v soboto, 8. 10. 2011, ribiško tekmovalje za prehodni pokal Turistično

Foto: Boštjan Bizjak

olepševalnega društva Šoštanj, na katerem je tekmovalo 9 ribičev.

Med posamezniki je prvo mesto s 7.256 grami ulovljenih rib osvojil Silvo Koželjnik, drugi je bil Gliša Milosavljevič s 3.695 grami ulovljenih rib in tretji Štefan Makari s 3.146 grami ulovljenih rib.

Foto: Boštjan Bizjak

Po tekmovalju so tekmovalci vse ulovljene ribe vrnil v Družmirsko jezero.

Pokale in priznanja najboljšim so podelili predsednik Turistično olepševalnega društva Šoštanj Roman Kramer s predstavnicama in predsednik RD Paka Šoštanj Franc Ravnjak.

Boštjan Bizjak

Gaberčani rekreirajo

Športno društvo Gaberke je tudi letos za kolesarje pripravilo kolesarsko transverzalo, ki je bila razdeljena v dve kategoriji. A transverzala je bila bolj zahtevna, saj je bilo potrebno obiskati večino točk na hribih med Kopami in Goltemi. B transverzala je bila lažja. S kolesom se je bilo potrebno pripeljati do nižje ležečih točk v okolici Šaleške doline. Ob zaključku transverzale je bil, kot že nekaj let, na sončno nedeljo, 2. oktobra 2011, organiziran kolesarski izlet do Rihterja v Spodnjem Razborju. Med kolesarjenjem pa je eden od kolesarjev izgubil termoflis, pa za to sploh ni vedel, kar je bilo kasneje na zaključku še kako pripravno za zabavo. Za izgubljen kos oblačila je bila namreč izvedena licitacija, kjer je tudi sam lastnik nevede kar precej prispeval k dvigu cene. Na koncu je presenečeno ugotovil, da bo moral od prijateljev za ustrezno količino piva in vina odkupiti svoje oblačilo za vsaj dvakratno vrednost.

Letošnji zaključek transverzale pa se je vseeno razlikoval od zaključkov iz prejšnjih let. Po kolesarskem izletu so se namreč kolesarji pripeljali do Kozolca Kulturnice, kjer se je že pripravljala razstava gob. Predsednik ŠDG Primož Grudnik in Predsednik Kulturnice Franc Šteharnik sta se namreč dogovorila, da bosta letos zaključek

kolesarske transverzale in gobarski piknik potekala skupaj pri Kozolcu Kulturnice. Prireditvev je bila dobro obiskana, saj je prišlo veliko kolesarjev, gobarjev in vseh ostalih, ki jih je prireditvev zanimala. Kolesarji, ki so opravili eno od kolesarskih transverzal, so dobili majice z logotipom ŠDG.

Tradicionalno gobarsko razstavo je v sodelovanju s Kulturnico Gaberke pripravil determinator Jožef Lekše s člani iz Gobarskega društva Marauh iz Velenja. Kot sam pravi, začetek letošnje jeseni ni bil ravno idealen za rast gob, saj je bilo bore malo dežja. Kljub sušnemu času pa je uspel skupaj s krajani za razstavo pripraviti okoli 70 vrst gob. Njegovo predavanje o gobah se je pričelo s predstavitev nove uredbe o gobah, ki je bila sprejeta letos. Predstavil je tudi spremembe pri zavarovanih prostoživečih glivah. Tudi

kostanj je že bil zrel, sta se pa morala Bojan in Slavko kar precej truditi, da sta zagotavljala zadostne količine pečenega kostanja za obiskovalce. Bolj redka pijača je bil jabolčnik, saj je bila letos bera jabolk slaba. Milan in Štefka Sovič sta pripravila okusno gobovo juho, ki se ji nihče ni mogel odreči, še župan Darko Menih ne, ki se je skupaj z ženo oglasil na gobarski razstavi.

Druženje pod Kozolcem je trajalo pozno v noč in predsednika društev sta ugotovila, da odločitev o skupni prireditvi obeh društev ni bila napačna.

A. Grudnik

Foto: A. Grudnik

Pohod po Trški poti ob 100 letnici Šoštanja

V nedeljo, 9. oktobra 2011, smo se planinci in ljubitelji pohodništva, v organizaciji Planinskega društva Šoštanj in KS Šoštanj, odpravili na pohod po Trški poti. Našo druženje smo začeli pred Ribiško kočjo v Šoštanju. Ob jutranjem pozdravu predsednice KS Šoštanj Vilme Fece in predsednika PD Šoštanj Jureta Dreva, smo se odpravili na pot. Pot vodi po mejah nekdanjega trga Šoštanj in jo je ob svoji 90 letnici leta 1994 odprlo PD Šoštanj. V zmerni hoji z nekaj postanki jo je moč prehoditi v 4 urah. Tako smo se tudi mi dobre volje, nekateri tudi malo utrujeni, malo čez poldne vrnili na cilj na Ribiško kočjo. Malce premraženi in lačni, smo se z veseljem okrepčali z golažem. Za presenečenje pa so predstavniki KS Šoštanj, vsem udeležencem izleta podarili knjigo Zgodovina Šoštanja I, dr. Toneta Ravnikarja.

Na planinski način smo tako obeležili še eno od prireditev, ki potekajo v našem mestu ob 100 letnici.

Tatjana in Matej

Šahovski turnir

Na odprtem šahovskem turnirju v Šoštanju 2. oktobra 2011 je zmagal Rifet Šahinović in Črne na Koroškem, najboljši Šoštanjčan je bil Drago Šumnik Luka, ki je obenem postal Občinski prvak. Na turnirju je sodelovalo 24 šahistov različnih klubov.

Gregor Rupnik

Foto: arhiv

Foto: arhiv

Vulkan po mejah vasi

Ob prazniku Občine Šoštanj sta Krajevna skupnost Bele Vode in Kulturno športno društvo Vulkan letos ponovno organizirala pohod po tretjini Belih Vod. Pred enim letom je pohod potekal od šole mimo Acmana, Srebotnika, Prešarja do izvira Ljubije, Černivšeka, Savineka in do zaključek pri šoli. V soboto, 1. 10. 2011, pa se nas je 28 pohodnikov zbralo pri šoli v Belih Vodah in odpravili smo se po drugi tretjini obrobja Belih Vod. Prehodili smo pot šola – Savinek – Honec – Černivšek – Zajetje – Zaloka – Leskovšek – Enclj – Senovršnik – Lovska kočja – Belovoški vrh – šola. Pri kmetiji Leskovšek

so nas pričakali z okrepčilom in za nekaj časa smo se lahko odpočili in si nabrali novih moči. Nato smo se odpravili naprej po zastavljeni poti in po šestih urah naporne hoje smo končno prispeli do cilja. Tam nas je pričakal golaž, ki ga je čistila Krajevna skupnost Bele Vode. Lepo, sončno in toplo vreme je bilo samo še pika na našem druženju in dobre volje smo se razšli.

Zadnji, tretji pohod po tretjini Beli Vod pa bo organiziran naslednje leto, odšli pa bomo do Belovoškega vrha, lovske kočje, Slemenca, mimo Žlebnika, kjer je padel Karel Destovnik-Kajuh, do Grebenška in nazaj proti šoli.

Upamo, da se bo naslednjega pohoda udeležilo še več pohodnikov, ki bi radi videli,

Foto: arhiv

kam vse se raztezajo meje Belih Vod.

Stanko Podvratnik

Saša posekala vso konkurenco

Po predhodnih območnih tekmovanjih gozdarjev – sekačev (za področje Zgornje Savinjske in Šaleške doline je bilo junija v Gornjem Gradu, avgusta pa v Lučah) so se prvaki pomerili tudi na državnem tekmovanju, ki je potekalo v nedeljo, 21. avgusta, v okviru 49. sejma AGRA v Gornji Radgoni.

Zavod za gozdove Slovenije je pripravil tradicionalno, tokrat že 13. državno sekaško tekmovanje slovenskih lastnikov gozdov. Tekmovanja zavod pripravlja zato, da bi med lastniki gozdov populariziral varno in pravilno delo v gozdu, tekmovanje pa je sestavljeno iz poznavanja varnosti in zdravia pri delu v gozdu in v lesarstvu, poznavanja in vzdrževanja tovrstne tehnike ter iz spretnosti, natančnosti in pravilnosti opravljenih tipičnih del v gozdarstvu (posek in obdelava lesa). Letošnjega tekmovanja se je udeležilo 15 ekip iz vse Slovenije z 42 tekmovalci in tremi tekmovalkami. Med ekipami je zmagala ekipa območne enote

ZGS Nazarje pred ekipami OE Tolmin, Maribor, Sežana in Slovenj Gradec. Med posamezniki so se pri moških najbolje uvrstili Janko Mazej (OE Nazarje) iz Belih Vod na prvo, Marko Jelšnik (OE Nazarje) iz Gornjega Grada na drugo, Niko Rupnik (OE Tolmin) na tretje, Stanko Goličnik (OE Nazarje) iz Belih Vod na četrto in Matic Čuk (OE Tolmin) na peto mesto. Med ženskami se je brez konkurence na prvo mesto uvrstila Lučka Jelšnik iz Gornjega Grada, na drugo Nataša Zamernik in na tretje Berta Voler, obe iz Luč ob Savinji, vse iz ženske ekipe OE Nazarje. Pri nakladanju lesa in sestavljanju piramide z dvigalom na gozdarski prikolici so se najbolje odrezali Anton Turk (OE Nazarje) iz Nazarij na prvem, Dejan Horvat (OE Murska Sobota) na drugem in Uroš Damiš (OE Brežice) na tretjem mestu. Vsekakor si tekmovalke in tekmovalci iz Zavoda za gozdove Slovenije OE Nazarje zaslužijo občudovanje in čestitke.

Jože Miklavc

Foto: Jože Miklavc

Janko Mazej iz Belih Vod, mladi kmet in lastnik gozdov, je že vrsto let slovenski šampion z motorno žago, tako tudi tokrat, ko je v Gornji Radgoni na 49. sejmu kmetijstva ugnal vso slovensko sekaško elito.

KK Elektra

Memorial Matjaža Nateka 2011-11-02

30. 9. in 1. 10. 2011 je v Športni dvorani Šoštanj v organizaciji KK Elektra in soorganizatorjev Občine Šoštanj, Pihalnega orkestra Zarja, KS Šoštanj in Športne zveze Šoštanj, potekal 8. memorial Matjaža Nateka. Seveda je memorial posvečen Matjažu Natku (1933-2002), ki je svoje življenje posvetil razvoju košarke, saj je bil več kot 50 let aktiven na lokalnem in državnem nivoju tako kot igralec, trener, sodnik, kot košarkarski funkcionar. Poleg tega je bil tudi dolgoletni ravnatelj Osnovne šole Bibe Röcka, dolgoletni predsednik Krajevne skupnosti Šoštanj, svetnik v Svetu Občine Šoštanj, predsednik Pihalne godbe Šoštanj in član upravnega odbora Športne zveze Šoštanj.

Na prvi tekmi memoriala smo spremljali dve odlični napadalni moštvi. Šentjur je odlično začel in je ob polčasu imel že lepo prednost. Geoplin Slovan je deloval malce zaspano, a ko se je prebudil Luka Rupnik in je s svojimi podajami začel razigravati soigralce (zbral je kar 10 podaj), se je Slovan nevarno približal in Šentjur se je moral za zmago zelo potruditi.

Na drugi tekmi se je članska ekipa KK Elektra prvič letos uradno predstavila domačem občinstvu. Nasprotnica je bila ekipa Maribor Messer.

V popolnoma novi športni opravi novega uradnega opremljevalca kluba, podjetja Hummel Slovenija, so košarkarji Elektre tekmo začeli podjetno in hitro povedli s 5 : 0. Nato pa je večji del srečanja prevladovala trda obramba na obeh straneh in nobena ekipa si ni uspela priboriti občutne prednosti.

Košarkarji Elektre so se prebudili v drugem

Foto: SiNi

polčasu, kjer so v zadnjih minutah le malce stopili na plin in tekmo varno pripeljali do konca. Pri Elektri je odlično igral Julevič, ki je dosegel 21 točk in 8 skokov, svoj delež pa je dodal tudi kapetan Nuhanović, ki je odlično skalal v napadu in obrambi (13 skokov in 1 blokada).

V zelo razburjivi finalni tekmi se je o zmagi odločalo v zadnjih minutah. Z malce sreče, a povsem zaslužno je lovoriko osvojila ekipa Šentjurga. V tekmi za tretje mesto pa je Maribor Messer zlahka premagal ekipo Geoplin Slovana. V tekmi za 3. mesto se je zelo dinamična tekma med Mariborom in Slovanom prelomila na začetku 2. polčasa, ko je ekipa Maribora povsem nadigrala nasprotnike in si priborila neulovljivo prednost. Igralci Slovana so se sicer trudili in skušali uloviti priključek, a je bila ekipa Maribora tokrat veliko boljši nasprotnik in je tekmo rutinirano privedla do konca. Maribor Messer je tako na koncu osvojil 3. mesto, ekipa Geoplin Slovan pa 4. mesto.

Na tekmi za 1. mesto se je domača Elektra pomerila z ekipo Šentjurga.

Elektra je prejšnji dan premagala Maribor Messer predvsem po zaslugi odlične obrambe, Šentjur pa je prav tako premagal Geoplin Slovan predvsem po zaslugi odličnega napada. Dva različna sloga igre sta obetala izjemno zanimivo finale.

Foto: SiNi

Šentjur je zanesljivo dobil 1. četrtno, košarkarji Elektre pa nato zanesljivo 2. četrtno. V 2. polčasu je sledilo izmenično menjavanje v vodstvu. Obe ekipi sta tokrat igrali dobro obrambo in nista dovolili, da bi se nasprotnik razigral in si priboril občutno prednost. O zmagovalcu so torej odločale zadnje minute srečanja.

Ob izenačenem izidu 64 : 64 je odgovornost v ekipi Šentjurga prevzel Rembert in dvakrat zanesljivo zadel za 2 točki. Ob 4 točkah prednosti Šentjurga je Elektra skušala preobrniti izid z osebnimi napakami, a so bili igralci Šentjurga nezgredljivi z linije prostih metov in zmagali prvič v zgodovini Natekovih memorialov odšla v Šentjur. Pri domači ekipi Elektre so dobro tekmo odigrali Lelič, Nuhanović in Bajramlić.

Po končanem finalnem dvoboju je sledila še zaključna slovesnost in podelitev pokalov. Pokale sta, ob prisotnosti vdove Matjaža Nateka, podeljevala predsednik KK Elektra Marko Štrigl in župan Občine Šoštanj ter poslanec v Državnem zboru RS Darko Menih. Za najboljšega strelca turnirja je bil proglašen Marko Pajič iz ekipe Geoplin Slovana in za najboljšega igralca turnirja Tadej Ferme iz ekipe Šentjurga.

s/r

Nova podoba Elektre

KK Elektra v novi podobi štartal v novo tekmovalno sezono v 1. SKL, Ligi Telemach.

V petek, 30. 9. 2011, se je na novinarski konferenci predstavila članska ekipa KK Elektra.

Po uradnem delu je sledilo še druženje s košarkarji članske ekipe na vrtu Vile Mayer.

Prav tako se je predstavil nov uradni opremljevalec kluba za to sezono. To je podjetje Hummel, ki je s tem sodelovanjem prvič zakorakalo na slovensko košarkarsko prizorišče. Podpredsednik KK Elektra Drago Skornšek je predstavil vizijo kluba, trener članske ekipe Gašper Potočnik je predstavil letošnje cilje, kapetan Salih Nuhanović pa je spregovoril o

pripravah na sezono in o vzdušju v ekipi.

Član upravnega odbora kluba Žiga Brodnik je predstavil nov logotip kluba in novo podobo članskih dresov. Klub bo skušal biti v koraku s časom in se bo v bodoče predstavil z novo in bolj opazno zunanjo podobo. Prav tako bo klub skušal okrepiti medijsko prepoznavnost v lokalnem in tudi širšem pogledu.

s/r

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Taborniki

V spomin na Rika Železnika

V soboto, 8. oktobra, je na istem prostoru, kjer je svoj prvi šotor postavil Riko Železnik, pod Vilo Široko v Šoštanju, potekala prav posebna spominska slovesnost ob 105. obletnici rojstva Rika Železnika. Slovesnost je potekala v organizaciji Rodu Pusti grad Šoštanj in Šaleške zveze tabornikov, regionalne skavtske zveze.

Foto: arhiv

Foto: SiNi

Riko Železnik je po mnenju mnogih pravi šaleški Baden Powell, saj je leta 1937 v Šoštanju ustanovil prvi skavtski steg, ki je deloval do začetka 2. svetovne vojne. Po končani vojni je veliko pripomogel k ustanovitvi Rodu Pusti grad Šoštanj in postal tudi njegov častni član. S svojimi izjemnimi izkušnjami in znanjem je pomembno vplival na razvoj taborništva v Šaleški dolini in posebej v Šoštanju.

Foto: SiNi

Ob tej priložnosti, na kateri se je zbralo lepo število starih in malo manj starih tabornikov iz vseh okoliških rodov, je po krajšem kulturnem programu starešina Šaleške zveze tabornikov Tone De Costa, sinu Bogdanu Železniku izročil skulpturo skavta Petra, posmrtno namenjeno njegovemu očetu. Obenem je izkoristil priložnost in se zahvalil tudi gostoma Dragu Šabcu (predvojni skavt in ustanovitelj Kajuhovega rodu v Šmartnem ob Paki) in Petru

Foto: SiNi

Krapežu (najditelju tabornega prostora v Ribnem), ki sta vsak na svoj način dodala kamenček v mozaiku taborništva v Šoštanju in Šaleški dolini.

SiNi

Zadišal je pečen kostanj!

V soboto, 15. oktobra, smo taborniki Rodu Pusti grad Šoštanj za svoje člane pripravili kostanjev piknik. Ob lepem vremenu se nas je, po prehojenem krajšem orientacijskem pohodu, na športnem igrišču v Florjanu zbralo nekaj več kot 70 tabornikov vseh starosti. Ob različnih družabnih, štafetnih in športnih igrah smo se skupaj zabavali in seveda čakali na svojo porcijo kostanja, ki so ga ob igrišču vztrajno pekel naši kostanjepek Luka.

Stari rek, da ob dobri družbi čas teče dvakrat hitreje kot sicer, zgleda, res drži. Kmalu so prišli starši po svoje otroke, zato smo otrokom pomahali v slovo in jim obljubili, da se prav kmalu spet vidimo.

Jesenski pozdrav!

SiNi

Foto: SiNi

Foto: SiNi

Taborniki na bowlingu

V petek, 14. oktobra, je 16 tabornikov PP-jev in Grč (vsi so vodniki in člani vodstva Rodu Pusti grad Šoštanj) za dobri dve uri zasedlo 4 steze bowlinga v TUŠ centru v Celju. Tovrstna zabava in druženje sta nujno potrebna za utrjevanje naših vezi in prijateljstva. Navsezadnje smo vsi prostovoljci in z veseljem živimo svoje taborniško življenje.

Prvak v bowlanju je postal Denis Pučko, ki je pokazal izjemno natančnost in na koncu zbral kar 404 podrte keglje, drugi je bil starešina rodu SiNi s 358 podrtimi keglji, tretja pa je bila načelnica Mojca Čebul s 356 podrtimi keglji.

Ob imenitni zabavi in dobri družbi smo tako uspešno okrepili naše vezi in se že veselimo naslednje taborniške akcije, namenjene nam, malo starejšim tabornikom.

SiNi

Foto: SiNi

Iš piš ti loviš!

zbrala: Špela Poles (junij 2011)

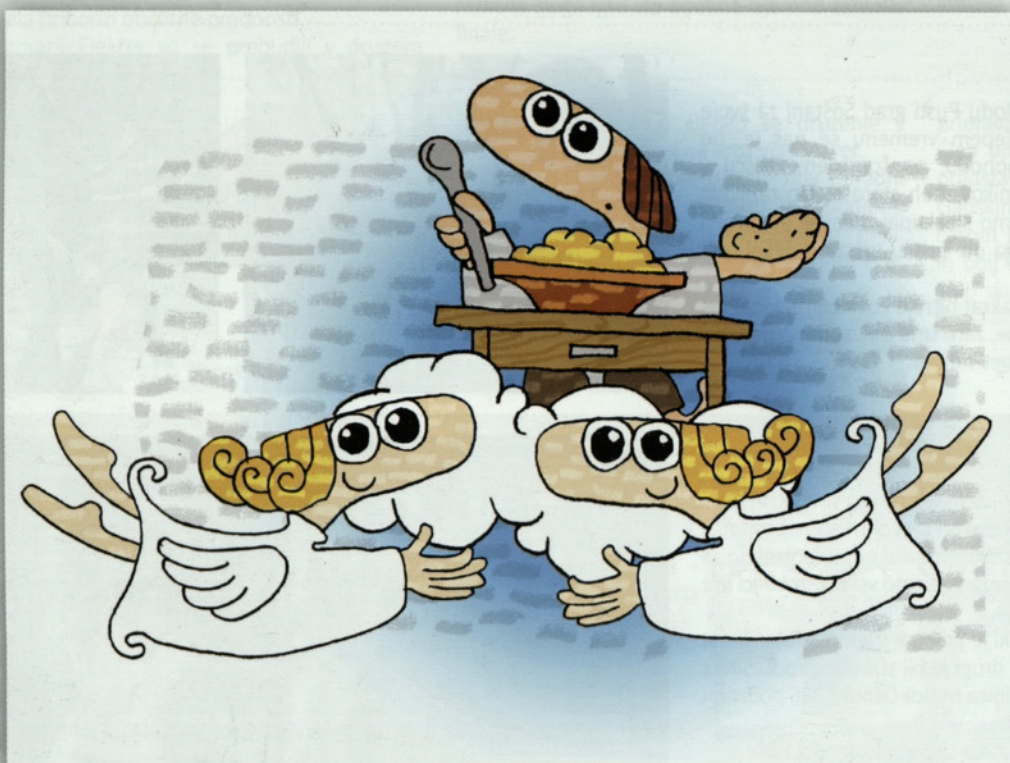
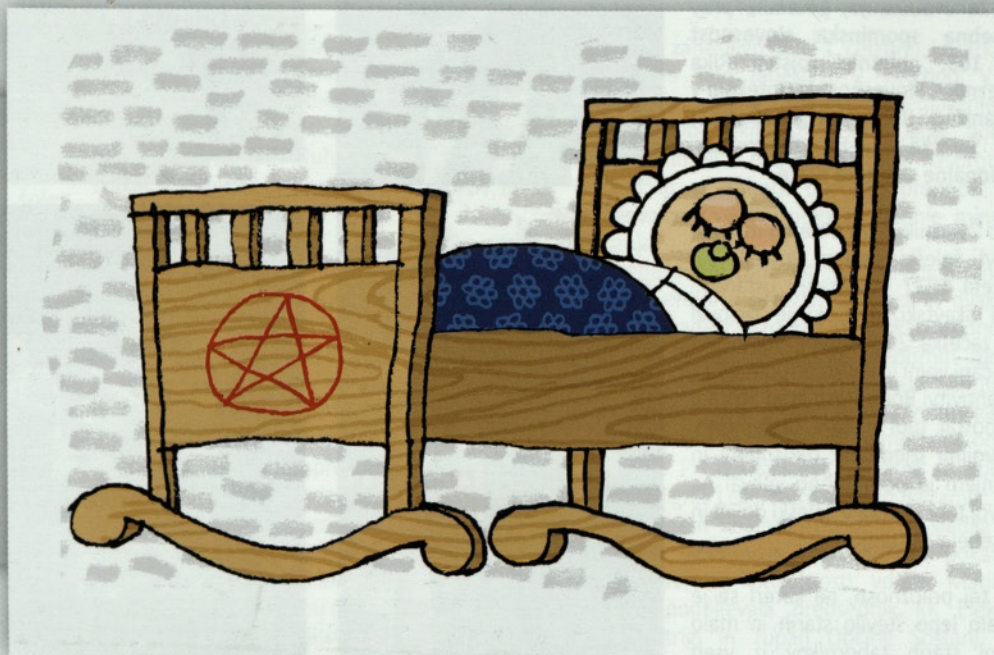
povedala: Marija Janežič

ilustriral: Rok Poles

Pošljite izštevanko, ki se jo spominjate na naslov: is.pis.ti.lovis@gmail.com

Ljudska uspavanka

Hej, zagunčaj
našo punčko,
da bi skoraj vlka bla,
da bi ovčke,
kravčke pasla,
da bi vénce spletala.

Ljudska izštevanka

Ena, dve,
kam pa gre?
Tri, štir,
po krompir.
Pet, šest,
žgance jest.
Sedem, osem,
lepo te prosim.
Devet, deset,
v nebesa zvet.

Fotoreportaža:

Požar v Bolnišnici Topolšica

Gašenje in reševanje v bolnišnici Topolšica v četrtek, 27. oktobra zvečer, ko je ogenj zajel zgornja nadstropja, v katerih je bilo hospitaliziranih več deset pacientov, je bilo težavno zaradi velike višine ter neugodnih vremenskih razmer. Po enournih prizadevanjih so iz dimnih plinov in ognjenih zubljev rešili vse bolnike ter jim nudili strokovno zdravniško pomoč. S predpostavko, da je požar ogrožal ljudi ter dragoceno bolnišnično opremo, v nekaterih oddelkih tudi nevarne snovi, so gasilci iz Topolšice ter društev občinske gasilske zveze Šoštanj, pričeli z intervencijo takoj po klicu na pomoč ter sproženem alarmiranju.

Medtem, ko so gasilski reševalci pričeli z evakuacijo najbolj prizadetih, so jim pomagali tudi zaposleni na popoldansko-nočni izmeni. Na požarišče pa so prihitali tudi poklicni gasilci iz Velenja z reševalno raztezno lestvijo. Reševalna akcija je potekala ob zelo slabih vremenskih pogojih.

Vajo so po zaključku ocenili poveljnik poveljstva OGZ Šoštanj Boris Lambizer, direktor in primarij bolnice dr. Damjan

Justinek ter župan občine Šoštanj Darko Menih. Ocenjevalci so ob vaji odkrili nekaj pomembnih pomanjkljivosti, ki jih bodo po besedah primarija odpravili v najkrajšem možnem času. Župan Menih je izrazil gasilcem in njihovim vodstvenim kadrom zahvalo in priznanje za trdo delo skozi vse leto in vsa leta skupaj ter za uspešno prikazano vajo v zahtevnih razmerah in na objektu, kjer je potrebna še posebna usposobljenost in občutljivost, če bi resnično prišlo do nesreče. Direktor bolnišnice dr. Justinek, ki se je tudi sam znašel sredi reševalne akcije ponesrečenih ob dogodku, kot aktivni udeleženec reševanja, je ob koncu intervencije izrazil občudovanje ob usposobljenostjo in srčnost gasilk in gasilcev, ki so vajo vzeli povsem zares.

Jože Miklavc
Fotografije: Jože Miklavc

Velenje

Sp Do 35

LIST

2011

352(497.4 šoštanj)

9006116,10

COBISS o

KNJARNICA VELENJE

PV Center starejših
Zimzelen

PV Center starejših Zimzelen v Topolšici organizira začetno delavnico **suhega polstenja ali filcanja** in prijazno vabi vanjo vse, ki bi se radi naučili ustvarjati uporabne in okrasne izdelke iz volne.

Ročno polstenje volne je ena najstarejših tehnik tekstilne umetnosti in prijetna rokodelska aktivnost, ki se jo lahko vsak nauči in jo uporablja. Izdelki iz polsti so lahko lepo darilo (broške, figurice, rože, nakit) ali uporabni kos oblačila, torbica, copati.

Začetna delavnica bo v **četrtek, 17. novembra 2011, ob 16.30** v večnamenski dvorani PV Zimzelen. Trajala bo 3 šolske ure (do 19. ure).

Delavnico bo vodila predstavnica podjetja SOVEN iz Selnice ob Dravi, ki priskrbi tudi material.

Cena delavnice je 15 € in se plača ob prihodu na delavnico.

Prijave zbira do 14. novembra Urška Napotnik, tajništvo PV Zimzelen (tel.: 896-3702 ali na el. naslov: urska.napotnik@